

POKRAJINSKI ARHIV MARIBOR

**GRADIVO ZA ZGODOVINO
MARIBORA**

I. zvezek

Listine do 1259

Maribor 1975

Pokrajinski arhiv Maribor je leta 1973 pričel s sistematičnim evidentiranjem starejšega gradiva za zgodovino Maribora, nato pa je zlasti v želji, da bi raziskovalcem preteklosti našega mesta, katerega gradivo hranijo številne ustanove predvsem v Avstriji, prihranil dragoceni čas, pričel s pridobivanjem kopij (mikrofilmov, kserokopij, fotokopij) srednjeveških listin, pa tudi drugih kategorij starejšega gradiva (npr. urbarjev). Ob tem se nam je sama od sebe vsilila misel, da bi po zgledu Mestnega arhiva ljubljanskega (danes Zgodovinskega arhiva mesta Ljubljane), ki je že leta 1956 pričel izdajati serijo Gradiva za zgodovino Ljubljane v srednjem veku, tudi mi izdali gradivo za zgodovino našega mesta. Dasi se vsebina mnogih listin neposredno ne nanaša na Maribor, ampak v njih pogosto nastopajo Mariborčani ali po mestu imenovane osebe le kot priče ali pa so listine v Mariboru le izdane, smo se kljub temu odločili za celotno objavo teksta starejših listin. Ob primerjavi originalov oziroma kopij smo zasledili zlasti pri starejših objavah precej napak, mnoge listine (npr. v izdajah J. Zahna) niso objavljene po originalih, ampak po kasnejših prepisih, mnoge listine pa so objavljene v izdajah, ki so nam pogosto težje dostopne. Tehniko objave pa nam je narekovala zlasti ekonomičnost zaradi nizke naklade, saj je krog interesentov razmeroma majhen, in ker smatramo objavo kot preddelo za eventualno izdajo tiskanega diplomatarija. Pri vseh listinah, razen pri tistih, ki so objavljene v BUB I in II, smo navedli ev. objavo oz. regist posamezne listine.

I. zvezek vsebuje objavo 103 listin za čas od ok. leta 1160 do 1259, od katerih jih 97 hranijo tuji arhivi in knjižnice, medtem ko so ostale ohranjene le v starejših objavah in so danes izgubljene. Nad polovico listin smo objavili po originalih, ostale po kopijah, samo tiste, katerih tekst je znan le iz objav, in tiste, ki jih ni bilo mogoče dobiti, pa smo objavili po objavah. Listine I. zvezka hranijo Avstrijski državni arhiv na Dunaju (16 listin), Bavarski državni arhiv v Münchnu (2), Državni arhiv v Pragi (3), Avstrijska narodna knjižnica na Dunaju (3), Gornjeavstrijski deželni arhiv v Linzu (5), Koroški deželni arhiv v Celovcu (10), Štajerski deželni arhiv v Gradcu (20), Centralni arhiv nemškega viteškega reda na Dunaju (3) ter arhivi avstrijskih samostanov: Admonta (6), Heiligenkreuza (1), Herzogenburga (1), Nonnberga (Salzburg) (1), Reina (6), Št. Lamberta (3), Št. Pavla (16) in Zwettla (1).

Pokrajinski arhiv Maribor

MARIBORSKA KNJIŽNICA

Osrednja knjižnica

VC 68255

Admont II

- J. Wichner, Geschichte des Benediktiner-Stiftes Admont II, Graz 1876.

AKÖGO

- Archiv für Kunde österreichischer Geschichts-Quellen, Wien I, 1848 — XXXIII, 1865.

BUB I

- H. Fichtenau, E. Zöllner, Urkundenbuch zur Geschichte der Babenberger in Österreich I, Wien 1950.

BUB II

- O. Mitis, H. Fichtenau, E. Zöllner, Urkundenbuch zur Geschichte der Babenberger in Österreich II, Wien 1955.

MDC

- A. Jaksch, Monumenta historica ducatus Carinthiae, Klagenfurt I, 1896; II, 1898; III, 1904; IV/1, 1906.

FRA II/XXXIX

- B. Schroll, Urkundenbuch des Benedictiner-Stiftes St. Paul in Kärnten, Wien 1876 (Fontes rerum Austriacarum)

Gradivo

- Fr. Kos, Gradivo za zgodovino Slovencev v srednjem veku, Ljubljana IV, 1915. V, 1928.

KrUB

- Fr. Schumi, Urkunden-und Regestenbuch des Herzogtums Krain, Laibach I, 1882/3; II/1, 1884; II/2, 1884 in 1887.

Muchar

- Al. Muchar, Geschichte des Herzogthums Steiermark, Grätz IV, 1848; V, 1850.

Pachler II

- A. Pachler, Chronicon Admontense sive antiquitatum inclyti et celeberrimi monasterii Admontensis. Libri duo 1667. (Rokopis v samostanski knjižnici v Admontu.)

RAS I

- A. Meiller Regesten der Erzbischöfe und des Domkapitels von Salzburg.

StUB

- J. Zahn, Urkundenbuch des Herzogthums Steiermark, Graz I, 1875; II, 1879; III, 1903.

StUB,

- Ergänzungsheft I-III — H. Pirchegger, O. Dungern, Urkundenbuch des Herzogtums Steiermark. Ergänzungsheft zu den Bänden I bis III, Graz 1946.

SUB II, III

- W. Hauthaler, Fr. Martin, Salzburger Urkundenbuch, Salzburg II, 1916; III, 1918.

SUB IV

- Fr. Martin, Salzburger Urkundenbuch IV, Salzburg 1931 in 1933.

[...] =

- Z ravnim oklepajem je izdajatelj označil vse tiste dopolnitve v tekstu listine, ki v originalu zaradi poškodbe listine manjkajo.

(...) =

- Z okroglim oklepajem je označena manjkajoča datacija v listini in izdajateljeva dopolnila v tekstu listine.

(1159 - 1173)¹

GZM I/1

Vitez Majnhalm je podelil šentpavelskemu opatu Pilgrimu, ki se je na vso moč trudil, da bi povečal samostansko posest, po svojem očetu podedovano posest v Klančah (na Koroškem). Ker so Majnhalmovi bratje tej daritvi nasprotovali, jim je opat podelil v fevd dve kmetiji, samemu Majnhalmu in njegovi ženi pa je prepustil v dosmrtni užitek neki fevd. Med pričami se navajata tudi Rudolf in Perhtold iz Maribora.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. XXXII, fol. 12^r-12^v v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : FRA II/XXXIX, cap. XXXII, str. 34-35; MDC III, št. 984, str. 373-374.

Regesti: Gradivo IV, št. 391, str. 198 (I. cap.).

Item eiusdem virtutis eiusdem devotionis et fidei pater memoratus (abbas Pilgrimus) circa possessiones ecclesie nostre dilatandas occupatus dominum Meinhalum militem strenuum sibi adtrahere omnimodo curavit et de proposito ad votum, de voto ad perfectum et de perfecto ad eternum, licet in transitoriis transferre temptavit. Huic translationi tres fratres eius videbantur reluctari. Oportebat autem rebellium malivolentia rebus ecclesiasticis exarmari. Ad consummandum itaque celebre negotium communicato consilio nostrorum fidelium donavit dominus P(ilgrimus) rebellibus his duos mansus in beneficium. Viro quoque militari Meinhalmo videlicet vita comite et uxore sua superstite beneficium ad computationem sui predii prestitit, quo facto idem M(einhalmus) patrimonium suum apud Glatsach resignare sancto Paulo non destitit. Peractam vero ab utraque parte firmam legationem ita terminamus, ut alteri-

us ad creatorem spiritu redeunte uxore scilicet et mariti residue persone digna postulanti larga manu concedamus. Huius rei testes sunt: R^oudolf et Vto clerici, Werenher et Ekerich, Perhtolt et Reinbot, ministeriales comitis de Stein, Ortlieb, W^odalricus, Marquart, Swiker et Pernhart de Mochlik, Engilram, Ortolf, R^oicher, R^oudolf et Perhtolt de Marpurch, Sighart, Reinbot.

(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹ Datacija po Gradivu IV, str. 198, op. 6.

(Okoli leta 1160), Liezen¹

GZM I/2

Hartnid iz Riegersburga se odpove pred cerkvijo v Liezenu (pri Admontu) pravdanju (z admontskim samostanom) zaradi posesti v Ramsauu onstran Weissenbacha (dolina Aniže). Med pričami tega dejanja se navaja tudi Hezman iz Maribora.

Cod. trad. Admont. IV, p. 230 (prepis iz l. 1817), sedaj v zbirki listin (št. 1000) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB I, št. 433, str. 410.

Regesti: Gradivo IV, št. 415, str. 120.

Hartnidus de Ruotkerspurch abdicavit litem illam, quam habuit pro Ramsowe ultra Wizinpach ante ecclesiam Luezen. Testes accesserunt: Ortolf de Waltenstain, Otto de Wartenberch, Dietmar de Pergarn, Ulrich de Holzhusen, Hezman de Marchpurch, Ekkihart de Laznich, Pabo de Wizinbach, Meginhart camerarius de Laznich, Rapot de Gruscarn, Ortolf filius Karoli de Luozen, Swithart frater eius.

(Po prepisu iz l. 1817).

¹Datacija po StUB I, str. 410.

1164, oktober 20., M a r i b o r

GZM I/3

Štajerski mejni grof Otakar podeli z ženo Kunigundo v navzočnosti svojega sina Otakarja šentpavelskemu samostanu posesti v Labotski dolini, ki jih je imel njegov vazal Griuke, in to v vaseh Edling, Höfern in Kienberg. Opat Pilgrim pa daje Otakarju v povračilo užitek od svojih posesti v Kamnici, Melju in na Polskavi, in kot jamstvo mu izroči dve kmetiji pod mariborskim gradom.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Hormayr, Archiv für Geographie XVII, 1826, št. 160, str. 369; StUB I, št. 482, str. 449-450; MDC III, št. 1082, str. 405.

Regesti: FRA II/XXXIX, št. 11, str. 88; Gradivo IV, št. 470, str. 237.

In nomine sancte et individue trinitatis. Notum sit omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris, quod ego Otaker marchio Stiriensis una cum uxore mea Chunigunda predia ministerialis nostri Heinrichi Griuke in valle, que dicitur Lauenda, sita apud villam Edellinge et apud Houe et apud Kienberch simul cum familia, presente filio nostro Otakero, ecclesię sancti Pauli et fratribus inibi¹ servientibus pro remedio anime meę et parentum meorum manu potestativa contraxi. In cuius recompensatione Pelegrinus eiusdem ecclesię venerabilis abbas prediorum Gamniz cum vineis ibidem existentibus et incolis tam agrorum quam vinearum et prediorum Melnich et VII mansuum Pulzka, quos comes Sigfridus eidem ecclesię tradidit, communicato fratrum suorum consilio, quoad vixerim, usumfructum michi concessit, tali qui-

dem pacto, ut post meam vitam omni contradictione remota in potestatem predictę ecclesię ea, que prenominate sunt, omnimodis redeant. Duos insuper mansus s u b c a s t r o M a r c h b u r c h pro huius actionis firmitudine in perpetuam proprietatem potestativa manu mihi idem abbas tradidit. Acta sunt hec anno ab incarnatione domini M.C.LX.IIIII., Friderico Romanorum imperatore regnante, Eberhardo venerabili archiepiscopo Salzpurch presulante, XIII. kal. novembris, i n c a s t r o M a r c h b u r c h, presentibus et annuentibus Adelrammo de Urle, Richero de Adelwanc, Cholone de Truhsen, Uvitone de Trowne, Heinricho de Nivenheime, Heinricho de Cholmunz, Dietmaro de Skellenstein, Richero de Pulzka, G^Votfrido de Dirnenstein, R^Vodhardo de Huntsdorf, Ottone de Stira, Fritel de Grunenberch, Hartuvico de Chandingen, Marchuardo de Linde, Uverinhero de Domo, G^Votfrido de Rizisdorf, Friderico de Kersbach, Marchwardo de Hengist et Elmhardo cognoto(!) eius, Hartmanno sagittario, Friderico aurifice, Ch^Vonrado Salzman, Ortolfo de Meirisdor(f), Friderico, Meinhardo Sinz, Leone cantore, Hartuvico preposito, Richero de Sowne, Herrando sagittario, Sigbotone.

(Po mikrofilmu).

Viseči pečat.

¹Manjka "deo" ali "domino".

Hartnid iz Riegersburga, ministerial štajerskega vojvoda, podeli po rokah mejnega grofa Otakarja šentpavelskemu samostanu znova posest na Pesnici (pri Mariboru). Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. XXXIV, fol. 12^v v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem (A). - Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 38, str. 51 v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : StUB I, št. 569, str. 539-540. FRA II/XXXIX, cap.

XXXIV, str. 36; MDC III, št. 1074, str. 403.

Regesti: Gradivo IV, št. 475, str. 240.

Prim. : Muchar IV, str. 142.

Quia stultorum infinitus numerus in nostris multiplicatur magis quam in aliis partibus, placuit stultis et vanis, ut facerent etiam errare sapientes et lederent nostram ecclesiam pluribus calamitatibus. In malicia perstiterunt suam iusticiam statuere volentium conventicula, vindictam vero in hostes sibi met reservantem pertimuit deum factorem sanior particula. Huius ergo partis miles illustris Hartnit nomine de Rüdigerspurck, ministerialis magni principis de Styra, prevēnit summum principem brevi post obitum longa post seculum reos punientem ira. Delegando namque nostri patroni offensis cultoribus predium Pesniz dictum cum suis accidentiis iteravit factum per manum domini marchionis Otakeronis scilicet tercii et, sicut solet fieri, in conclusione per aures tractorum firmare non dubitavit testimoniis: Wluingi et Ottonis fratrum de Chaphenberc, Erchingeri de Nuzperc, Ortolfi de Gonwiz, Wdalrici Liehtpren-

ne, Adilberti de Eppenst(ein), Hainrici de Uateisdorf, Hein-
r(ici) de Tunsperk, Ottonis de Wartenburc, Gerungi de En-
stal, Wdalrici Ćubertel, R i c h e r i d e M a r p u r c h.
(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 24o, op. 2.

(Okoli leta 1175)¹

GZM I/5

Hartnid iz Riegersburga podeli admontskemu samostanu, ker je dosegel, da je bila njegova nečakinja sprejeta v samostan, le-temu tri kmetije v Sulzu (pri Gleisdorfu?). Med pričami se navajata tudi Konrad in Riher iz Maribora.

Cod. trad. Admont. IV, p. 258 (prepis iz l. 1817), sedaj v zbirki listin (št. 157c) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Pez, Thes. anecdotum IIIc, št. 83, str. 765, StUB I, št. 568, str. 539.

Regesti : Annales Styriae I, št. 46, str. 769; Gradivo IV, št. 564, str. 287.

Hartnidus de R^utterspurch filiam sororis suę in Admuntensi cenobio suscipi impetravit, ad cuius subsidium predium suum ad Sulz, tres videlicet mansus, potestativa manu tam domini sui Otagrii marchionis de Styra quam ex propria super reliquias sancti Blasii contradidit. Testes facti sunt: Wulfinch de Chapenberch, Wulfinch de Stubenberch, Hartnit de R^utterspurch, Ditmar Schriar, Otaker de Graeze, Hartwicus et Ludwicus de Glanekke, Otto de Liuben, Otto de Vurt, C h u n r a d d e M a r c h b u r c h, R i c h e r d e M a r c h b u r c h, Alber de Tunch(en)stein, Oulricus Chalbseng, Fridericus filius Otberti.

(Po prepisu iz l. 1817).

¹Datacija po StUB I, str. 539.

Brata Herand in Riher iz Riegersburga sta ob vstopu svojega brata Hartnida v admontski samostan podelila le-temu petnajst kmetij v vasi Grossau (pri Gleisdorfu). Kot priča tega dejanja se navaja tudi Riher iz Maribora.

Cod.trad.Admont.IV, p. 259 (prepis iz l.1817), sedaj v zbirki listin (št. 173a) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB I, št. 581, str. 548.

Regesti : Gradivo IV, št. 566, str. 288.

Pateat cunctis fidelibus, qualiter Hartnido de Rütterspurch apud nos cunversionis habitum induente fratres eius Herrandus et Richerus ob gratiam fratris predium suum ad Grassa, XV videlicet mansus, deo et sancto Blasio super altare ipsius potestativa manu delegaverunt. Testes facti sunt: Adilbertus de Eppinstein, Otto et frater eius Ortolfus de Hohenstein, R i c h e r u s d e M a r c h b u r c h, Wulfingus de Stiueene, Adilbertus de Tanne, Ilsunc de Mürce, Wigant de Massinperch, Ezil de Gotspach, Herman de Rütterspurch, Gundacher de Eppinstein, Rudolfus de Eppinstein, Dietmarus de Wizenkirchen, Meginhardus, Trewin, Gotfrid milites Hartnidi, Vlrich Chize.

(Po prepisu iz l.1817).

¹ Datacija po StUB I, str. 548. Prim.Ergänzungsheft I-III, str.59 : 1188?

Vojvode Rudolf, Friderik in Leopold potrjujejo na prošnjo benediktinskega samostana v Garstenu (Zgor. Avstrija) z listino ddo. 1304, februar 12., Dunaj le-temu listino avstrijskega in štajerskega vojvode Leopolda, izdano v Gradcu leta 1177, s katero mu je Leopold potrdil vse njegove svoboščine in posesti. Kot priča tega dejanja je bil tedaj navzoč tudi Riher iz Maribora.

Perg. listina z visečim pečatom bila še leta 1622, izgubljena; falzifikat nastal verjetno v letih med 1265 in 1274. - Insert v listini ddo. 1304, februar 12., Dunaj v Gornjeavstrijskem deželnem arhivu v Linzu (fond samostana Garsten, listina št. 97 (A). - Prepis v kopalni knjigi samostana Garsten (XV. stol.), fol. 8^v-9^v prav tam. - Nemški prevod v listini ddo. 1453, junij 27., Dunaj.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : BUB I, št. 52, str. 68-72.

Regesti: StUB II, št. 1. str. 17; Gradivo IV, št. 811, str. 402-403.

Leupoldus dei gratia dux Austrie et Stirie omnibus Christi fidelibus imperpetuum. Quia more torrentis transeunt tempora et cum temporibus memoria et quoniam etas memoriam excludens oblivionem mentibus ingerit, ea sollicitudine inducti scriptis mandamus et notum facimus omnibus scire volentibus, tam futuris quam presentibus, qualiter nos monasterium Gerstense cum omnibus suis iuribus et possessionibus semper defendere, promovere et exaltare pre omnibus ecclesiis intendimus, ut debemus, tamquam plantacionem parentum nostrorum principum Stirie, de quorum speciali sinu eadem ecclesia nascitur exivisse. Hinc est,

quod nos dictum monasterium, sicut est liberum ab omnibus advocatis, ita volumus, ut semper in omnibus suis possessionibus nos et omnes nostri successores idem, ubicunque homines vel predia in terris nostris habuerit, gratis habito respectu solummodo ad salutem animarum nostrarum defendere teneamur. Et quicumque predium aliquod eidem monasterio contulerit, ad nos tamen advocacia pertinebit, sicut est coram nobis sententialiter diffinitum. Preterea advocaciam et omne ius advocati in duabus villis, quarum unam, que vocatur ad Gerstenses, Chunradus comes de Ragatz cognatus noster dedit monasterio nominato et alteram, que vocatur Munichrevt, quam pater eius prius dederat, remittimus deinceps monasterio prelibato, ita ut in predictis nullus ius advocacie sibi usurpare presumat, sed in abbatis consistat arbitrio, cui velit honestorum virorum eadem bona tuenda committere, illud faciat libere et absolute. Insuper nullus iudicum secularium, tam nostri quam alieni, per totas terras nostras ad suum placitum evocent homines dicti monasterii nec in prediis vel hominibus eiusdem debent aliquam iurisdictionem habere, sed postquam coram iudice abbatis aliquis reus sanguinis vel quocunque crimine condemnatus fuerit, sicut cingulum vestes claudit, nostro iudicio assignetur salva ecclesie omni re mobili et immobili. Preter hec in omnibus civitatibus et foris per totas terras nostras hominibus dicti monasterii liberam intrandi et exeundi et sua negocia exercendi tribuimus facultatem nec ullus iudex civitatis vel fori contra ipsos aliquam audienciam super quacunque causa debet habere, nisi prius abbas iustitiam negaverit querelanti. Preterea in terra et in aquis, ubicunque per terras nostras aliquid deduxerunt, sive sint ligna vel victualia, sive vinum aut alia, quocunque nomine censeantur et quantacunque utilitas ecclesie exposcit, quolibet tempore li-

bere sine omni muta et exactione quacumque debeant pertransire. Omnes etiam terminos a fundatoribus ipsi ecclesie designatos perpetuos esse volumus in omnibus locis, in quibus predia ipsius fuerint nomine designata, videlicet Gavelentz territorium, quod incipit, ubi rivulus dictus Gavlentz primum fluxum incipit, usque in Anesum, sicut montes et convalles se ibidem respiciunt et aqua pluvialis in dictam provinciolum a vertice montium se demittit, infra quos terminos nichil est, quod ad ecclesiam pertinere non debeat pleno iure nullo contradicente, sicut dux Otacher ad ultimum suo privilegio noscitur expressisse. A vertice autem Valchenstain et Merhenval usque in Phaffenstain eidem monasterio terminos designamus silvam etiam circa Wilhalmspurch in Swerzenperch inter fluviolos Chrevzpach et Swerzenpach ipsi ecclesie traditam confirmamus ita videlicet, ut quicquid cultum vel incultum fuerit in eisdem terminis, ad ecclesie proprietatem pertineat pleno iure unâ cum hiis expressis ex una parte rivi dicti Golsena nomine curtim unam et ex altera parte eiusdem rivi curtim alteram cum novem beneficiis suisque appendiciis infra Swerzenpach et Puchenpach usque ad petrosum parietem longe vel prope positus necnon et vineam apud Wilhalmspurch et duas vineas in monte Aychperch, silvam etiam, que Tanperch dicitur, cum dote in plenam proprietatem ab Otacharo marchione ipsi ecclesie traditam confirmamus sola venacione ferarum excepta, quamdiu silva steterit, et perpetuo robore ratam esse volumus monasterio prelibato, ut tam culta quam inculta in monte sive silva predicta iure proprietario possideant fratres in eodem loco divino servicio deputati. Insuper in Ischel, ubi sal nostrum decoquitur, damus ecclesie predictae sexaginta duas carratas mino-

ris mensure et in Avsse totidem omni anno, quod ob remedium tam nostri quam omnium parentum nostrorum stabile fore precipimus et inviolabiliter observandum. Quia vero abbatem monasterii prelibati ratione cappelle in urbe nostra Stira curie nostre summum constituimus cappellanum, ita quod eo presente omnia divina coram nobis habenda nutu suo et ordinatione debita plene fiant, volumus sepius dicto monasterio hanc facere gratiam specialem, ut tam ministeriales nostri quam alii, qui a nobis in feodis sive prediis quicquam habent, illud possint eidem ecclesie propter suam et nostram salutem dare libere in proprietatem perpetuam nullo penitus obsistente. Ut autem hec omnia firma et inconvulsa omni tempore permaneant, cum consensu dilectorum filiorum nostrorum Friderici et Leupoldi presentem inde paginam scribi fecimus et sigillorum nostrorum munimine roborari testibus subnotatis: Diepoldus marchyo de Vochburch, Albertus comes de Rabgaŵ, Erchengerus de Neitperch, Pabo et Ditricus, fratres de Hohenstavf, R i c h e r u s d e M a r c h p u r c h, Ditmarus dapifer de Pvtnaŵ, Hainricus de Hophav, Leupoldus de Potscha, Rvdgerus de Planchenwart, Hainricus, Ditmarus et Chunradus fratres dicti Gvllen, Arnoldus de Wartenburch, Hebnhardus et Otto fratres de Wartenawe, Ditricus de Chreuzpach, Marquardus de Rotengrveb, Menhardus camerarius, Albero et Hainricus fratres de Tuchenstain, Perngerus de Cappella, Gvndacher de Stira, Lvdwicus de Slierbach et alii quam plures. Acta sunt hec in Gretz anno incarnationis dominice millesimo centesimo septuagesimo VII.

(Po kserokskopiji).

Erhinger iz Neuberga (Štajerska) se je pritožil zaradi daritve, ki jo je samostanu v Garstenu naklonil neki Ulrik.² Slednji je v Wilhelmsburgu v navzočnosti štajerskega vojvode Otkarja in mnogih prič, med katerimi je bil tudi Riher iz Maribora, svojo daritev preklical.

Cod. trad. Garst. (XII.stol.), fol. 49^r- 49^v v Gornjeavstrijskem deželnem arhivu v Linzu,

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Urkunden-Buch des Landes ob der Enns II, Wien 1856, št. CCIV, str. 184.

Regesti : Gradivo IV, št. 641, str. 325-326.

Item eiusdem tradicionis confirmatio. Erchengerus de Nitberc querimoniam tulit super ipsa traditione, quam idem ^Udalricus delegator prefate tradicionis annichilavit publica voce apud Willehelmesburc in presentia domini Othacari ducis Stirensis, per cuius manum supradicta delegacio facta est. Huius rei testes sunt: ^ORvdolf Stubich, Babo et Dietericus frater eius de Hohenstoph, ^VR i c h e r u s d e M a r c h b u r c, Dietmarus dapifer de ^VBötenowa, Heinricus de Hophowa, Liutoldus de Bonscah, ^ORvdegerus de Planchenwart, Heinricus et Dietmarus et ^VCönradius fratres, qui dicuntur Chullen, Imbriecho de Stira, Arnoldus de Wartenburc, Helmhardus et Otto fratres de Warteno-we, Dietericus de Chrebezbach, Wernhardus de Hirzberc. Homines ecclesie: Otto et Liutoldus, Reimbertus, Alrammus et alii quam plures.

(Po kserokskopiji).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 325; ²Ulrik "de Ipfe" (Gradivo IV, str. 325).

Štajerski vojvoda Otakar naznanja, da je njegov oče v navzočnosti in z dovoljenjem oglejskega patriarha Peregrina podelil samostanu v Osojah kapelo sv. Jakoba v Rožu s pravico nastavitve duhovnika pri njej. Tudi sam to daritev potrjuje, a pravico odvetništva nad cerkvijo si pridržuje zase ali pa jo bo podelil tistemu, za katerega bo opat prosil. Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. listina z visečim vojvodovim pečatom nekdaž v arhivu grofa Wilczeka na Dunaju, danes izgubljena.

Objave : MDC III, št. 1260, str. 476.

Regesti: Gradivo IV, št. 640, str. 325.

Ego Otaker dei gratia Stirensis dux presentibus et futuris significo, quod pater meus pie memorie capellam sancti Iacobi, que sita est in provincia, que Rase dicitur, dedit monasterio Oziacensi in presentia felicis memorie domni Pilgrimi patriarche ipso patriarcha consentiente et, ut hoc fieret, rogante eo nimirum tenore, ut abbas prefati monasterii potestatem plenam habeat ibi ordinandi presbiterum secundum timorem dei et scita canonum et eundem presbiterum, si viciosus repertus fuerit et ecclesiastice regule contrarius exstiterit, removendi aliumque in loco eius substituendi. Quam donationem ego ratam et inconvulsam habere per omnia cupiens sigilli proprii impressione confirmavimus ea conventionem, ut eandem advocatiam nemo sibi usurpare presumat preter me et quem abbas a me precierit. Testes sunt: Perhtoldus marchio de Vohburch, Chunradus de Chindenberch, Cholo et Heinricus de Truhsen, Herrandus de Wildonie, Albero de Dunchenstein, Otaker de Graeze, Dietmarus de Lihtenstein, Erchingerus de Nitperch,

R i c h e r u s d e M a r c h p u r c h, Leonhardus de Tre-
zent, Uvluingus de Stubenberch et alii, quorum magna copia
ibi fuit.

(Po MDC III, št. 1260, str. 476).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 325, op. 2.

Rajnbert iz Cmureka oprošča na prošnjo šentpavelskega samostana in ker mu je delal krivico, samostan plačevanja mitnine pri Bistrici pri Viltušu. Med pričami se navaja Henrik iz Melja.

Insert v perg. listini ddo. 1312, februar 11. (št. 69) (A) in prepis (XIV. stol.) (B) ter v listini ddo. 1625, avgust 1. (C) v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem. - Nemški prevod listine ddo. 1312, februar 11. (XV. stol.) prav tam (D).

Kserokskopije v Pokr. arhivu v Mariboru (A, B, C in D).

Objave : Hormayr, Archiv für Geographie XX, 1821, str. 413 in XIII, 1822, str. 414; StUB I, št. 617, str. 583-584; MDC III, št. 1276, str. 480-481.

Regesti: AKOGQ VIII, 1852, št. 382, str. 359-360; FRA II/XXXIX, št. 6, str. 85-86; Gradio IV, št. 648, str. 328-329.

Prim. : Muchar V, str. 412.

Quoniam vita nostra vapor est ad modicum parens, idcirco ego Reymbertus de Murekke vocatus ignorans quamdiu subsistam et quando tollat me factor deus, ius suum cuique me tribuere debere et divinus amor accendit et timor eius compellit. Quapropter domini abbatis et fratrum sancti Pauli laudent instanti admonicione ac petitione frequenter sollicitatus in loco apud Feustricz dicto, qui est mee iurisdicionis, que vulgo muta vocatur, ubi hactenus in prebenda eorum violenciam eis intuli et indebita vectigalia exegi, pro illorum devocione et oracionum intervencione precipue vero superne retribucionis intuitu iusticie ipsorum pleniter renunciavi. Nam sicut a prima eiusdem monasterii fundacione parentibus meis nullo prorsus questu de iure predicti fratres ibidem tenebantur, ita et ego ipsis ean-

dem iusticiam plenarie recognoscens quicquid deinceps illic solita eveccione transducitur, quod vel de prediorum suorum penso vel empconum usu necessario conquisierint, que videlicet at victum et vestitum eorum pertinere noscuntur, super his absolutum liberum ac securum eis transitum omni debito et exaccione remota tam voluntaria quam digna iuris equitate et veraciter astruo et perpetua stabilitate confirmo. Ut autem super ista recognicione et abdicacione mea filii mei et eorum successura posteritas nullum penitus sibi ius vindicare, quod absit, presumant et supra memorati monasterii fratres nec ipsi nec aliquis mortalium in supradicta iusticia sua molestare aut aliquo modo disturbare debeant, hanc inde cartulam conscriptam tam presentibus quam futuris Christi fidelibus transmissi et eam sigillo domini mei ducis Styrie insigniri rogavi ac testium subscripcione, qui huic renunciacioni mee interfuerunt, roboravi: Heinricus plebanus de Chotsse, Heinr(icus) de Truhsen, Ortolfus et frater eius Otakerus de G^Voniwich, Wito de Tr^Vone, Rich(er) de Pulhca et frater eius Herrant et Auram Liut(oldus) de Nitperg, Reymbertus de Elsnicz, Helm(hardus) et frater eius Otto de Wartenhowi, Wernh(erus) de Huse, Otto de Liebeniz, H e i n r (i c u s) d e M e l n i c h, Heinr(icus) de Wizze et Gotscalcus de G^Voniwitz, Engelscalcus de Murekke, Witmarus de Truhsen, Herwordus, Hartwici officialis filius, Volchwin et nepos eius Pillungus de Pulhca. Datum anno domini M^OC^OL^OI^O.

¹ Datacija po StUB I, str. 583 in Gradivu IV, str. 329.

Štajerski vojvoda Otakar potrjuje kartuziji Žiče posesti in pravice, ki jih je samostanu podelil njegov oče, štajerski mejni grof Otakar, njen ustanovitelj, obenem pa podeli kartuziji zaradi njene siromašnosti še sam vrsto pravic, dohodkov in posesti. Njegov oče je dal kartuziji 12 modijev soli letno v Greischernu (ob Aniži), 20 mas železa in tovor olja v Leobnu ter lo mer medu v Mariboru. Vojvoda temu dodaja še vse kože in kožuhe tistih živali, katerih meso se pojé na vojvodovih prepoziturah v Mariboru, Rogozi (pač Radgoni!) in Laškem, prepušča samostanu vasi Žiče in Rogozo ter kmetijo v Oplotnici. Določi mu tudi osem mark letnih dohodkov od volil svojega očeta v Gradcu, Radgoni, Mariboru, Rogozi, Laškem, Dirnsteinu, Liesingu, Leobnu, Judenburgu in Žalcu. Bratje Ortolf, Otakar in Leopold Konjiški pa so samostanu podelili pravico do ribolova v Oplotnici in Dravinji.

Cod. Vindobonensis Palatinus 617 (XIII. stol.) v Avstrijski narodni knjižnici na Dunaju. (A) V vidimusu ddo. 1277, januar 12., Dunaj (št. 1058) in 1310, maj 27., Gradec (št. 1737 c) ter v rokopisu št. 365 (XIII. stol.), fol. 5^r sl. v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokrajinskem arhivu v Mariboru/A/.

Objave : *Pez*, Cod. dipl.- epist. VI b, št. 56, str. 37; *Annales Styriae* II, št. 9, str. 67-70; *StUB* I, št. 620, str. 587-589.

Regesti: *Gradivo* IV, št. 659, str. 336-338.

Prim. : A. Stegenšek, *Konjiška dekanija*, Maribor 1909, st. 211.

In nomine sancte et individue trinitatis. Ego Otacer dei gratia dux Styrensis omnibus Christi fidelibus tam futuris quam

presentibus per presentia scripta notum fieri volo, quod pater meus memorie felicis O(tacer) marchio Styrensis ad laudem et gloriam omnipotentis dei et eius genitricis ac perpetue virginis Marie sanctique Iohannis Baptiste et omnium sanctorum consilio et auxilio reverentissimi(!) pape Alexandri fratres de ordine Cartusiensi adduxit in marchia nostre dictionis eosque in loco, qui nunc Uallis sancti Iohannis dicitur, collocavit. Nos vero nominis et hereditatis ipsius successores votum desiderii animi sui prelibatum sed morte, que nulli parcat, preveniente minus perfectum plenius consumavimus. Fratres autem, qui primo venerunt, morem gentis nescientes terra utrum fecunda an infecunda esset, minus caute attendentes, multo minus quam eis sufficere poterat, acceperunt, cum pater meus multo plura eis dare voluisset. Unde ad tantam penuriam post mortem patris mei venerant, quod locus pene destructus fuerat. Nos vero hoc cognoscentes ad restitutionem eorum citius manum porreximus. Pater meus dederat eis XII modios salis in Grovsar, XX massas ferri Leuben et unam saumam olei ibidem, X m e n s u r a s m e l l i s M a r b u r c et alia quam plura. Nos vero ad hec addidimus cutes et pelles omnes, quarum carnes consumimus in tribus p r e p o s i t u r i s M a r b u r c, Rogaz(!) et Tyvre, absque dominicis diebus et III diebus in natali domini et pascha et pentecosten. Dedimus etiam eis villam, que sibi contigua est, nomine Siz, et omnes servos et ancillas, qui tunc temporis in eadem fuerant villa. Dedimus quoque eis, quicquid in villa, que Rogoz dicitur, habemus et mansum unum Zoploniz, Preterea constituimus eis singulis annis dari octo marchas de elemosina patris mei, Graz I, Rovhersburc I, M a r b u r c I, Rogaz I, Tyure I, Direstan I, Iasceniz dimidiam marcam, Leuben dimidiam, Judenburc dimidiam, Saxenburc(!) dimidiam. Et quia pa-

ter meus, quando eos adduxit, edificia necessaria eis se facturum promisit, nec in hoc eis subtraximus manum nostre pietatis, quin potius constituimus eis XV marcas dari singulis annis quo usque necessaria edificia construantur. Adhuc autem, quia pascua, que infra terminos eorum sunt, pecoribus eorum non sufficiunt, concessimus eis pasca per terram nostram tam in alpibus quam in campis planioribus. Concessimus etiam, si quis ministerialium nostrorum predia sua vel alia quelibet, que absque consensu et licentia nostra dare non possunt, eis conferre voluerit, quod libere et absque ullius contradictionis(!) faciat et ipsi libere absque ullius infestatione perpetuo iure possideant. Ortolphus quoque de Gonuwez et Otacher ac Leupoldus fratres eius pro remedio animarum suarum atque omnium predecessorum suorum fratribus in prefato loco deo servientibus libere et absolute concesserunt piscationem per totam aquam, que Plotonitz dicitur, et per illam similiter, que Treuna nuncupatur, et hoc ad memoriam perpetuam in hoc privilegio notari preceperunt. Hec et alia, que sive pater meus seu nos ei(!) contulimus, quesita cum inquirendis, culta cum colendis et cum omnibus usibus ad id pertinentibus, agris, vineis, pratis, pascuis, piscationibus, venationibus, libere et absque omnium secularium inquietudine tradidimus. Tale quoque preceptum statuimus, ne quis terminos heremitarum ibidem inhabitantium venationibus, piscationibus vel pascendis pecoribus vel lignis succidendis sive aliis quibuslibet tumultuosis accessibus contemplatores dei inquietare vel quietem tante religionis audeat perturbare. Si quis vero huius nostri edicti temerarius contemptor extiterit, advocato loci si liber vel ministerialis est, X libras componat, si de ordine plebeio, triginta solidos persolvat.

Advocatiam vero eiusdem loci neque pater meus neque (nos) alicui tradere voluimus, nisi nobismet ipsis. Ut autem hec rata et inconvulsa permaneant, privilegio confirmamus et inpressione nostre ymaginis artius corroboramus. Adhuc autem ad supradicta addidimus ut(!) firmum ac ratum esse decernimus, si quando deus eis in prediis eorum argentum vel aliquid tale invenire donaverit, libere et absque alicuius infestatione possideant. Huius rei testes sunt: Otho de Cunesperch, Enricus de Trus, Loutuinus de Suonberc, Enricus de Buten, Leupoldus frater ducis, Dietmarus et Vlricus frater eius de Butenou, Arnulfus de Rustdorf, Arnulfus de Wartenburc, Ottho Sun et filii eius Duringus, Ottho, Enricus, Hergunguerus, Poppo de Chlam, Pertoldus de Stegue, Rodulfus de Quindeberc et alii multi. Istud privilegium ego O(tacer) hoc modo precepi inscribi et inscriptum coram me ante ecclesiam Rachesburc multis presentibus est lectum et a me firmiter confirmatum anno M^OC.LXXXII., indictione prima, regnante Frederico imperatore et Gotfredo patriarcha Aquilegensi existente.

(Po mikrofilmu).

Štajerski mejni(!) grof Otakar potrjuje, da je Gotfried z Dürnsteina zaradi krivic, ki jih je prizadejal benediktincem iz Št. Lamberta, ko je bil njihov odvetnik, zlasti pa še, ker si je na njihovi zemlji protizakonito postavil grad Voitsberg, podelil posest v kraju Pischk (pri Brucku?). Sekovski proštiji pa je namenil 40 mark. Med pričami je tudi Konrad iz Maribora.

Orig. perg. v arhivu samostana Št. Lambert na Štajerskem /A/-Kopialna knjiga I /XIV. stol./, št. 47, fol. 32^r in II (XV. stol.), fol. 25 prav tam.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : Annales Styriae I, št. 87, str. 802-803; StUB I, št. 623, str. 592-593.

Regesti: Gradio IV, št. 668, str. 341-342.

Otakerus marchio(!) Stirensis. Omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Respicientes nobilia facta antiquorum quibus ecclesias dei honorantes ditaverunt, simulque considerantes quia procul dubio de advocatiis divinitus nobis collatis et creditis equissimo iudici rationem sumus reddituri, idcirco utilitatibus illarum ecclesiarum, que ad nostram specialiter spectant defensionem, diligentius providentes, oblationes animarum, que eisdem ecclesiis a fidelibus fideliter offeruntur, litteris commendare necessarium duximus, ne aliquam dissipationem in possessionibus suis per violentiam patiantur.

Unde notum esse volumus universis Christi et ecclesie filiis, qualiter ^VGotfridus de Dirnstein, cum cerneret paucitatem dierum suorum brevi tempore posse finiri domumque carnis sue, quam temporaliter inhabitabat, diu stare non posse, de alia mox

inhabitanda sibi prospiciens ad deum, quem nullus hominum ef-
fugere potest, et ad sanctos eius faciendo refugium de sub-
stantia divinitus sibi collata, tale predium, quale habuit in
loco, qui Pissich dicitur, a lapide scilicet, qui Rotnic dici-
tur, et a loco, qui Ortwinnespenche dicitur, usque ad quendam
lapidem, qui Malus lapis dicitur, cum adiacente alpe et cum
omni utilitate ad id rite pertingente, silvis, pascuis, cultis
locis et incultis, quesitis et inquirendis, totum tradidit
deo et ecclesie sancti Lamberti et fratribus inibi deo famu-
lantibus pro remedio anime sue et pro restitutione dampni,
quod per occasionem advocatie ecclesie intulit, precipue au-
tem in edificatione castri Voitesperch dicti, quod in predio
eiusdem ecclesie contra omnem iusticiam edificavit. Ut autem
misericordiam dei multiplicatis intercessoribus facilius im-
petraret, de eodem predio XL marcas Secco^Vensibus fratribus
dari iussit. Ne vero a nobis vel a nostris ulterius aliquam
perturbationem sustineant, ad argumentum nostre bone volunta-
tis ipsis exhibende camere nostre XXX marcas persolverent. Qu-
oniam autem huius predii prima delegatio hereditario iure ad
manum cuiusdam nobilis viri Conradi de Chindeberch successit,
secundum petitionem abbatis et fratrum suorum in presentia
nostra eandem delegationem persolvit. Facta est autem huius
traditionis delegatio anno incarnationis dominice

M.C.L.XXX, III., iuxta ecclesiam sancti Martini sub castro
Chaffenberch, regnante Friderico imperatore, sub archiepisco-
po Salzpurgensi Adalberto. Huius delegationis testes sunt:
Livtoldus de Waltstein, Otto de Stubenberch, Wlfingus de Chaf-
fenberch, Dietmarus de Graece, Heinricus de Swarza, Poppo de
Peccah, Rapoto de Potene^V, Otaker de Grace, C h ^V o n r a d u s
d e M a r h b u r c h, Otto, qui dicitur Filius, Werinhardus
de Glizenvelt, ^Vodalricus cognomento Loshart, ^Vodalricus de Stu-

taren, Waltmannus de Endenberch, Poppo de Chalmme¹: Ut autem hoc verum esse credatur et ab omnibus inviolabiliter conservetur, hanc presentis privilegii paginam sigilli nostri impressione insigniri iussimus.

(Po mikrofilmu).

Otokarjev viseči pečat poškodovan.

¹pravilno Chlamme.

1185, julij 24., Gradec

GZM I/13

Štajerski vojvoda Otakar potrjuje daritev posesti pri Gradcu in v kraju z imenom G^ontarn enega svojih ministerialov samostanu v Vorau. Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Centralnem arhivu nemškega viteškega reda na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave: StUb I, št. 642, str. 618.

Regesti: G. v. Pettenegg; Die Urkunden des Deutsch-Ordens Centralarchives zu Wien I, Prag-Leipzig 1887, št. 3, str. 2; Gradivo IV, št. 704, str. 358.

In nomine sancte trinitatis unius summeque deitatis. Otakarius dei gratia dux Stirie omnibus fidelibus in perpetuum. Bona facta presentium ad memoriam transmittimus sequentium, ut quod bene gestum est, a presentium considerata cautionis nostre scriptura non violetur a sequentibus. Unde scire volumus universitatem cunctorum fidelium, quod nos petitione dilectissimi ... ass.¹ ministerialis nostri ad hoc inducti concessimus, quidquid de prediis suis locis deo sacratis et a parentibus nostris sive etiam a nobis fundatis conferre voluerit, auctoritate nostre licentie conferat. Ex hac igitur permissione quidquid iuxta Graece forum nostrum et secus locum, qui dicitur G^ontarn, cultum vel incultum, quesitum vel non quesitum habuit, quod etiam R^ozonis dispensatoris nostri beneficium fuit, sancto Thome apostolo fratribusque deo in Uorowe ministrantibus per manus Bernhardi prepositi super reliquias pro animabus parentum nostrorum suorumque fideli devotione contradidit. Cui testes videntes et audientes quidam etiam aure tracti sunt adhibiti, Liutoldus de G^outenberch, Otaker burgravius de Graece, Hartnidus de V^oensteine,

Eigil et filius eius ² de Walhestorf, Fridarich de Mirstorf,
Richer de Rütgerspurc, R i c h e r d e M a r c h p u r c,
Swigger de Gestnich, Ortolf et Otaker de Gonwice, Gerolt,
Bernhart, Wecil, Chünrat de Rütgerspurch, Sibot, item Sibot,
Alram, Wergant, Walpreht, Eberwin, Herman de Glichenberch, Rū-
zo cum aliis compluribus. Actum feliciter anno dominice incar-
nationis M^oC^oLXXX^oV^o, indictione VIII°, epacta XVII., luna
XXIII., feria IIII^a, hora sexta in foro Graece, vigilia sanc-
ti Jacobi feliciter, Romanam(!) sedente papa Lucio, summam im-
perii moderante Fridarico augusto. Ad hec advoca(!).

(Po mikrofilmu).

Viseči vojvodov pečat.

¹ izpadlo zaradi razure; ² prazen prostor.

Ortlieb iz Fischaua, ministerial štajerskega vojvode, podeli za blagor svoje duše in da bi poravnal svoj dolg, admontskemu samostanu dva vinograda, dvajset oralov orne zemlje in dvor v Fischauu. Med pričami se omenjata brata Riher in Herand ter Ulrik iz Maribora.

Cod. trad. Admont. IV, p. 83 (prepis iz l. 1817), sedaj v zbirki listin (št. 267 d) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB I, št. 665, str. 643.

Regesti: Admont II, str. 175-176; Gradio IV, št. 714, str. 362.

Notum sit omnibus Christi fidelibus, (qualiter) Ortliebus de Vischa ministerialis ducis Styrensis tum pro remedio anime sue tum etiam pro solutione pecunie, scilicet XL duarum marcarum cenobio Admuntensi tradidit duas vineas ad Vischa et XX iugera agrorum et locum curtis ibidem. Testes fuerunt: Chunradus clericus, Rudolfus de Chindeberch, Richerus de Marchpurch et Herrandus frater eius, Ulricus Stiefsunde Marchpurch, Ortolfus de Goniwiz, Rudiger mareschalcus et Marquardus frater eius et Otakir frater eorum, Marquardus de Furstenvelt et filius eius Gerungus, Fridericus de Mirsdorf, Waltherus de Furstenvelt et Hermannus frater eius, Chunradus de Putine, Otto de Furt, Hil-tigrim de Furstenfelt, Herrandus de Erla, Chunradus chelrmaister, Gotpoldus de Frisach, Hartnidus de Hus, Heinrichus de Mirstorf, Diepoldus Patehilt, Diepoldus Tahil, Pilgrim de Wenige, Liupoldus Geltschire, Otto Chral, Eberhardus Ahsing, Hartwicus der iunge, Ortolfus Tridehs, Waltherus filius Arnoldi sagita-

rii, Otto de Wisenpach, Otaker Privhauen, Sifridus de Rukerspurch.

(Po prepisu iz l. 1817),

¹Datacija po StUB I, str. 643.

Štajerski vojvoda Otakar podeli za svoj dušni blagor in za blagor svojih prednikov kartuziji Jurklošter vas Grahovše (pri Laškem). Med pričami se navaja tudi mariborski župnik Konrad.

Orig. perg. (št. C 3247) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Notizenblatt. Beilage zum Archiv für Kunde österreichischer Geschichtsquellen II, 1852, str. 255-256; StUB I, št. 653, str. 633-634.

Regesti: Gradio IV, št. 716, str. 362.

In nomine sancte et individue trinitatis. Dominus ac redemptor noster totius humani generis conservator ut homini perduto sue miserationis gratia consularet, post baptismi sacramentum secundum tabulam, post naufragium penitentiam instituit, post penitentiam pro abolitione peccatorum largitiones elemosinarum fieri fecit, quia sicut aqua extinguit ignem, ita elemosina extinguit peccatum, et alibi elemosina in oculis dei res placita est, et item: Facite elemosinam et omnia munda sunt vobis. Huius rationis prospectu ego Otacher dei gratia dux Styrie pro remedio anime mee et patris et matris mee et omnium parentum meorum villam Grachwiz deo et beate Marie in Gyriowe in usus fratrum ordinis Cartusiensis deo ibidem famulantium cum omnibus suis pertinentiis, silvis, rivis, pascuis, cultis et incultis, quesitis et inquirendis, potestativa manu contrado et perpetua stabilitate confirmo, set ne emergentes in /pra/vorum hominum calumpnie traditione nostre possint adversari et antiquitate temporis a memoria hominum elabatur, hanc cartam conscribi feci et testium subscriptione annotari et sigilli mei inpressione

communiri. Huius rei testes sunt: Orteliēbus de Fiscach archidiaconus, Rembertus plebanus de Leibenz, C o r r a d u s plebanus de Marchburch, Marcowardus plebanus de Radechsbuch, Errandus de Wildonia, Detemarus de Butenhv̇, Rudegerus de Blancowart, Corradus de Furstvelt, Otto et frater suus de Veivsterz, Cotscalcus de Stagno, Alahrdus de sancto Petro, Hiltegrimus de Grv̇scarn.

(Po orig.).

Poškodovani pečat vojvode Otakarja.

¹Datacija po Gradivu IV, str. 362, op. 4.

Štajerski vojvoda Otakar sprejema admontski samostan v svojo posebno zaščito ter mu potrjuje vse posesti in pravice, ki so mu jih poklonili njegovi predniki in ministeriali ter on sam. Med pričami tega dejanja se navaja tudi Ulrik iz Maribora.

Cod. trad. Admont. št. 475 (XIII, stol.), fol. 117^r-119^r (original zgorel v Admontu l. 1865) (A) in prepis v Pachler, Chronicon II (XVII. stol.), str. 420 v arhivu samostana Admont.

Kserokskopije v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Ludewig, Reliquiae manusc. I, str. 173; Pez, Thes. anecdotum III c, št. 63, str. 750; Annales Styrie I, št. 19. str. 787-789; Urkunden-Buch des Landes ob der Enns II, Wien 1856, št. CCLXXIII, str. 401-404; StUB I, št. 649, str. 625-630; Admont II, št. 74, str. 216-219.

Regesti: Gradivo IV, št. 706, str. 359-360.

Prim. : Muchar IV, str. 529 (prevod).

In nomine sancte et individue trinitatis. Ego Otacher dei gratia dux Styriensis Isinrico venerabili Admuntensium abbati et toti congregationi imperpetuum. Pro adipiscenda dei gratia et eterne beatitudinis in futurum gloria servorum dei et ancillarum indigentiam alleviare cupientes, Admuntense monasterium cum rebus et personis in terra nostra existentibus in defensionis nostre tuitionem suscipimus et pro salute omnium parentum nostrorum prefatum monasterium auxilii nostri munimine deinceps tam per nosmet ipsos quam per ministeriales nostros fideliter roboramus. Notum igitur esse volumus cunctis fidelibus tam futuris quam presentibus, quod possessiones in Enstal, circa Mvram, in Marchia, in Avstria vel ubicumque a parentibus

seu ministerialibus nostris pro redemptione animarum eidem monasterio collatas potenti manu iterata traditione confirmamus, et in huius traditionis irrefragabile robur quorundam prediorum propria nomina subiungimus, quorum primum est a patre meo traditum, alpis, que dicitur Scoberen seu Lavende, et silva ei adiacens cum omnibus terminis suis et quod nos propria manu tradidimus, et silva, que est inter Vokhir et Kamniz et Losniz usque ad alpem, predium ad Mirtscaren, quod mater mea in testamento tradidit, predium ad Mutarn et Gruebe a domina Gisila nobili femina per manum patris mei traditum in testamento, cuius usum hactenus habuimus, divino intuitu remittimus et a ministerialibus nostris tradita, ut sunt hec: in Enstal ad Tichenperge I mansus, Jednich I mansus, ad Mitternperge dimidius mansus, Zeizenperge unus, Wizenpah I et dimidius, item ibidem curtis una, Sundermaenninge curtis I, Chienowe I mansus, pars predii ad Haginperge, Sewin dimidius mansus, in Bawaria ad Geroldisperge tria beneficia, Hezzemanisdorf duo, Stadele septem, ad Warte I mansus, iuxta fluvium Chremse curtis I, Dratina curtis I et mansus I, Wiztra curtis I, Rvte iuxta Welse curtis I, locus curtis apud vicum forensensem Ense, in valle Palta ad Grieze curtis I, predium ad Sigginsdorf, iuxta Muram ad Chrowat tres mansus et curtis I, apud sanctum Benedictum curtes due, pars predii ad Lobnich, Treviah mansus I et dimidius, Chichelwanch II° mansus et ad Percha I, in Marchia predium Ladeisdorf, Padeprvne curtis una ad Sulze tres mansus, Hizzendorf duo, Ilsungesdorf duo, Heteldorf duo, Olsinize sex, Wachrain unus mansus, Paldungesdorf iuxta Rabniz novem, ultra Diepoldisperge I, in Gotelinsperge octo, predium Livzinsdorf; in Avstria quecumque apud Wurfilach et Potschach monasterium possidet, ad Pirchenwanch duo mansus, Wartperge unus, Miterndorf I, item iuxta Muram ad Sitse mansus

I et molendinum, predium ad Lawisdorf, Oberndorf curtis I, Hauenarn I mansus, Zuchedol dimidius et siqua sunt alia, que in predictis universaliter comprehendimus. De cetero pro honore beatissime Marie semper virginis domine mee et sancti Blasii martiris cunctis ministerialibus nostris suisque sequacibus perpetuam licentiam indulgemus, ut quando et quantumcunque de suis prediis pro redemptione animarum suarum eidem cenobio conferre voluerint, sine porrectione nostre manus sicut monasteriis in nostro fundo positis liberam deinceps de iure tradendi habeant potestatem. Hiis etiam addimus, ut quecumque impendia gratie a nostris antecessoribus sive a nobis prefato cenobio hactenus collata sunt, inconcussa in posterum permaneant, scilicet ut in omnibus locis ditionis nostre a fratribus predicti monasterii ius thelonei non exigatur, sed et per castra vel vicos, per clusas, per pontes et quascunque terre nostre vias liberum habeant transitum, sicut a patre meo eis indultum novimus et a serenissimo domino imperatore Friderico semper augusto confirmatum novimus. Ipsius preterea auctoritate et nostra statuimus, ut quemadmodum sub avo patre meo idem cenobium ab omni iudicum vel preconum nostrorum gravamine liberum mansit et immune, sic et deinceps in perpetuum ab omni fidelium et ministerialium nostrorum seu quorumlibet potestatis nostre hominum infestatione prescripti cenobii fratres et homines securi infra vallem ipsorum nec iudiciorum nec ullius exactionis occasione inquietentur. Similiter in omnibus possessionibus ipsorum sub nostra tuitione constitutis, nec sub advocatie nostre nomine, nec cuiuspiam iuris vendicatione alicui nostrorum liceat in placitorum, bannorum, modiorum vel pecudum exactione ipsos

molestare, sed sicut hactenus a progenitoribus meis ad nos transmissum est, pro salute anime ac nostre dilectionis intuitu illos omnes nostri tueantur et defendant. Preterea usum piscandi in Palta de Zedelze in Anesum sicut prius habuerunt, in venationibus liberam insecutionem canum suorum post feras de suis saltibus in nostros fuga aberrantes indulgemus. Et ne huius scripti paginam in posterum quisquam successorum nostrorum violare presumat, sigillo nostre auctoritatis eam communimus, nomina quoque fidelium et ministerialium nostrorum, quibus presentibus et faventibus ista conscripta sunt, in testimonium acte rei subiungimus: Rudolfus de Chindeberch, homo liber et nobilis, Gundacher de Styre, Albertus de Eppinstain et filius eius Lantfridus, Herrandus de Wildonie, Ditmarus de Liehtinstain, Gerungus de Strechowe, Gerungus de Stutarn, Lantfridus de Ramnstain, Fridericus de Pettowe, Lvdwicus de Slirbach, Arnoldus de Wartinberch, Livpoldus frater ducis, Heinricus de sancta Margareta et filius eius Ö l r i c u s p u e r d e M a r c h p u r c h, Duringus de Emerberge, Ditmarus de Putinowe et filius eius Ö l r i c u s , Gotfridus de Linde, Herwicus Boemus, Marhquardus de Starchinberch, Marquardus de Posenwanch, Engilschalcus Hucingaer, Eberhardus de Ternberge, Fridericus de Mirsdorf, Ö l r i c u s de Holzhusen et frater eius Etich, Helmwich de Wenge, Hartnidus de Owenstain frater Hartnidi de Ort, Bernhardus de Rykerspurch, Manegoldus de Henneberch, Heinricus de Trabstetin, Heinricus de Tanne, Almarus de Pubenhouen, Uvarmunt de Ense, Richerus de Uverses, Imbrich de Losinstaine, Ditmarus de Uvizzenchirchen, Volcholdus de Eppinstain, Meinhardus de Wildonie, Richerus Bawarus, Chunradus Sch^ov^ore, Otacher Schieke, Rudigerus Meise, Ekebertus de Steveninge, Reinherus et frater eius Otacher de Taene, Or-

tolfus de Chersperg, Ekhardus de Graece, Ekhardus de Laznich, Ekhardus iunior, Guntherus frater eius, Egilolfus de Mitterdorf, Ortwinus servus ducis, ^Völschalcus de Salzpurch, Swichardus de Haginperge. Actum in loco Admuntensi, VI° kal. ianuarii, anno incarnationis domini millesimo centesimo LXX. VI°, indictione IIII., regnante gloriosissimo Romanorum imperatore Friderico, anno regni eius XXX. V^o, imperii XXXII°, feliciter amen.

(Po Cod. trad. Admont.).

¹Nekatere objave l. 1185, a pravilna je letnica 1186.

1188, avgust 2., Krungelsee

GZM I/17

Štajerski vojvoda Otokar podeli v svoj in svojih prednikov dušni blagor ter na prošnjo salzburgškega nadškofa Adalberta admontskemu samostanu cerkvi sv. Petra in sv. Jakoba v Leobnu. Med pričami se navajata Riher iz Maribora in njegov sin enakega imena. (Prim. GZM I/18).

Cod. trad. Admont. IV, p. 291 (prepis iz l. 1817). sedaj v zbirki listin (št. 260/a) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB I, št. 691, str. 677.

Regesti: Gradivo IV, št. 749, str. 376.

Discat omnis posteritas, quomodo illustris dux Styrensis Otachir pro salute anime sue et omnium parentum sourum, sed et petitione domni Adilberti Salzburgensis archiepiscopi delegavit Admuntensi monasterio potestativa manu duas capellas ad Livben in predio suo fundatas et a plebesano iure absolutas, preter placitum Christianitatis, utpote in quibus marchiones Styrenses proprios sacerdotes, dum libuit, habuerunt, scilicet sancti Petri et sancti Jacobi, eo tenore, ut si posthac plebesana ecclesia in Liesnich ab aliquo archiepiscoporum Jvuauensium quoque(!) modo ab Admuntensi cenobio abalienaretur, predice tamen capelle in potestate prescripti monasterii perpetuo permaneant. Huius donationis apud Chrungilse super reliquias s(ancti) Blasii facte IIII^{to}. nonas augusti anno incarnationis domini M.C.L.XXXVIII^{to} testes accesserunt hii: Albero plebanus de Rutkerspurch, Sigihardus capellanus ducis, qui prius eas ducis largitate possidens, tunc eas ad nutum ipsius resignavit, Albero presbyter de Werses, Albero presbyter de Gruskarn, de ministeri-

alibus ducis Richerus de Marchpurch et
filius eius Richerus, Herrandus de Wildonie,
Erchingerus de Landisere et frater eius Gotschalcus, Ulricus
de Stubenberch, Otto de Chremse, Otakir de Graze, Gundakir iu-
nior de Styre, Oulricus de Wolchinstein, Otto de Sibineke et
frater eius Thomas, Marquart de Starchinberch et cognatus eius
Chunradus Pukilhart, Durinch filius Ottonis Sun, Perhtolt puer
de Emirberge, Oulricus de Imcinsdorf, Otto de Wisinbach, Otto
de Ivfintal, Wulfinch de Hekinberch, Hiltigrim magister coqui-
ne,

(Po prepisu iz l. 1817).

Štajerski vojvoda Otakar naznanja salzburškemu nadškofu Adalbertu, da je na njegovo prošnjo in za blagor svoje duše in svojih prednikov duš podelil admontskemu samostanu cerkvi sv. Petra in Jakoba v Leobnu. Med pričami tega dejanja se navajata tudi Riher iz Maribora in njegov sin enakega imena. (Prim. GZM I/17).

Cod. trad. Admont št. 475 (XIII. stol.), št. 138, fol. 115^r v arhivu samostana Admonta (A). Original zgorel leta 1865 v Admontu, prepis iz XIX. stol. (št. 261/a) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu. -Pachler, Chronicon II (XVII. stol.), str.428. Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : Thes. anecdotum IIIc, št. 67, str. 756; Annales Styriae I, št. 73, str. 792-793. StUB I, št. 692, str. 678-679; Admont II, št. 79, str. 225-226.
Regesti: RAS I, št. 41, str. 149; Gradiivo IV, št. 750, str. 376-377.

Dilecto domino suo A(dalberto) venerabili Salzpurgensis ecclesie archiepiscopo, apostolice sedis legato. O(takarus) dei gratia dux Stirensis fidele in omnibus servitium. Dignationi vestre dignum duxi notificiare, quod ego ad preces vestras, que locum mandati apud me obtinent, et specialiter pro salute anime mee et omnium parentum meorum capellas duas mee ditionis ac proprietatis, quas a plebesano iure absolutas preter ius convocandi conventum in placito Christianitatis, omnes progenitores mei liberas michi transmiserunt, quas etiam interdum per proprios sacerdotes, interdum per plebanos de Liesnich in divinis procurabant, scilicet ad sanctum Petrum et ad sanctum Jacobum apud Liuben, monasterio Admuntensi potestativa manu contradidi eo tenore, ut si

posthac plebesana ecclesia in Liesnich a vobis vel ab aliquo
successorum vestrorum quoquo modo ab Admuntensi cenobio ablata
forte fuerit, predictae tamen capellae in prefati monasterii po-
testate perpetuo permaneant. Huius donationis apud Chrungilse
facte testes adhibuimus, quorum nomina sunt hec: Albero pleba-
nus de Rukerspurch, Sigibardus capellanus meus, qui prius eas
meo mandato possidens, tunc eas mihi ob gratiam mei et vestri
resignavit, Albero de Werses, de ministeriali-
bus meis Richerus de Marhpurch et
filius eius Richerus, Herrandus de Wildonie,
Erchingerus de Landisere et frater eius Gotscalcus, Vlricus de
Stubenberch, Otto de Chrems, Otaker de Grez, Gundaker iunior
de Steir, Vlricus de Wolchinstein, Otto de Sibinek et frater
eius Thomas, Marchquart de Starchenberch (et cognatus eius
Chunrad Pukilhart, Durinch filius Ottonis Sunis, Perhtolt puer
de Emirberge, Ulricus de Imzinsdorf, Otto de Wisinbach, Otto
de Loufintal, Wulfinch de Hekinberch, Hiltigrim magister coqui-
ne)¹ et alii quam plures. Actum anno domini M^oC^oLXXX.VIII., in-
dictionis VI., IIII°. nonis augusti.

(Po Cod. trad. Admont).

¹Tekst v oklepaju je bil v orig. listini, prepis po StUB I, str.
679.

1189, maj 20., Gradec

GZM I/19

Štajerski vojvoda Otakar podeli podložnikom samostana v Millstattu na Koroškem v kraju San Foca (Furlanija) enake pravice, kot jih imajo vojvodovi ljudje v kraju Cordenons (Furlanija), ter mu podarja eno kmetijo v nazadnje imenovanem kraju. Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Ludewig, Reliquiae manusc. IV, str. 176; MDC III, št. 1356, str. 509.

Regesti: Annales Styriae I, str. 732; Gradivo IV, št. 758, str. 380.

In nomine sancte et individue trinitatis. Ego Otakarus dei gratia dux Stirie omnibus Christi fidelibus inperpetuum. Ad officii principalis debitum pertinere cognoscitur divino servitio fidelium traditione collata su/e/¹ auctoritatis vigore firmare et, ne oblivionis quod benefactum est, obsolescat incuria, testamentorum caucionibus obviare. Unde ego Otakarus dei gratia dux Styrie notum facio omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris, quod pro remedio anime mee parentumque meorum ecclesie sancti Salvatoris omniumque sanctorum in Milstat, quicquid iuris in villa mea Navn homines mei inpresentiarum habent vel habere poterunt/² tam in pascuis quam in silvis, exitibus et redditibus, id ipsum hominibus prefate ecclesie in villa sancti Advo(cati manentibus libere et potestati)² va manu contradidi. /Ut/² autem rata et firma sit hec tradicio, mansum unum in Navn (ad inditium eiusdem facti)² predictis sanctis delegavi et sigilli mei impressione stabilire decrevi. Huius rei testes sunt: Chunradus et Rudolfus de Chindeberch, Engel-

schalcus de Vra, Hartnidus de Ort, Herrandus de Wildonia, R i-
h e r u s d e M a r h p u r c h, Lantfridus de Eppenstein,
Ortolfus de Gvnewiz, Lantfridus de Ram/e/stein, Dietmarus de
Liechtenstein, Otacharus et Otto castellani de Graez, Otto de
Livben, Herewicus, ma/rs/calculus, Hainricus gastaldio et Mein-
herus et Albricus de Rvina, Marco et Hartwicus de Navn. Datum
est autem hoc /privi/legium in Graz anno M^oC^o octogesi/mo/²
nono, tercio X^{mo} kalend. iunii.

(Po mikrofilmu).

Viseči pečat izgubljen.

¹Listina je poškodovana. ²Po MDC III, str. 1356 (v kop.
nečitljivo).

Grof Adalbert iz Bogena zastavi salzburškemu nadškofu Adalbertu krški grad s pripadajočo posestjo za 700 mark srebra za dve leti. Če po preteku tega časa posest ne bo rešena iz zastave, naj razsodniki določijo vsoto, ki naj jo nadškof še doda, da bo tako posest postala last salzburške cerkve. Dejanje je bilo izvršeno tudi v navzočnosti Riherja iz Maribora in njegovega sina enakega imena. Grofova žena potrjuje 25. avgusta istega leta v Passauu, da mož gradu ni nikdar izročil ne njej in ne sinu.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Hormayr, Archiv für Süddeutschland II, št. 29, str. 256; KrUB I, št. 152, str. 133-135; Neue historische Abhandlungen der bayr. Akademie IV, str. 341-344; SUB II, št. 465, str. 631-633.

Regesti: Gradio IV, št. 760, str. 381-382 (I. del).

Adalbertus comes de Bogin obligavit domino Adelberto Salzbur-gensi archiepiscopo castrum Gurkeuelt cum tota dominicatura illa pro septingentis marcis examinati argenti in pondere datis Gozwini Ratisponensis monetarii hoc tenore, quod si a natali domini infra duos annos redemptum non fuerit, dominus archiepiscopus eliget quinque viros discretos bona fide sine omni condicione, sine malo ingenio, et dominus comes quinque bona fide sine omni condicione interposita sine malo ingenio, qui omnes iurabunt, quod neutrius favore bona fide deliberent, quod dominus archiepiscopus domino comiti super erogare debeat, quod totum illud patrimonium in proprietatem transeat ecclesie. Verum si omnes decem in hoc concordare nequiverint, su-

specti semper removeantur usque ad duos. Quod si et illi duo tandem concordare nequiverint totum illud patrimonium sic obligatum ecclesie pro octingentis marcis examinati argenti. Interea vero castrum erit in potestate domini archiepiscopi, ita quod iuraverint ei castellani, et patebit ei castrum omni tempore, nec aliquis recipietur in castrum contra voluntatem domini archiepiscopi usque ad diffinitum tempus, usufructus autem presentis anni et duorum annorum, qui secuntur usque ad prefinitum tempus erunt in potestate comitis. Et si die prefixa comes illam summam pecunie nec persolverit nec mediatores illam causam diffierint tunc pro usufructus preteriti temporis, quem estimavimus centum et octoginta marcarum erit idem predium obligatum et sic semper a natali in natale domini omnis usufructus erunt in potestate domini archiepiscopi et mutabit castellanos et officiales pro suo arbitrio. Nec erit in potestate domini archiepiscopi aliquid de illa summa pecunie relaxare, vel in munere cuiusquam persone intuitu, sed post diffinitum diem habeat comes vel eius heredes liberam potestatem redimendi idem patrimonium pro octingentis marcis examinati argenti, et centum octoginta marcis Frisacensis monete preter usufructum illius anni. Verum si ante diem determinatum comes vel eius heredes redimere voluerint, dabunt ecclesie septingentas marcas examinati argenti. Idem dominus comes ab hac die in antea non habebit potestatem aliquid de illa dominicatura infeudandi vel obligandi ante quam redimatur. Item dominus archiepiscopus securitatem prestitit domino comiti per ecclesie fideles, quod hec inpermutata maneant sub eo et sub suo successore, qui legitime et cum gratia imperii intraverit. Comes quoque securitatem prestitit ecclesie per suos fideles, quod bona fide apud heredes suos hec maneat inconvulsa et inmutata. Actum Frisaci anno

^oM^oC^oLXXX^oVIIII^o in festo beati Jacobi in presencia domini
 Ditrici Gurcensis episcopi, Pilgrini abbatis sancti Pauli,
 Hertnidi Gurcensis prepositi, Meginhalmi Frisacensis decani
 et archidiaconi Hermannii archidiaconi de Ortenburc, Ortliebi
 archidiaconi de Uiscaha, Ekehardi prepositi de Solio, in
 presentia nobilium Vlrici comitis de Huninburc, Popponis de
 Albecka, Vlrici de Pecah, Wichardi de Karlisberc, Eberhardi
 de Tra, Berchtoldi de Salecka. Interfuerunt etiam de mini-
 sterialibus ecclesie Salzburgensis Fridericus de Petowa,
 Heinricus de Frisaco, Rehwinus et Reginboto de Schellinberc,
 Pabo et Cunradus et Heinricus de June, Cuno de Weruin, Hein-
 ricus de Gebinningen, Vlricus et frater eius Cunradus de
 Kalheim, Wolframus et Dietmarus de Herfoldisheim, Otto, Hein-
 ricus, Albertus de Libinze, Otto de Lonisberc, Heinricus de
 Ueldisberc, Ernist et Sigemarus de Bilstein, Vlscalcus et
 filius eius de Rabinsberc, Berchtoldus et Craft de Motinze,
 Alexander, Hertwicus, Otto, Arnoldus, Engilscalcus et filii
 eius Reginherus et Engilscalcus de Strazburc. Aderant quoque
 de Styrensibus Hertnidus et Herrandus, Lemfridus, Suigerus,
 Heinricus de Truchsine et filii eius Colo et Gotefridus,
 Richerus de Marburc et filius eius
 Richerus, Lupolt de Leumbach, Albero et frater eius
 Heinricus de Dunkinstein, Offo et frater eius W¹. de Tufin-
 bach, Otto et frater eius Ortolfus de Lubin; ministeriales
 de Pogin, Bernhardus, Alramus et frater eius Gisilbertus de
 Gurniz, Pero de Kinburch, Rudolfus castellanus de Riuinze,
 Ortolfus de Gurkeuelde et alii quam plures.
 Eodem anno Patauie proxima die post festivitatem sancti
 Bartholomei confirmata est convencio predicta coram subscrip-

tis testibus. Uxor prefati comitis ibidem posita confessa est bona illa nec sibi nec liberis suis a comite unquam fuisse collata. Ipse comes iuravit se eadem bona potenti manu archiepiscopo inpignerare. Ministeriales ecclesie quam plures dederunt fidem, ut si forte ille episcopus decederet, ipsi bona fide commonerent archiepiscopum succedentem, ut staret eidem pacto, et adiuverent, ut comiti vel heredibus suis daretur copia solvendi, si vellent. Interfuerunt hii: prepositus Salzburgensis Gundakarus, et Adilhardus prepositus de Ranishouin, Rapoto comes de Ortinberc, Lupoldus cones(!) de Plaien, Pabo de Eringin, Pabo de Zollingin, Walcunus, Alramus fratres de Kambe, Ditricus et Heinricus fratres de Pongartin, Cunradus de Rote, Wernherus de Griezpatch, Hadimar de Ahusin, Gotescalcus et Berchtoldus fratres de Heninchouin, Harpertus de Aheim, Sigehart de Ebirsbunde, Gerhohus de Vramelinsperge, Berchtoldus de Mennâ, Hugo de Sunbrehtisdorf, ministeriales ecclesie Salzburgensis Mengotus castellanus, Lupoldus de Walde et filii eius Lupoldus et Heinricus, Rudegerus et Gerhohus fratres, Ekehart de Tanne, Cunradus de Grabinstat, ceterique quam plures supra memorati.

(Po mikrofilmu).

Od dveh pečatov ohranjen eden viseči.

¹ Prazen prostor.

Štajerski vojvoda Otakar naznanja, da je reinskemu samostanu vrnil nekatere posesti, ki jih je samostanu izročil njegov oče mejni grof Otakar, ki je s tem izpolnil volilo svojega očeta, mejnega grofa Leopolda, ustanovitelja samostana. Med pričami se navaja tudi mariborski župnik Konrad.

Orig, perg. v arhivu samostana Rein.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Annales Styriae I, št. 75, str. 793-794; StUB I, št. 698, str. 684-685.

Regesti: Dipl. Styriae II, št. 12, str. 16-17; Gradivo IV, št. 761, str. 382.

In nomine sancte et individue trinitatis. Otakarus divina favente clementia dux Stirensis: Queque rationabiliter et honeste a principibus geruntur, tamquam laude digna et imitatione, ad multorum noticiam utiliter proferuntur. Hoc igitur intendens ego Otakarus dux omnibus Christi fidelibus tam futuris quam et presentibus per presentia scripta notifico, quod pater meus felicis memorie Otaker marchio de Styra monasterium Rvnense, quod pater suus marchio Levpoldvs cognomento Fortis avus meus a fundo construxit et ubi etiam sepultus in pace requiescit, votum patris adimplens, prediis suis per diversa loca sitis pro remedio anime sue et animarum parentum suorum absolute ampliare et sustentare curavit. Fecit autem hoc sicut scriptum inde privilegium docet, cum benivolo assensu coniugis sue matris mee Chvnigvndis marchionisse, tradens ac delegans manu potestativa super altare dei genitricis semperque virginis Marie in Rvna ad usus fratrum deo ibidem famulantium duas salis

patellas in Enstal apud Ahorn, et beneficia duo in Mittelin-
dorf et in Hartperch unum beneficium et duo curtilia loca cum
vinea, et hæc omnia ad manum et inpresentiarum. Post dies
autem vite sue filiis heredibus succedentibus sive non suc-
cedentibus, hæc allodia illi ecclesie confirmavit, villam,
que dicitur Reze, et aliam, que vocatur Strazille, et terci-
am, que nuncupatur ad Iudeos. Super qua traditione attractis
per aures testibus quam plurimis, cartam donationis eiusdem,
quam scribi protinus fecit, non suo tantum sed et reveren-
tissimi domini Eberhardi Salzburgensis archiepiscopi voluit
roborari sigillo. Cum igitur ego patri defuncto heres suc-
cessissem, supradictas tres villas ad meum detinui servitium,
donec tandem dei nutu commonitus et meam revera iniusticiam
et fratrum predicti cenobii sinceram sine dubio iusticiam
recognoscens, easdem villas ex toto mihi abdicans, domui dei
eodem per omnia iure, quo pater meus olim tradiderat ac tes-
tamento firmavit, restitui, preter quinque mansus, quorum
tres de villa Reze et de Judndorf duos excepi, et abbate ac
fratribus abdicationem facientibus Chvnigundę cognomento Ro-
se maritoque eius et liberis, eos in proprietatem dedi, at-
que hæc omnia cartę presentis descriptione, sigilli quoque
mei impressione, necnon et testium, qui subscripti sunt, as-
tipulatione confirmare studui. Fuerunt ergo per aures tracti
Ortliebus archipresbyter cappellanus meus de Viscah, Heinri-
cus plebanus de Grace, Chunradus plebanus
de Marhpurch, Wernhardus plebanus sancti Rodberti^V
ad Rabam, Chunradus de Chindeberch, Otto de Volchinstorf, O-
taker de Grace, Herewic Poemus, Otaker de Stanga et Hartni-
dus frater suus, Vlrich de Starchimberch, Swiker de Gestnich
Swiker de Walhestorf, Rvdegerus de Planchimwart et Marchwar-
dus frater eius, Lantfrid de Raminstain et frater eius Alber

tus, Poppo de Merin, Hartnid de Dietrichestorf, Walkun sagittarius et frater eius Sigefrid, Herman de Glichemberch, Leo de Ribniz, Swiker Chriuchare, Truhtlieb de Grace, Chunrad Herschaft, Otto de Wisembach, Wuluinch camerarius, Perthold de Embirberch, Heinrich de Wetrenueld, Ortolf prebendarius, Chunrad de Prennindorf, Otto camerarius, Hartunch camerarius, Alram prebendarius et alii quam plurimi. Acta sunt Grace in civitate omnia ista dominice incarnationis millesimo centesimo LXXX° IX°, indictione VII^a, IIII. idus augusti, die videlicet sancti Laurentii, Romani apicem imperii tenente Friderico imperatore augusto, filio vero ipsius Heinricho rege vice eius regnum amministrante, Salzburgensi autem ecclesie Adelberto archiepiscopo presidente, Rvnense porro cenobium regente Willelmo humili abbate.

(Po kserokskopiji).

Viseči pečat.

patellas in Enstal apud Ahorn, et beneficia duo in Mittelin-
dorf et in Hartperch unum beneficium et duo curtilia loca cum
vinea, et hæc omnia ad manum et inpresentiarum. Post dies
autem vite sue filiis heredibus succedentibus sive non suc-
cedentibus, hæc allodia illi ecclesie confirmavit, villam,
que dicitur Reze, et aliam, que vocatur Strazille, et terci-
am, que nuncupatur ad Iudeos. Super qua traditione attractis
per aurem testibus quam plurimis, cartam donationis eiusdem,
quam scribi protinus fecit, non suo tantum sed et reveren-
tissimi domini Eberhardi Salzburgensis archiepiscopi voluit
roborari sigillo. Cum igitur ego patri defuncto heres suc-
cessissem, supradictas tres villas ad meum detinui servitium,
donec tandem dei nutu commonitus et meam revera iniusticiam
et fratrum predicti cenobii sinceram sine dubio iusticiam
recognoscens, easdem villas ex toto mihi abdicans, domui dei
eodem per omnia iure, quo pater meus olim tradiderat ac tes-
tamento firmavit, restitui, preter quinque mansus, quorum
tres de villa Reze et de Judndorf duos excepi, et abbate ac
fratribus abdicationem facientibus Chvnigunde cognomento Ro-
se maritoque eius et liberis, eos in proprietatem dedi, at-
que hæc omnia cartę presentis descriptione, sigilli quoque
mei impressione, necnon et testium, qui subscripti sunt, as-
tipulatione confirmare studui. Fuerunt ergo per aurem tracti
Ortliebus archipresbyter cappellanus meus de Viscach, Heinri-
cus plebanus de Grace, Chunradus plebanus
de Marhpurch, Wernhardus plebanus sancti Rodberti^V
ad Rabam, Chunradus de Chindeberch, Otto de Volchinstorf, O-
taker de Grace, Herewic Poemus, Otaker de Stanga et Hartni-
dus frater suus, Vlrich de Starchimberch, Swiker de Gestnich,
Swiker de Walhestorf, Rvdegerus de Planchinwart et Marchwar-
dus frater eius, Lantfrid de Raminstain et frater eius Alber-

tus, Poppo de Merin, Hartnid de Dietrichestorf, Walkun sagittarius et frater eius Sigefrid, Herman de Glichemberch, Leo de Ribniz, Swiker Chriuchare, Truhtlieb de Grace, Chunrad Herschaft, Otto de Wisembach, Wuluinch camerarius, Perthold de Embirberch, Heinrich de Wetrenueld, Ortolf prebendarius, Chunrad de Prennindorf, Otto camerarius, Hartunch camerarius, Alram prebendarius et alii quam plurimi. Acta sunt Grace in civitate omnia ista dominice incarnationis millesimo centesimo LXXX° IX°, indictione VII^a, IIII. idus augusti, die videlicet sancti Laurentii, Romani apicem imperii tenente Friderico imperatore augusto, filio vero ipsius Heinricho rege vice eius regnum amministrante, Salzburgensi autem ecclesie Adelberto archiepiscopo presidente, Rvnense porro cenobium regente Willelmo humili abbate.

(Po kserokskopiji).

Viseči pečat.

Salzburški nadškof Adalbert podeli ženskemu samostanu v Nonnbergu v Salzburgu na prošnjo njegove opatinje župnijo v Tittmoningu (na Bavarskem) s pravico nastavitve stalnega duhovnika na župniji. Med pričami je tudi Konrad iz Maribora.

Orig. perg. v Nonnbergu.

Objave : Fr. Esterl, Chronik des adeligen Benediktiner -
Frauen-Stiftes Nonnberg in Salzburg, Salzburg 1841,
št. IV, str. 208-210; SUB II, št. 467, str. 635-636.
Regesti: Gradivo IV, št. 766, str 384.

++In nomine sanctę et individue trinitatis. Albertvs dei gratia Salzburgensis archiepiscopus, apostolicę sedis legatus, omnibus Christi fidelibus in perpetuum.++ Predecessores nostri felicis memorię sanctę Salzburgensis ecclesię pontifices ęternam et beatam tam apud deum quam apud homines memoriam sibi per hoc conquirere laboraverunt, quod vel ecclesias et monasteria fundaverunt vel quod his, que ab aliis viris religiosis erant fundata, aliquod de suis habundantiis supplementum impenderunt. Eorum itaque exemplum salubre pro nostrę mediocritatis possibilitate imitari cupientes, simul etiam sanctimonialium sanctę Erindrvidis, quę sunt in monasterio nostrę civitatis, quod Nunnenburch dicitur, quod et a beato Rvdberto patrone nostro et primo pontifice et ab ipsa sancta Erind(rvde) constructum et institutum est, necessitatem et inopiam attendentes, dilectę quoque neptis nostrę domnę Gerdrudis eiusdem monasterii abbatisę venerabilis supplicatione frequenti et ammonitione inducti ex consilio et consensu chori nostri et prelatorum ecclesię nostrę ac fidelium et ministerialium nostrorum sine alicuius contradictione tradidimus et in omnimo-

dam proprietatem presentis scripti privilegio confirmavimus iam dicto monasterio in Nunnenburch parrochiam ecclesiam, quę Titimannigen dicitur, cum capellis et dotibus ac decimis et omnibus suis attinentiis concedentes et statuentes, ut iam dicta domna Gerdrudis ipsius monasterii abbatissa venerabilis et alię, quę ei decedenti legitime et canonice in ipso loco substitute fuerint abbatisse, de pretaxata parrochia Titimannigen et eius pertinentiis pro sua et sanctimonialium suarum utilitate ordinandi, investiendi et disponendi liberam et plenariam habeant potestatem. Sane de institutione sacerdotis in prememorata parrochia hoc concedimus et instituimus, ut domna abbatissa et illę, quę ei successerint abbatisse eligant, ordinent et investiant in ea, quemcumque voluerint parrochianum sibi utilem et idoneum, qui a nobis postmodum curam animarum solummodo recipiat, salvo in his et predictis integraliter et per omnia iure archidiaconi. Statuimus preterea, ut post mortem nostram in anniversariis obitus nostri diebus de his, que in sepedicta parrochia receptę fuerint utilitatibus singulis annis toti sanctimonialium congregationi ab abbatisse sollempnis et festiviore karitas in mensa amministretur, quatenus per hoc nostri memoria in orationibus et vigiliarum exequiis celebrioribus celebrior in perpetuum in ipsa congregatione devote conservetur. Ut autem hec nostra institutio et traditio predictis abbatisse et sanctimonialibus firma et inconvulsa omni iugiter evo permaneat, huius privilegii paginam inde conscriptam et sigilli nostri impressione confirmatam eis donavimus. Testes sunt hii: Gundakarus prepositus maioris ecclesię, Wicpoto abbas de sancto Petro, R^udolfus decanus, Heinricus plebanus, Wernherus custos, Perhtoldus de choro, R^udolfus abbas Admuntensis, Pilgrimus abbas de P^uren, Hartnidus Gurcensis prepositus, Ekkehardus prepositus de sancta Maria

ad Solium, Arnoldus vicedominus, C h ũ n r a d u s d e M a r -
c h b u r c, Siboto de Surberc, Meingotus frater eius castellanus,
Ekkehardus de Tanne, Henricus de Gebenigen, Liupoldus, Hein-
ricus de Walde. Acta sunt hec in loco nostro Salzburg, anno
verbi incarnati M^oCLXXX^oVIIII^o, indictione VII, pontificatus
vero nostri anno XXII°.

(Po SUB II, str. 635-636).

Viseči nadškofov pečat.

Salzburški nadškof Adalbert podeli sekovskemu samostanu dve tretjini vseh desetini od posesti v vaseh Arndorfu in Brodersdorfu (pri Gleisdorfu). Med pričami se navaja tudi Konrad iz Maribora.

Orig. perg. (št. C 1220) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB I, št. 700, str. 687-688.

Regesti: Gradivo IV, št. 773, str. 387.

+ In nomine sanctę et individue trinitatis. Ego Albertus dei gratia Salzburgensis ecclesię archiepiscopus omnibus Christi fidelibus in perpetuum. Pontificalis exigit discretio liberalitatis nos ex nostris habundaciis pauperum Christi et maxime religiosorum inopiam supplere et per hoc eternam nobis per illorum pias apud deum orationes memoriam conquirere. Eapropter omnibus tam presentibus quam futuris notum esse volumus, qualiter nos ob eterne remuneracionis premium simulque ob frequentem obsequiorum erga nos fratrum Secowensium exhibicionem ac pietatis studio circa eosdem fratres antecessorum nostrorum vestigia sequentes, duas partes omnium decimationum, que nos respiciebant in propriis duabus villulis ipsorum, in Erbindorf videlicet et Prodistorf, quod et Nuwindorf dicitur, iuxta Raban fluvium sitis, in proprium fratribus predictis et cenobio Secowensi potestative et sine alicuius contradictione tradidimus et presentis cartę scripto confirmavimus. Ne vero inposterum aliqua spiritalis secularisve persona hanc nostram piam donacionem audeat infringere, hanc eandem kartam sigilli nostri inpressione et testium subnotatione munitam eis assignavimus. Testes sunt hii: Gundakarus Salzburgensis ecclesię maioris prepositus, Ekehardvs prepo-

situs de Solio, Ortliuus archidiaconus de Viscah, Meginhalmvs
Frisacensis ecclesie decanus et archidiaconus, Wolfgerus Cel-
lensis prepositus, Berhtoldus Salzburgensis ecclesie canoni-
cus, Geroldus, C u n r a d v s d e M a r p u r c cum aliis
capellanis domini archiepiscopi, Fridericus de Petowe, Cūno
de Weruin, Otto de Steuinningin, Otto de Libinze, Heinrichus
de Libinze, Ortolfus de Munparis, Gerhohus de Salzburc, Hein-
ricus et Lutwinus de Gebeningin, Vlricus de Kalheim, Wolfra-
mus de Herpholdisheim, Vlricus de Sinisse et alii quam plures,
qui tunc temporis Frisaci aderant. Acta sunt hec anno domini-
ce incarnationis M^OC^OLXXX^O, indict. VIII^a, pontificatus nost-
ri anno XX^OIII^O.

(Po orig.).

Pečat nadškofa Adalberta.

Salzburški nadškof Adalbert naznanja vrsto izvršenih pravnih aktov. Med drugim naznanja, da je bil Ulrik, sin štajerskega ministeriala Otakarja in kastelana v Gradcu, z dovoljenjem vojvode Otakarja in vojvode Leopolda sprejet med ministeriale salzburške cerkve. Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Hormayr, Beiträge zur Lösung der Preisfrage I, 1819, str. 197. StUB I, št. 701, str. 688-691; MDC III, št. 1370, str. 515; SUB II, št. 475, str. 642-645.
Regesti: RAS I, št. 55, str. 152; Gradivo IV, št. 774, str. 387.

+ In nomine sanctę et individę trinitatis. Ego Albertus dei gratia Salzburgensis ecclesie archiepiscopus, apostolicę sedis legatus, omnibus Christi fidelibus in perpetuum. Sicut ea, que ab imperatoribus et principibus ecclesiis sunt collata, privilegiis autentici/s memori/ę¹ posterorum sunt confirmata, sic ea, que ecclesia nostra nostris temporibus nostro studio et labore est adepta, nostro scripto autentico memorie nostrorum successorum necesse est commendari, ne for/te/¹ ex obliviosa vetustate seu levitate conquisita laboriose perdantur ignominiose. Eapropter tam presentibus quam futuris notum esse volumus, qualiter quidam Otakari ducis Styrensis honestus ministerialis Otaker nomine castellanus in Graze sua petitione et servicio apud iam dictum ducem Styrensem dominum suum et apud Lupoldum ducem Austrię, quem idem dux Stirensis heredem totius patrimonii sui instituerat, impetravit, ut filium suum Vlricvm

in manus nobilis viri delegarent, delegandum postmodum quocumque prefatus Otaker castellanus in Graze pater eius postularet. Peticionibus itaque eius prefati duces annuentes prememoratum filium suum Vlricvm in manus et fidem nobilis viri Cunradi de Kindeberc delegaverunt cum debita hereditatis sue portione apud Graze in domo Hainrici Mancii, eo tenore sicut premissum est. Cuius delegacionis testes sunt hii: Hadimar de Cunringin, Wichardus de Seuelte, Otto de Hasl/owe/¹, Henricus de Imzisstor(f), Wichardus de Zebingin, Marquardus de Hintpah, Henricus et Hermannus frater eius de Suarza, Otto de Stöz, Otto et frater eius Gerhardus de Crumbach, Tietmar de Liechtenstein, Wulingus de Chapinberc, Erchengerus de Landisere, Herrandus de Wildonie, Hertnidus de Orte, Albertus de Wildonie Richerus de Lempsniz, Hertnidus et Otakir frater eius de Stagn et alii multi. Sane nos considerantes quod non parvum ecclesie nostre proveniret commodum, si viri tam divitis et honesti filius in ipsius cederet possessionem, tamdiu apud iam sepedictum Otakarvm castellanum in Graze, omni, quo potuimus modo, laboravimus, donec datis ei et filio suo Vlrico decimacionibus vinearum in parrochia Stivin, quas in dominicalibus nostris tunc habebamus, vel que adhuc plantabuntur in beneficio, et insuper beneficio quinque marcarum, pro quibus decimaciones nostras in Nuwintorf eis inpigneravimus, donec eas beneficio quinque marcarum annuatim valente redimeremus. Hoc obtinuimus, ut ipse Otakir castellanus filium suum Vlricvm pretaxatum in ministerialem ecclesie nostre Salzburgensis delegari a delegatore suo legitimo, Cunrado videlicet de Kindeberc bona fide et spontanee postularet. Verum quoniam ipse Cunradus de Kindeberc gravissima ipso tempore infirmitate detentus extra domum suam exire non poterat, rogati iam sepe prememorati Otakari castellani de Graze filium ipsius Vlricvm iam sepe premissum ipse

Cunradus in manus fratris sui nobilis viri Rvdolfi de Kindeberc cum debita hereditatis sue porcione delegavit, delegandum loco sui pro patris petitione. Facta est autem hec delegatio in castro Truwinstein sub his testibus: Rudolfo de Kindeberc et Cunrado fratre suo, Alberto de Wildonie, Ottone de Widis, Hertwico Telzhart, Heinricho de Kindeberc, Ottone de Truwinstein, Hartm^odo de Glanecke, Postea autem iam sepius prememoratus Otaker castellanus de Graze et filius suus Vlricus una cum delegatore suo Rudolfo de Kindeberc ad nos in villam nostram Strazganc venientes omnia, sicut prelibatum est, impleverunt. R^oudolfvs enim delegator tactis sacrosanctis reliquiis quod legitimus esset Vlrici pueri iam dicti delegator, ad petitionem Otakari patris eiusdem pueri ipse puerum Vlricum cum debita hereditatis porcione super reliquias sancti Rvperti in manus nostras in ministerialem cum consensu aliorum ministerialium nostrorum delegavit. Ut vero pretaxatus Otaker castellanus de Graze se cum bona fide nobiscum convenisse probaret, hanc de premissis condicionem interposuit, ut si filius suus Vlricus iam in ministerialem Salzburgensis ecclesie delegatus sine nostra vel successorum nostrorum canonice substitutorum concessione uxorem de aliena familia duxerit, et beneficium, quod ei ut premissum est, concessimus, et hereditas, que eum ex parte patris sui eum in prediis contingit, ad nostra et successorum nostrorum cedat dominicalia, hereditas vero, que ipsum Vlricum in prediis contingebat, in proprietate quidem nostra et ecclesie permanere debebit, nec ea transire poterit, in beneficio autem Otakari et reliquorum filiorum eius erit. Item si predicto Vlrico forte, ut prediximus, sine herede mortuo hoc agi poterit, ut aliquis filiorum Otakari eiusdem in proprietatem aliquo modo deveniat ec-

clesię, ille in omni iuris plenitudine et in hereditate et in beneficio Vlrici permaneat. His ita peractis ipse Otakir ex parte porcionem hereditatis, que filium suum Vlricvm attingere debebat, nobis designavit et denominavit et per manus Rv^O-dolfi delegatoris sui assignavit, castrum videlicet novum Glanecke dictum et in circuitu eiusdem castri predia, que redunt marcas Frisacenses duas et viginti, Grazluppe et in vicinia eius, quod reddit marcas VI et dimidiam, Scremesniz redditus marcarum IIII^{or}, Welize redditus marcarum VIII°. De quibus omnibus, sicut prediximus, sine dolo bona fide disposuit. Testes autem huius delegationis et convencionis sunt hii: Rudolfus de Kindeberc delegator, Hartwicus de Hartecke, Woluingus de Caphinberc, Richerus de Marburc, Otto de Graze, Ortolfvs de Lubin, Ulricus Lehtbrenne, Albertus de Wildonie, Gebolfvs de Suarzah, Fridericus de Petowe, Otto et Albertus de Libniz, Richerus de Lampsniz, Vlricus de Kalheim, Wolframus de Herpholdisheim, Reinpertus et Hainricus de Richinburc. Postmodum vero in viklam nostram Libniz venientes ut convencionem predictam ex omni parte roboraremus, decimaciones in Nvwindorf quas, ut premissum est, Otakaro impigneraveramus, sicut conveneramus, ab eo redemimus, data ei in beneficio curte nostra decimali ad Sibotstorf cum omni nostri iuris decimacionum pertinencia tam frugum quam milii, cum tot illa integritate, qua eam Suithardus decimator noster habebat. Ipse autem Otakarus, quia curtis decimalis, qua eum inbeneficiavimus, ad redditus novem marcarum computata est, de propriis prediis suis redditus marcarum IIII^{or} nobis reddidit et delegavit, duas et dimidiam apud ecclesiam sanctę Marię Grazluppe et in vicinia eius dimidiam, unam ad Glanecke. Et huius actionis testes sunt hii: Gundakarus Salzburgensis ecclesie prepositus Berchtoldus eiusdem ecclesię canonicus, Reginbertus plebanus

de Libniz, Cunradus plebanus de sancto Floriano, Fridericus de Petowe, Otto de Libnize, Otto de Lonsberc, Heinricus de Gebeninning, Heinricus et Lupoldus frater eius de Hohstein, Wolframus de Herpholdisheim, Cunradus de Wervin, Gotefridus de Colnberc et Cunradus filius eius, Rudolfus et Albertus de Libnize, Starchant de Primersburc et alii quam plures. Acta sunt autem hec anno ab incarnatione domini M^oC^o nonagesimo, anno secundo expeditionis domini Friderici invictissimi imperatoris contra Sarracenos, pontificatus nostri anno XX^oIII^o.

(Po mikrofilmu).

Viseči nadškofov pečat.

¹ Listina poškodovana, naknadni vpisi.

Štajerski vojvoda Otakar obljublja s privoljenjem avstrijskega vojvode Leopolda salzburškemu stolnemu kapitulju vrnitev posesti v Zrkovcih (pri Mariboru), ki sta mu jih darovala njegov oče, štajerski mejni grof Otakar, in njegovateta Kuni-gunda, in mu podarja hubo v isti vasi. Med pričami tega dejanja se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju (A). - Salzburger Kammerbücher (XIII. stol.), fol. 175^v in Kopialbuch des Salzburger Domkapitels (XIV. stol.), fol. 137^r, prav tam.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : BUB I, št. 76, str. 104-106; StUB I, št. 720, str. 708-710.

Regesti: Gradio IV, št. 777, str. 388.

+C. In nomine sancte et individue trinitatis. Otacher dei gracia dux Stirensis Gvndaforo² Salzburgensis preposito et eiusdem ecclesie canonicis in perpetuum. Si nos, qui pre ceteris secularibus preminemus diviciis, de rebus nostris hereditariis loca sacra ditare et personas nobis religiosas iubemur conciliare, multo magis necessarium et saluti anime nostre salubrius esse iudicamus, ut ea, que parentes nostros sanctis ecclesiis pro eterne retributionis premio contulisse cognoverimus, nos quoque eisdem ecclesiis nostre privilegio donationis stabiliamus, et si qua ex his aliquo possessionis titulo minus bono in nostra possessione remansisse intellexerimus, suis illa possessoribus legitimis restituamus. Eapropter omnium tam presentium quam futurorum memorie volumus esse compertum, qualiter nos autentico patris nostri

Otachri Stirensis marchionis privilegio inspecto ex tenore eiusdem privilegii donationem ipsius patris nostri et domine Chunigundis cometisse amite sue quam de villa Werchendorf super Drauum fluvium sita ad canonicos Salzburgensis ecclesie maioris fecerant, plenarie et veraciter intelligentes animum ad hoc proptum et voluntarium firmiter intendimus, ut paternam donationem eisdem canonicis omni, quo possemus, modo roboraremus et stabiliremus. Sane dum in procinctu Ierosolimitani itineris, quod cum aliis plurimis principibus et viris nobilibus ac illustribus pro liberando a Sarracenis sancto domini sepulchro aggressi fueramus, essemus constituti, pro diversis nostris negociis diffiniendis una cum dilecto consanguineo nostro Liupoldo duce Austrie, quem rerum nostrarum si sine sobole decederemus, constitueramus heredem, in villam nostram celebrem Ense dictam, venientes, cum iam dictum predium Werchendorf quasi ex hereditario iure adhuc in nostre teneremus proprietatis possessione, tandem ex dilecti amici nostri domini Gundachri tunc Salzburgensium canonicorum venerabilis prepositi querimonia frequenti, ex ministerialium etiam nostrorum ammonitione fideli, precipue quoque ex predicto patris nostri marchionis privilegio inducti et ammoniti pretaxatis, domino videlicet Gundachro et canonicis Salzburgensibus iusticiam suam in ipso predio Werchendorf recognoscere decrevimus. Ipsum itaque predium, villam scilicet Uverchendorf super Drauum sitam cum omnibus suis pertinentiis, cultis et incultis, quesitis et inquirendis, vineis, campis, pratis, pascuis, silvis, aquis aquarumque decursibus, molendinis molendinorumque locis, exitibus et redditibus, cum omni quam nos et parentes nostri ibidem habuerunt utilitate et proprietate, pro remedio anime nostre et parentum nostrorum deo et ecclesie sancti Rudberti in

usus et proprietatem Salzburgensium canonicorum prememorato consanguineo nostro Liupoldo Austrie duce consentiente, et ad maiorem nostre delegationis auctoritatem et robur manum suam nostrę manui apponente, manu potestativa in presentia multorum nobilium et honoratorum virorum delegavimus, et presentis carte privilegio ipsis recognovimus et in posterum eis confirmavimus, ea condicione, ut post mortem nostram sive heredem sobolem habuerimus sive sine herede sobole decesserimus, predicti canonici ipsam villam nullius pacto exceptionis deinceps interveniente perpetuo tempore in suorum usuum omnimoda proprietate totaliter et quiete possideant et eo devotius et frequentius pro nobis nostrisque parentibus apud deum intercedant. Ad maiorem vero huius nostrę traditionis stabilitatem mansum unum de iam dicta villa Werchendorf eisdem canonicis pro signo investiturę, quę vulgo gwere dicitur, possidendum in presenti et in proprietate omnimoda tenendum donavimus, quatinus et per hoc omne os iniqua loquentium contra eos obstruatur et maior eis possessionis et proprietatis firmitas in futurum conquiratur. Ut autem hec nostra traditio sive recognitio iam dictis canonicis Salzburgensibus firma et stabilis omni iugiter evo permaneat, hanc cartam inde conscriptam tam nostro sigillo quam prememorati ducis Austrię sigillo insigniri et roborari fecimus. Testes quoque qui interfuerunt, placuit conscribi, qui sunt hii: Engilbertvs comes de Gorz, Fridricus advocatus de Perge, Otto de Lengebach, Pilgrimvs de P^ovcheim, Hadmarvs de Chunringen, Arnoldus de Uvartenburch, Herrandus de Wildonia, Offo de Tiufenbach, V^olricvs de Chustelwanch, Perngerus de Chappelle, Dietmarvs et V^olricus de Putnowe, Otto de Volchensdorf,

R i c h e r u s d e M a r c h b u r c h, Luttwins de Syn-
nenberch, Dietmarvs de Liechtensteine, Gundacher de Stiria,
Duringvs de Emerberch, ^VOlricus de Starchenberch, Fridricus
de Miersdorf, Engilscalevs Hūzingaer, Fridricvs de Schato-
we, Wulfingvs camerarius.

(Po mikrofilmu).

Viseča pečata vojvode Otakarja in Leopolda.

¹Datacija po BUB I, str. 104; ²kasneje Gundachar

Štajerski vojvoda Otakar podeli s privoljenjem avstrijskega vojvode Leopolda samostanu Garsten (Zgornja Avstrija) za blagor svoje duše številne kmetije. Med pričami tega dejanja se omenja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Gornjeavstrijskem deželnem arhivu v Linzu (sam. arhiv Garsten, listina št. 19) (A). - Cod. trad. Garst. (XII. stol.), fol. 51^V-52^R. - Kopialna knjiga sam. Garsten (XV. stol.), fol. 6^V-7^V.

Kserokskopiji v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B).

Objave : BUB I, št. 75, str. 102-103.

Regesti: Gradivo IV, št. 778, str. 388.

In nomine sancte et individue trinitatis amen. Ego Otakarvs divina largiente gratia dux Styrensis. Quicquid ob dei amorem locis sanctorum benovola deliberatione concedimus vel donamus, hoc ad salvationem corporis et anime nostre fore liquido creditur, ut, qui in dei laude iugiter persistunt, exinde sepius et devotius in nostra possint memoria permanere, Idcirco notum sit omnibus nostris successoribus et sancte dei ecclesie fidelibus tam presentibus quam futuris, qualiter nos iuxta fluvium Gabelenz duos mansus cum nemore ad locum sancte dei genitricis Marie Garsten fratribus inibi deo famulantibus propter remedium anime nostre et omnium parentum nostrorum, quorum traditione et auxilio ibidem locus constructus esse cernitur, cum omni iure, quod ad nostrum pertinebant servitium, tradidimus, venationibus, piscationibus, cultis et incultis, mobilibus et immobilibus, quesitis et inquirendis, exitibus et redditibus, et ut fratres liberam potestatem habeant faciendi, quicquid ob ecclesie commoditatem ex illis elegerint, nullo contradi-

cente et inquietante. Insuper unum mansum Vhsenberch, quem tres incolunt viri, ob dei amorem et anime matris nostre redemptionem cum omnibus illuc rite pertinentibus super reliquias sanctorum iam dicti cenobii nos delegasse sub testimonio conprobatur. Alium vero iuxta ecclesiam Hus, quem quedam nobilis femina domina Gisla de Eussar pro eterne remunerati-
onis premio eidem loco libera manu contulit, hunc in usum fratrum redisse concessimus. Huius autem tradicionis advocatiam vel nobis vel alicui successori nostro quempiam inbeneficiare liceat. Si quis vero tocius facti transgressor extiterit, delictorum nostrorum coram deo reus teneatur. Et ut hec nostre largitionis auctoritas stabilis et inconvulsa omni permaneat evo et nullus aliquid de bonis prefate ecclesie auferre atque ab eodem loco alienare potestatem habeat, hoc privilegium precepto nostro conscriptum propria manu corroborantes sigilli nostri inpressione et Ivipoldi ducis Austrie nostri cognati iussimus insigniri. Pro his et pro ceteris bonis, que prenominationis fratribus conferre debemus, iter nostrum Ierosolimam cum una missa de s(ancta) Maria per unius anni spatium domino cottidie commendant et aliam post nostrum de hac luce discessum pro defunctis ob salutem anime nostre singulis diebus celebrabunt ac velud uni eorum prebendam nobis in evum prestabunt. Huius rei testes sunt: Erchinbertus de Haginuwe, Fridericus de Berge, Herrandus de Wildonie, R i c h e r u s d e M a r c h p u r c h, Dietricus de Hohenst^Vophe, Arnoldus de Wartenburch, Ernest de Trun, Dietricus de Pollenhaim, Fridericus de Migirsdorf, Heinrichus de Hofuwe, Albero de Lohhuse, Dietmarus tapifer et frater eius Vlr^Oricus de Butenuwe, Wolfer de Pernrute et frater eius Ortolphus, Wvlfingus camerarius, Wolspreht, Vlr^Orich preco, Alram, Hartunch, Herrant, Dietmar, Gerunc de Stuataren, Cunradus

Herschaph, Fridericus de Schatowe, Fridericus de Pettowe, Herberhardus de Pernow^oe, Herchingerus de Landesere, Heinricus de Treisen (Imbriccus magister cellarii)².

(Po kseroksu A).

Viseči pečat vojvode Otakarja.

¹Datacija po BUB, str. 102-103; ²Kasnejši vpis (XIII. stol.), ki v Cod. trad. manjka.

(Okoli leta 1190), Maribor¹

GZM I/27

Štajerski vojvoda Otakar naznanja, da je poklical predse v Maribor svojega komornika Vulfinka, ki je nadlegoval admontski samostan zaradi posesti v kraju Alboldisueld, ter samostanskega komornika brata Epona. Po izjavi prič, da je zemlja last Admonta, je samostan Vulfinku podelil njivo v istem kraju, za izročitev nekega vinograda prav tam pa eno marko. Med pričami se omenjajo Riher in Ulrik iz Maribora ter Mariborčan Dietrik. Cod. trad. Admont. št. 475 (XIII. stol.), št. 132, fol. 113^r. (Orig. perg. zgorel l. 1865 v Admontu) v arhivu samostana Admont.

Kserokskopija v Pokr.arhivu v Mariboru.

Objave : Pez. Thes. anecdotum IIIc, št. 70. str. 758; Annales Styriae I, št. 53, str. 774; StUB I, št. 707, str. 698-699; Admont II, št. 69, str. 203-204.

Regesti : Gradivo IV, št. 779, str. 388-389.

Otaker dei gratia dux Stirensis. Presentibus et futuris notificamus, quia Uvlfingus camerarius noster, dum fratres Admunten-
ses pro predio Alboldisueld iniuste vexaret, ipsum Uvlfingum
et fratrem Epponem Admunten-
sium camerarium propter querimoniam
sepe ab utraque parte ad nos delatam in Marchpurch
Venire fecimus ad nostram presentiam. Inde secundum quod nobis
et aliis, qui aderant, iustum videbantur, cum nostro iussu ad
idem predium accessissent indigene loci illud cenobio cum sa-
cramento iurisiurandi adiudicarunt. Qui autem iuramentum fece-
runt, hii fuerunt: Chunradus et Heinricus dispensator et frater
eius Laurentius, Hyrzman et Aueram et Ztiwik. Ut autem inter
monasterium et predictum Vlf(ingum) pax de cetero magis confir-

maretur, agrum unum in eodem loco ipsi W(lfingo) fratres dimiserunt. Sed et marcam unam ipsi W(lfingo) pro abdicatione unius vinee, que ad idem pertinet predium, camerarius dedit. Actionis huius testes in M a r h p u r c h hii fuerunt: Hermandus de Uvildonia, R i c h e r u s d e M a r h p u r c h, Ortolfus de Gunewiz, Otaker de Grez, Erchingerus de Landiser, Otto de Libeniz, Dietmarus de Liechtenstein. In ipso loco, ubi lis determinata et abdicatio a Wlfingo facta est, hii fuerunt testes: L i u t o l d u s d e M e l n i c h, Mogoy de Gestnich, Negoy de Pezniz, Ztoyzse et frater eius Ztoyn, et tertius frater eorum, V l r i c u s d e M a r c h p u r c h et Engilbero de Jaringin et filius eius Otto, Rudolfus textor, Engilbertus dispensator et filius eius Herwich, Reinhardus, Otto, Reimbertus et Helmwich frater eius, Rudigerus, Gerhardus, Liutfridus, Jacobus Prugin, D i e t r i c u s d e o p p i d o s u p e r i o r i, Engilbertus, Reimbot, Gebhart, Petrus, Arnoldus et frater eius Rudolfus, Pero et filius eius Arnoldus, Liutoldus et frater eius Richerus, Meinoldus, Leo, Perhtoldus et duo filii eius alii quam plures.

(Po Cod. trad. Admont.).

¹Datacija po StUB I, str. 698.

Štajerski vojvoda Otakar obnovi na prošnjo opatinje samostana v Traunkirchnu (Zgor. Avstrija) le-temu svoboščino, po kateri nima nihče pravice prisvojiti si odvetništva nad samostanom. Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. (A) in prepis (št. 21 a) (XV. stol.) (B), ter nemški prevod listine (XIV. stol.) (C) v Gornjeavstrijskem dežel-nem arhivu v Linzu (fond gosposčine Traunkirchen).

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B).

Objave : Ludewig, Reliquiae manuscr. IV, str. 179; Urkunden-Buch des Landes ob der Enns II, Wien 1856, št. CCXCV, str. 427-431.

Regesti: Gradio IV, št. 787, str. 391-392.

+Ego Otachar dei gratia dux Styrensis notum facio Christi fidelibus cenobium Trvnkyrchen hactenus summa pace et quiete usque ad nostra tempora viguisse et nullius advocati exactione vexatum fuisse tum ex auctoritate privilegii, quod illi contulit unus proavorum meorum Otachar comes, tum ex clementia sequentium principum fundatorum ipsius cenobii, qui etiam advocatiam propria tenebant manu. Nam ut ecclesia illa et familia advocatorum exactione careat, predia eiusdem ecclesie possidebant, sicut et ego hodieque possido, et cui hanc utilitatem dimisero duo predia Chemenaten, duo Riutheimen, dimidiam curtem Tanne cum hominibus attinentibus. Ego vero adhuc sub pedagogo positus iniquis consiliariis seductus Arnoldum de Wartenburch ministerialem nostrum vice nostra monasterio predicto preposui, qui ob parvitatem nostram libere abusus est iusticia loci ipsius, diversas exactiones exercens. Quapropter fidelis abbatissę eiusdem monasterii Diemudis et capella-

ni nostri Eberhardi una congregationis et universę familię flebili querimonia commonitus eundem Arnoldum cessare feci ab omni exactione et priora iura prioris privilegii confirmavi, insuper iudicio et consilio saniorum ministerialium meorum subscriptis iusticiis ampliavi, scilicet ne advocato predicti loci liceat alicui vim inferre, ne placitum abbatissę advocatus adeat nisi rogatus aut invitatus, ut tribus vicibus in anno placitet absque omni exactione et lucro, ut abbatissa officialem, quem velit et quando velit, constituat et destituat et si ministerialis eiusdem loci unum de famulis occiderit, compositionem cum advocato faciat LX denarios et ecclesię hominem restituat; si filius ecclesię ex aliena familia uxorem duxerit, cum advocato LX denariis componat, abbatissa vero ius ecclesię plenarie exquirat; si autem de familia Styrensi matrimonium contraxerit, nullam vim utrobique patiantur, sed filii et nobis et ecclesię eque dividantur; ne advocatus aliquem abbatissę rebellem defendat aut tueatur; si famulus famulum occiderit, advocato LX² denarios conferat, hominem vero ecclesię restituat. Isti sunt, qui predicta iura iureiurando confirmaverunt: Gundacher de Styra, Otto de Volchensdorf, Pillungus de Kyrcheimen, R i c h e r u s d e M a r h b u r g, Hartnidus de Orte, Henricus³ de Glunic, Eberhardus plebanus de Trunk(irchen), Gerloch de Talcheimen, Engilscalculus, Hartungus de Puzicheimen, Henricus de Rulesheimen. Isti sunt vero testes, quorum testimonio hæc omnia roborata sunt: Herrandus de Wildonia, Arnoldus de Wartenburg, Duringus filius Gund(achari), Dietmarus dapifer, Udalricus de Chienowe, Hartnidus de Hûs, Engilscalculus Huzinger, Henricus de Steine, Henricus de Salmannesliten, Henricus Porzel, Vdalricus de Patenanger et frater eius Engilscalculus et alii quam plures. Nam et ex

predictis IIII^{or} scilicet Gundacher, Otto, Herrandus, Pillungus sacramento affirmaverunt Chunradum de Woluesekke eandem advocatiam non in beneficio, sed ex gratia et permissione Otachari marchionis habuisse, quod et ipse in extremis confessus est. Acta sunt hec anno ab incarnatione domini M^oC.XC.I. indictione VIIII., epacta XXIII., concurrente I., anno tercio Celestini pape, anno vero primo Heinrichi imperatoris, anno XI. Adalberti Salzburgensis arciepiscopi et legati sedis Romane, anno primo Wolfkeri Patauensis episcopi, presente abbatisa Diemude apud Anisum in interiori domo Riwini, qui tunc temporis monetam tenebat.

(Po mikrofilmu) (A).

Viseči pečat vojvode.

¹Datacija po Urkb. des L. ob der Enns II, str. 427; ²nad besedo "sexa"; ³nad imenom "stich".

Štajerski vojvoda Otakar podeli na nasvet svojih ministerialov vasi Enns (ob Aniži v Zgor. Avstriji) ponovno tržne pravice in določa pogoje trgovanja, kar je kraju podelil že Otakarjev oče. Med pričami tega dejanja se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Bavarskem državnem arhivu v Münchnu (fond Regensburg, RU 3).

Fotokopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Hormayr, Archiv für Geographie VI, 1815, str. 484;
AKOGQ X, 1853, str. 92-93. Urkunden-Buch des Landes
ob der Enns II, Wien 1856, št. CCXCVI, str. 431-432.
Regesti: Gradio IV, št. 788, str. 392.

In nomine sancte et individue trinitatis. Laudabile et gloriosum est scripture testimonium, quod contra emergentes calumnias hominum inconcussam rerum actionem sua incommutabili loquitur veritate. Huius rationis prospectu ego Otacher dei gratia dux Styrye universitati fidelium notum facio, qualiter iura nundinarum Anasensis ville ad instantiam Ratisponensium et consilio meorum ministerialium, scilicet Herrandi dapiferi mei de Wildonia, Hartnidi de Orte marscalci, Gundakari de Styra, Ottonis de Volchsd., Ortolfi camerarii de Gonewiz renovavi et perpetua stabilitate firmavi, ut non alia iura a Ratisponensibus, Coloniensibus, Achensibus, Vlmensibus exigantur, quam ea, que a prime institutionis tempore ordinatione patris mei felicis memorie Otacheri marchionis eis inposita fuerunt. Forma autem renovationis hec est, ut in annunciatione beate Marie virginis queque navis Anasum veniens, ibi maneat usque ad terminationem fori et nichil ab ea exigatur, hoc excepto,

quod, si in prima vespera venerit, transeat, si vero mane, non procedat. Preterea quelibet navis vinum vel frumentum ferens vel alia victui necessaria liberum habeat transitum usque ad festum beati Georii, si vero deinde transire voluerit, manere cogatur. De navibus manentibus nil exigatur. Peracto vero foro et ibidem navibus oneratis comes Ratisponensis cum iudicibus de villa ad portum veniens a navitis inquirat, quid quaeque navis ferat. De centenario XII denarios persolvat, tum de cera tum de cutibus et de equipollentibus. Si vero iudices ville nautis non crediderint, de quibuscumque eos impecierint, naute iuramento suo se defendant². Quaecumque etiam navis vinum vel frumentum fert in tempore fori, tum de modio frumenti tum de carrada vini XII denarios persolvat. Item cum quolibet navis iuxta statutum satisfecerit et comes Ratisponensium recesserit, quidquid mercis ad litus ducatur, XII denarios de plaustro persolvat. Hoc facto sursum naves trahantur, posterior pars manens, ubi prima fuit, et sic liberum per totum annum habeant transitum. Similiter de plaustis per pontem transeuntibus quamcumque mercem ferat(!), XVI^{cim} denarios persolvat(!). Si vero mercator eques transeat post plastrum, nil persolvat. Si autem sine plaustro transeat, quamcumque mercem ferat, obolum persolvat. De equis oneratis nec plus nec minus quam VI denarii exigantur. Plaustro in Rvziam vel de Rvzia tendentia XVI denarios persolvant, nec retineri debeat. Plaustro, que in ipsa villa onerantur, XII denarios persolvant. Insuper, quicquid emere vel vendere cum auro et argento voluerint, potestatem habeant. Mercatores ultra terminos venientes, videlicet de Masthrihet, et de externis partibus eandem iustitiam, quam tempore patris mei dederunt, adhuc persolvant, in descensu dimidium fertonem argenti, libram piperis, duos calceos et cyrotecas, in descensu

fertonem argenti. Preterea initium fori debet esse feria secunda diebus rogationum, finis eiusdem in vigilia pentecosten, quod si factum non fuerit, Ratisponenses in C librarum estimationem mihi tenebuntur. Hec autem renovationis cartula data est anno M.C.¹ primo anno imperii Heinrici imperatoris semper augusti, presentibus Gerungo de Strechowe, Pillungo de Chierhaim, Ortolfo de Griezchierchin, Dietrico de Hohenstophe, Friderico de Miersdorf, Dietmaro de Putenowe, Perhtoldo de Stegen, Gotscalco, Hartnido, Otachero de Stangen, Heinrico de Enswalde, Vlrico de Chienowe, Gerlocho de Chirdorf, Vlrico de Starchenberch, Ottone de Wartenowe, Dietmaro de Jannesdorf, Richero de Marchpurch et aliis quam pluribus. Ut autem omnis dubietatis scrupulus de medio tollatur, hanc kartam sygilli nostri impressione signavimus et contra emergentes calumnias malignantium hominum in perpetuum communivimus. Facta est autem ista comutatio ex legatione Ratisponensium et istis presentibus comite Vtone et Alberto filio suo de Prvnnelaite, Hartwicus de Pyerchingen et filius suus Hartwicus, Engelbertus Zuse, Sygefridus Pammezare.

(Po orig.).

Viseči pečat.

¹Datacija po Urkunden-Buch des L. ob der Enns II, str. 433.
V tekstu: MC namesto MCXCI.

²Dve vrstici razura.

(1193 - 1220)¹

GZM I/30

Župnik v Kamnici prepusti šentpavelskemu samostanu za šestnajst mark vinograd in vas, kar si je doslej po krivici lastil. Med pričami se navajata Ulrik iz Maribora in Werner iz Melja.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. LXIII, fol. 17^v v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem (A). - Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 71, str. 70 v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : StUB I, št. 709, str. 701; FRA II/XXXIX, cap. LXIII, str. 51; MDC III, št. 1399, str. 535.

Regesti: Gradivo IV, št. 839, str. 420.

Isti sunt testes compositionis inter monasterium s(ancti) P(auli) et plebanum de Gamniz de vinea et villa, quam idem plebanus iniuste habuerat et modo recognovit, cui dedimus XVI marcas.

Testes: ^O d a l r i c u s d e M a r p u r c h, Hainr(icus) de Cholmz(!), W e r n h e r d e T a n n e, Chunr(adus), Hainr(icus) Ehter, Sifrit, Meinhalm(us), Hartliep, Marquart, Witmar, Wolfpreht, Fridric, Wernhart, Rehwin, Wernhart.

(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 420.

Šentpavelski opat Ulrik zamenja posest s svojim ministerialom Leopoldom Limbuškim. Opat prepusti Limbuškemu posest pri Pekrski gorci, dar Wernerja iz Melja, in tamkajšnjo vas ter tri hube v Bistrici (pri Limbušu), za kar prejme dve hubi pri Kamnici, 24 veder vina letno in posest Šober (Brezin).

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. LXIV, fol. 17^v v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem (A). - Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 72, str. 70 v Štajerskem dežel-nem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : FRA II/XXXIX, cap. LXIV, str. 51-52; StUB II, št. 112, str. 168-169; MDC III, št. 1400, str. 535-536.

Regesti: Gradivo IV, št. 840, str. 421.

Noverint cuncti, quod concambium illius predii, quod est apud Chulmen, videlicet oblationem d o m i n i W e r e n h e r i d e M e l n i k, et villam illam cum omnibus terminis suis cultis et incultis et tres mansus apud Wstriz, quod Wl(ricus) abbas Lauendin(ensis) cum domino Liupoldo ministeriali nostro de Levnbach fecit, pro quo ab eodem L(iupoldo) abbas eque re-compensationis predium recepit, duos videlicet mansus apud Gênz et XXIIII^{or} urnas vini de iure illo, quod dicitur stekemper, et predium, quod situm est in monte, qui dicitur Brezin, culta et inculta, cum omnibus suis terminis, quam commutationem ratam statuimus.

(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 421.

(1193 - 1220)¹

GZM I/32

Šentpavelski opat je moral Leopoldu (iz Limbuša), ki si je na samostanski zemlji v Kamnici na silo postavil grad in se polastil njegove vasi "Vollenanger"², dati za to, da je grad opustil in mu vas vrnil, dvajset mark. Med pričami se navajata tudi Ulrik iz Maribora in njegov brat Gotfried.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. LXXX, fol. 19^v v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem. Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 91, str. 77-79, 94-98 v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : FRA II/XXXIX, cap. LXXX, str. 58-60; StUB II, št. 182, str. 265; MDC III, št. 1421, str. 546.

Regesti: Gradivo IV, št. 851, str. 427 (I., 425-426).

Quidam etiam Liupoldus nomine in predio ecclesie nostre apud Gemz castrum violenter construxerat et quandam villam nostram apud Vollenanger occupaverat. Cui, ut a castro recederet et villam nostram nobis relinqueret, XX marcas dare oportebat. Testes: *W d a l r i c u s d e M a r p u r c h e t f r a t e r e i - u s G o t f r i d u s*, Ekeb(ertus), Albertus, Hartwicus, Chunr(adus), item Chunr(adus), Volmarus.

(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 427, op. 1. ²Pri Juriju ob Pesnici.

(1193 - 1220)¹

GZM I/33

Gospa Kunigunda iz Maribora podeli po svojih sinovih Ulriku in Gotfriedu² šentpavelskim benediktincem dve kmetiji in nekaj njiv v vasi "Pregrat"³.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. LXXXVI, fol. 21^r (A). - Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 111, str. 83 v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : FRA II/XXXIX, cap. LXXXVI, str. 63; StUB II, št. 111, str. 168; MDC III, št. 1408, str. 538-539.

Regesti: Gradivo IV, št. 845, str. 423-424 (cap. I, str. 423).

D o m i n a C h u n i g u n d i s d e M a r p u r c h
m a t e r d o m i n i W (l r i c i) e t G (o t f r i d i)
dedit nobis II mansus et quosdam agros apud Pregrat manu
filiorum suorum W (l r i c i) e t G (o t f r i d i).

(Po cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 423.

²Glede imen prim. GZM I/63.

³Morda Prarath pri Arvežu (Arnfels).

MARIBORSKA KNJIŽNICA
MARIBOR

Volkmar iz Maribora je podelil šentpavelskemu samostanu, kjer je bil kasneje tudi pokopan, osem kmetij pri Škriljeniku (pri Zgornji Kungoti). Med pričami tega dejanja se navajajo tudi (mariborski) župnik Konrad in brata Ulrik in Gotfried iz Maribora.

Cod. trad. s Pauli (XIII. stol.) cap. XCII, fol. 22^r (A). - Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 131, str. 88 v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru(A)

Objave : StUB I, št. 712, str. 702, FRA II/XXXIX, cap. XCII, str. 66-67; MDC III, št. 1425, str. 548.

Regesti: Gradivo IV, št. 854, str. 427-428.

Notum sit omnibus fidelibus tam futuris quam presentibus d o m i n u m V o l c h m a r u m d e M a r p u r c h super altare s(ancti) P(auli) ob remedium anime sue VIII mansus, qui in villa, que dicitur Grilō^v sitis, delegasse, qui et hic humatus est, Et huius traditionis testes sunt: C h u n r (a d u s) p l e b a n u s, Hainr(icus) plebanus de Iaringen, Hainr(icus) de Cholmz, W l r i c u s d e M a r p u r c h e t f r a t e r e i u s G o t f r i t, Rūger^o officialis, Peringer de Leunbach et Rūger^o, Perhtolt Amicus, Chunr(adus) Longus, Hainr(icus) de Wilthūsen^o et alii quam plures.

(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 427.

Ulrik in njegov brat Gotfried (Viltuška-Mariborska) imata od šentpavelskega samostana v fevdu vas Prošek, grad Viltuš in novine nad gradom. Razen tega imata protizakonito vasi Babinno, Ritiše, Ročico in Boračevo. Henrik in Werner iz Melja imata v fevdu tri kmetije in štiri vinograde v Melju, sedem dvorov na Kozjaku(?), pri marenberškem gradu pa kmetijo, ki sta jo prepustila sodniku Friderika Ptujskega.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. C, fol. 23^v v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : FRA II/XXXIX, cap. C, str. 71-76; MDC III, št. 1426, str. 548-549.

Regesti: Gradivo IV, št. 855, str. 428-433 (cap. V, VIII, str. 429).

Prim. : J. Mlinarič, Gospoščina Viltuš pri Mariboru po urbarju iz leta 1588, ČZN XLIII, 1972, str. 221-222.

Beneficium domini Wdalrici et fratris sui Gotfr(ridi) est villa Prezech dicta et castrum Wilthūs^o et novalia, que sunt in monte iuxta castrum. Preterea iniuste retinent IIII^{or} villas apud Babin et Ricus et Rietsiz et Boratsow.

Dominus Hainr(icus) et Wernherus de Tanne habent beneficium III mansus et IIII^{or} vineas apud Melnik et VII curtilia apud Bossoak. Habent etiam mansum I iuxta castrum ad Lapidem, quem iudex domini Frid(rici) tenet ab eis.

(Po Cod. trad. sPauli).

¹Datacija po Gradivu IV, str. 428.

(Okoli leta 1194)¹

GZM I/36

Pasauski škof Wolker naznanja, da je desetine v vasi z imenom "Rutmares", ki jih je imel od njega v fevdu avstrijski vojvoda Leopold, zamenjal z njim za njegovo vas "Sprezze" z vsem pripadajočim.

Diplomatarium Zwettlense (XIV. stol.), fol. 21^V v samostanu Zwettl.

Objave : Ludewig, Reliquiae manusc. IV, št. XI, str. 37-38;
Regesti: A. Meiller, Regesten zur Geschichte de Markgrafen
und Herzoge Oesterreichs aus dem Hause Babenberg,
Wien 1850, št. 72, str. 76; Gradivo IV, št. 867,
str. 441.

In nomine sancte et individue trinitatis. VVolfgervus dei gratia Patauensis episcopus omnibus Christi fidelibus perpetuam in Christo salutem etc. Itaque residente in cathedra beatissimo papa Celestino et regnante gloriosissimo imperatore Henrico, caritatis debito provocati et petentium desideriiis inducti, villam, que dicitur Sprezze cum omnibus appendiciis suis in concambio recepimus a duce Austrie Leupoldo pro decimis ville, que dicitur Rutmares, que a nobis nomine feudi tenebat. Huius rei testes: Maingoldus prepositus de Munstuor, Sichardus frater noster prepositus sancti Hippoliti, Chunradus de Marpurch, Vlricus notarius; de laicis Chrafft de Slöntz, Otto de Ramisberch, Gundakorus de Stier, Pilgrinus de Puchaim, Henricus de Adelnvvang, Otto de Zeizenmure, Arnold de Wartinburch, Vlricus de Cronenburch, Chalhohus marscarcus, Dietricus de VVerdarn.

(Po Ludewig, reliquiae manuscr. IV, str. 37-38).

¹ Po Meillerju.

Štajerski vojvoda Leopold potrjuje žičkemu samostanu pravico do desetine v vaseh (Zgornje) Rače, (Spodnje) Rače, Podova in Rogoza, kar je kartuziji podelil njegov oče.

Orig. perg. (št. 290) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu (A). - Cod. Vindobonensis Palatinus št. 617 (XIII. stol.), fol. 7^r-7^v (B) in rokopis št. 982 (suppl. 1095), fol. 37^r v Avstrijski narodni knjižnici na Dunaju.

Mikrofilma v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B).

Objave : BUB I, št. 90, str. 123-124; StUB II, št. 11, str. 32-33.

Regesti: Gradivo IV, št. 879, str. 446-447.

Prim. : A. Stegenšek, Konjiška dekanija, Maribor 1909, str. 212.

In nomine sancte et individue trinitatis amen. Omnium facta mortalium temporalem motum sequuntur(!) et deficientibus hominibus ipsorum simul facta intereunt, unde necesse est, ut que natura sua tendunt ad interitum, litterarum amminiculo fulciantur et ab oblivionis interitu defendantur. Ego igitur Leopoldus divina gracia dux Tyrensis(!) testimonio scripti presentis noticie, posterorum transmitti desidero, quod elemosinam decimarum quatuor villarum, videlicet duarum Rachis, Uedoi et Rogot, quam pater meus michi equivocus intuitu dei et ob anime sue et parentum suorum remedium Cartusiensis ordinis fratribus in Ualle sancti Johannis vitam heremiticam ducentibus concessit, ratam habemus et sigilli nostri impressione roboramus. A c t u m a p u d M a r b u r c anno ab incarnatione domini M^oC^oLXXXV^{to}, astantibus nobis Errando de Uidonia(!) Vuluinguo de Chaphemberc, Urrico(!) de Ortemberc,

Ortofo(!) de Guonuiz, domino Henrico plebano de Meeri et Ric-
hero fratre eius, et Diethmaro Trossardo.

(Po orig.).

Viseči pečat vojvode Leopolda.

1196, marec 8., Gradec

GZM I/38

Štajerski vojvoda Leopold obljublja admontskemu opatu Rudolfu, da bo po vzgledu svojega očeta Leopolda in starega očeta Henrika izvrševal odvetništvo nad samostanom, ne da bi za to od samostana karkoli zahteval. Med pričami se navaja tudi Rihard iz Maribora.

Prepis (XVIII. stol.) v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju (A). - Prepis (XIX. stol.) v zbirki listin (št. 291 b) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : BUB I, št. 93, str. 126-127; StUB II, št. 16, str. 38-39.

Regesti: Gradivo IV, št. 883, str. 448.

+Liupoldus dei gratia dux Stirensis Rudolfo venerabili Admuntensium abbati et toti congregationi. Cognoscentes liquido proclivem mundi statum in deterius cottidie vergere, strennui patris nostri Leobaldi ducis factum, iustum et honestum studuimus renovando confirmare. Hic enim post primam ingressionem, qua adeptus est ducatus Stirensis ditionem, imitatus patrem suum, avum meum Heinricum ducem strennuissimum, advocatiam Admuntensium tam sibi quam nobis in omnibus devote servientium, ne futuris error oboriri posset, generationibus ad certam et inconcussam deduxit manuscryptionem. Eorum igitur vestigiis inherentes ipsam advocatiam eo modo quo predecessores nostri, nos quoque cum successoribus nostris sine beneficii iure et alicui concessione absque bannorum, placitorum, modiorum, pecudumve exactione, solo timoris et amoris dei intuitu manu nostra volumus tenere, statuantes ut amici fideles et ministeriales nostri, qui prediis eorum sint

vel fuerint contermini, in redditibus eorum nullam inferant violentiam, sed parati sint causa dei et nostri, ubi et quando necessitas ingruerit, eis succurrendi, ad optinendam iustitiam. Sic enim sic comes Gebehardus de Purchusen eandem advocatiam cum reconsensatione(!) et exemptione ad avum nostrum dictum Heinricum detulit et ille patri nostro L(eobaldo) transmisit, sicque ad tempora nostra devenit. Quod et nos successores nostros servare volentes, hanc paginam super hoc scripsimus et sigillum nostrum inprimi iussimus, presentibus eis, quorum nomina sunt annotata: Perengerus abbas s(ancti) Lamberti, Pernhardus prepositus Forowiensis, Herrandus de Willedone, Vlricus de Stubenberg, Ortolfus de Gumwiz, Otto de Chremse, R i c h e r u s d e M a r c h p u r c h, Heinricus castellanus fratris, Chunradus de Jvn, Otakerus de Graze, Otto de Grace, Ortolfus de Liuben, Ditmarus dapifer, Adam ekonomus, et alii quam plures. Actum Grace anno incarnationis domini M.C.LXXXX.VI^{to}, indictione XIII^{III}., VIII. idus marci.

(Po prepisu št. 291 b).

Salzburški nadškof Adalbert izroči v navzočnosti mnogih prič, med njimi Riherja iz Maribora, malteškemu redu cerkev v Übersbachu (pri Fürstenfeldu na Štajerskem). Herand iz Wildona pa podeli redu tudi patronat nad omenjeno cerkvijo ter zamenja z župnikom (iz Riegersdorfa) navedene desetine za alodialno zemljo "Crchuuat".

Orig. perg. (Jo 2056) v Državnem arhivu v Pragi.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB II, št. 27, str. 56-57. SUB II, št. 514, str. 693-694.

Regesti: Gradivo IV, št. 901, str. 457.

Christianis gratum semper esse debet, quod ab eorum poscitur dignitate prestandum, et quod deo servientibus beneficium negare non convenit, Pelaio papa testante. Idcirco ad servorum dei sustentationem nos dei gratia A(dalbertus) Salzburgensis ecclesie archiepiscopus et apostolice sedis legatus in nomine sancte et individue trinitatis anno ab incarnatione domini millesimo C. XCVII, regnante inperatore Henrico nos ecclesiam de Ubulspahc a nobis consecratam cum omni iure baptismali et sepulture necnon et rerum tam corporalium quam incorporalium ospitali sancti Iohannis contulimus in presentia istorum, videlicet Herrandi de Wildonie, R i c h e r i d e M a r c h p u r c, Ortolfi de Goniwic, Otaci fratris eius, Hernidi de Owenstein, Heidinrici de Monte, Ottonis de Flagutendorf, Pernahrdr(!) de Rutgerspurc et aliorum quam plurium, etiam plebanorum, scilicet Wolrici de Hartperc, Henrici de Grec. Hermandus vero de Wildonie ius patronatus, quod in predicta ecclesia habebat, ospitali sancti Iohannis ea condicione dona-

vit, ut de ospitali presbiter in prenominata ecclesia instituatur singulis diebus ad divina celebranda, decimas istarum villarum, videlicet Ubilspach, Richersdorf, Lintbach, Dietrichsdorf, Hermansdorf, Pirchisuelte, Magirdorf, Radigoysdorf, Erlispach, que ad plebanum pertinent, pro allodio de Grchuuat cum plebano eisdem testibus presentibus permutaverunt nostra auctoritate. Et ut hoc negotium in memoria tam presentium quam futurorum firmiter teneatur, hanc recordationis paginam nostro sigillo fecimus insigniri.

(Po mikrofilmu).

1199, julij 5., Breže

GZM I/40

Salzburški nadškof Adalbert potrdi stolnemu kapitlju krške škofije vse rudniške pravice na njegovih posestih, ki mu jih je (sc. kapitlju) kratil nadškofov prednik (sc. Konrad III.). Obenem podeli kapitlju pravico do deset funtov soli na leto iz rudnika na Salzburškem. Med pričami se navajata Riher in Ulrik iz Maribora.

Orig. perg. (št. C 1209) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu. Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : MDC I, št. 374, str. 276-277; SUB II, št. 530, str. 720-721.

Regesti: RAS I, št. 132, str. 168; Gradivo IV, št. 909, str. 461-462.

+In nomine sancte et individue trinitatis amen. Albertus divina clementia Salzeburgensis ecclesie archiepiscopus, apostolice sedis legatus, universitati fidelium salutem in perpetuum. Recognoscentes nostri esse officii, deum pro nobis exorantibus in elemosinarum largitione fore subveniendum et non solum remittendo, si cui monasterio antecessores nostri quid subtraxerunt, verum etiam de nostris pro tempore inperciendo. Ea igitur memorie omnium Christi fidelium tam presentium quam futurorum committere satagimus, quod nos auctoritate dei et nostra ob reverentiam sancte dei genitricis Marie perpetue virginis ob petitionemque dilecti fratris nostri Ekkehardi Gurcensis ecclesie episcopi necnon Conradi eiusdem ecclesie prepositi et aliorum prelatorum ac fidelium nostrorum recognoscimus et remittimus prepositure iam ecclesie dicte omne ius fodinarum catmie, quod ex hoc nunc et deinceps de novo potest exurgere in redditibus fratrum memorati monasterii,

quos ab antecessore nostro in ipsa catmia fuisse gravatos audivimus, ut liceat eis libere et quiete possidere, colere et ad usus suos ordinare, quicquid inde poterit emolumenti provenire. Preterea quoniam quidem Gurcensem ecclesiam ex debito pietatisque affectu promovere tenemur, unde nolentes eam excludere a beneficio aliis ecclesiis collato ordinamus ei annuatim X libras de salina nostra in Tuval pro remedio predecessorum ac successorum nostrorum et ut nostri perpes ad dominum ibi sit memoria. Sane quoniam, que pietatis intuitu fratribus nominati monasterii oednavimus, suggestione per processum temporis turbari poterunt, proinde presentem paginam sigilli nostri inpressione testibus inscribtis munientes successoribus nostris hoc opus pietatis transmittimus divine remunerationis intuitu in evum ratum et inconcussum conservandum. Huius rei testes sunt: Waltherus, Wintherus, Peregrinus, Durinus, Vlricus, Gregorius, Rudgerus cappellani Salzeburgenses; Hartliebus, Albertus cappellani Gurcenses; Hainricus de Hagnowe, Wichardus de Charelsperh, Herrandus de Wildonia, Hartnidus de Ôrt, Fridericus de Petovia, Hainricus purcravius in Frisaco, Otto de Trhuhsin, Hainricus et Albertus et Otto de Libniz, Ortolfus de Montparis, Amelricus et frater eius Otto de Holenburh, Eberhardus de Chaze, Eberhardus de Scônensteine, Richerus et Vlricus de Marhpurh, Hartroht de Tiven, Gvndacharus de Frowensteine, Pabo et frater eius Conradus de Ivn, Brvno, Albero, Algoz et Livtoldus de Longov, Reinherus et frater eius Amelricus de sancto Egidio, Hartwicus, Alexander, Peregrinus et frater eius, Hartwicus, Dietricus purcravii de Strazburch, Perhtoldus de Ivbding, Arnoldus Tobchaz, Herbrandus et nepos eius Perhtoldus de Motniz, Siuridus et filius eius Vlricus de Wilaren, Meinhalmus, Peregrinus et Karolus de sancto Stephano et alii qu-

am plures. Acta sunt hec Frisaci, anno M^oC^oXC^oIX^o, indict.
II.^a, III. non. iulii, presidente Romane sedi Innocentio pa-
pa III., pontificatus vero sui anno secundo, pontificatus
autem nostri anno XXXII., feliciter amen.

(Po orig.)

Viseči nadškofov pečat.

1202, december 13., Dunaj¹

GZM I/41

Avstrijski in štajerski vojvoda Leopold razsodi prepir med šentlbertskim opatom Perngerjem in svojim ministerialom Herandom iz Wildona zaradi gozda med potokoma Teigitsch in Graden (pri Voitsbergu). Med pričami se omenja tudi Riher iz Maribora. (Prim. GZM I/42).

Orig. perg. v arhivu samostana Št. Lambert na Štajerskem (A). - Kopialna knjiga I (XIV. stol.), št. 206, 157 in II (XV. stol.), 28 prav tam.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : BUB I, št. 130, str. 168-169; StUB II, št. 56, str. 94-95.

Regesti: Gradivo V, št. 34, str. 28.

+In nomine patris et filii et spiritus sancti. L(eopoldus) dei gratia dux Austrie et Styrie. Universis nobis succedentibus et omnibus Christi fidelibus in memoriam reducere satagimus, quia rationis et iusticie docemur et cogimur tramine, ut eas, que coram nobis oriuntur, disceptationum lites et iudiciario ordine terminantur, ne temporum labente curriculo aliquando oblivioni tradantur, litterarum nostrarum subscriptione et confirmatione posteritati nostre mandare debeamus ac sigilli nostri inpressione firmiter roborare. Significamus ergo universitati tam presentium quam posterorum, quod abbas s(ancti) Lamberti Perngerus cum fratribus suis querimoniam movit super Herrandum ministerialem nostrum de Vvildonia, quia violenter usurpasset sibi silvam, que sita est inter fluvium, qui dicitur vulgariter T^ovekwiz, et alterum fluvium, qui dicitur Graden, super qua inter idem cenobium et Albertum et filium eius Lantfridum de Eppenstein

diu fuerat habita disceptacio. Nos igitur diligenter contro-
versiam partium audientes et cum discretione ipsum litis or-
dinem cognoscentes, manifestissime paruit nobis predictum Her-
randum cenobio s(ancti) Lamberti violentiam inferre, et cum
ratione iusticie removimus ipsum ab iniusta inpeticione eius-
dem cause utriusque partis bona voluntate litem ipsam diri-
mentes, hac tamen interveniente conditione, quod eiusdem ceno-
bii abbas Perngerus predio, quod situm est inter rivum nomine
Golnize minorem et alterum rivum, qui dicitur Graden, solo
monte, cui nomen Primaspurch est, excepto, consilio nostro et
peticione ipsum infeudavit. Quod factum in presentia nostri
et multorum ministerialium nostrorum his testibus subscriptis
diligentius corroborari placuit: Rapoto de Valchenberch, Wic-
hardus dapifer, Wlricus Strvno, Pilgrimus de Swarzenowe, Har-
nidus de Orte, Wlricus de Stvbenberch, Otto de Cremis, Wigan-
dus de Chlamme, Dietmarus de Liechtensteine, Liupoldus de Le-
wensteine, Gundaker de Styra, Cholo de Trvhsen, Hermannus de
Pvten, Richerus de Marchburgh. Data in
Vienna, anno incarnationis domini M^oCC^oII^o, indictione
IIII^d, idibus decembris.

(Po mikrofilmu).

Viseči pečat vojvode Leopolda.

¹Datacija : glej MDC IV/1, str. 10.

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, se odpove v korist šentlambertskega samostana določenim pravicam, ki mu gredo na ozemlju med potokoma Teigitsch in Graden (pri Voitsbergu). Med pričami se omenja tudi Riher iz Maribora. (Prim. GZM I/41).

Perg. listina, falzifikat iz okoli leta 1235 v arhivu samostana Št. Lambert (A). - Kopialna knjiga I (XIV. stol.), št. 63, 39 in II (XV. stol.), 29 prav tam. - Nemški prevod v insertu ddo. 1371, november 24., Dunaj v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : BUB I, št. 131, str. 169-170; StUB II, št. 57, str. 96-98.

Regesti: Gradivo V, št. 35, str. 29.

+In nomine patris et filii et spiritus sancti. Ordinis iudiciarii decenter interest, ut ea, que discussione iudicii sive arbitrii discretione terminantur, universis supervenientibus per scripta rati commendentur. Pateat igitur tam presentibus quam futuris, quod ego Leupoldus dei gratia dux Austrie et Styrie venerabili abbati Peringero ecclesie s(ancti) Lamberti et fratribus inibi deo famulantibus in predio a Herrando ministeriali nostro de VVildonia coram nobis obtento, inter flumina Teukvviz et Graden sito, omnia iura ad nos spectantia, que vulgo lantgherith, marchdineſt, foythreth dicuntur, libere tradidimus, hoc salvo, si fur seu alter malefactor pena mortis plectendus deprehensus fuerit, preconibus nostris cingulotenus tradatur iudicandus. Porro cum nos in eodem predio tercium mansum iure fori et advocatie dominio nostro ad-

traxissemus, abbatem iam dictum fratresque suos obloquentes per iam dictam gratiam sopivimus, fugientes concupiscentiam rei proxime. Illud quoque super addidimus, si in supradicto predio et in omnibus novalibus in Kainach et per totam Marchiam habitis, aliquis ex hominibus nostris ab hominibus ipsorum vulneratur, satisfiat leso, ius vero banni apud ipsos totaliter permaneat. Quod ut verius credatur et ab omnibus diligentius custodiatur, presentem paginam sigillo nostro insigniri iussimus, adhibitis idoneis testibus, quorum nomina hec sunt: Herrandus de VVildonia, Harthnidus de Orth, Fridericus de Petov, Rōdigerus de Plankenvvarth, VVlricus de Stubenberch, Otto de Krems, VVigandus de Klamme, Ditimarus de Liechstain, Leupoldus de Levvenstain, Gundaker de Styra, Cholo de Rase, Hermannus de Pōten, R i c h e r u s d e M a r c h p u r c h, Pilgrimus de Svvarzenovve, Otto et Ottaker de Graz, Marchuvvardus Preuhaphen, Luduvvicus et Marchuvvardus de Schauelach, Starchandus de Krems, Reimarus de Auelenz, Hartuvvicus de Tevphenpach, Pilgrimus de Spigelberch, Otto de Lūge, Fridericus et Hainricus de Kainach, Leo, Ernisto, Leonhardus, Gotfridus, Ditimarus, Gotfridus, Ditimarus, Hilgrimus, Ortolfus, Johannes, filii ecclesie sancti Lamberti et alii quam plures. Data in Graz, anno incarnationis domini M^OCC^OII^O, indictione IIII^a, idibus decembris.

(Po mikrofilmu)

Viseči pečat vojvode Leopolda poškodovan.

¹Datacija: prim. MDC IV/1, str. 1o in Gradivo V, str. 28, op. 43.

Werner iz Melja se odreka v korist šentpavelskega samostana pravicam do posesti, ki jih ima v fevdu od le-tega: 20 vedrom gornine, vinogradu, kmetiji, njivam ter dvema dvoroma. V jamstvo zastavi Werner samostanu dvor pod mariborskim gradom in posest pri Lenartu v Slov. goricah, kar je prejel od samostana v fevd.

Cod. trad. s. Pauli (XIII. stol.), cap. XCVII, fol. 22^V-23^R v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem. (A). - Prepis v rokopisu št. 2170 (XIX. stol.), št. 135, str. 91 v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB II, št. 137, str. 209; FRA II/XXXIX, cap. XCVII, str. 69-70; MDC III, št. 1514, str. 593-594.

Regesti: Gradivo V, št. 44, str. 34-35 in št. 248, str. 133.

Prim. : Muchar V, str. 91.

Notum sit omnibus tam presentibus quam futuris, quod dominus W e r n h e r u s d e T a n n e resignavit cenobio s(ancti) Pauli omnia, que habuit M e l n i c h in feudum ab eodem monasterio, videlicet XX ydrias vini montani et vineam et mansum, de qua vinea colitur predicta, preter hec: V agros et dimidium et duas areas. Ut autem huius resignationis firmitudo immobilis perseveret, obligavit curiam suam s u b c a s t r o M a r p u r c h et predium insuper aput sanctum Leonhardum, quod a prefato adquisierat monasterio. Huius facti testes sunt: Chunr(adus) Pes et filius eius Gotschal(cus), Hainr(i-cus) de Spiluelde, Richer de Pulzcau, Reinbertus de Cierberc, Chunr(adus) filius Chunr(adi) Gossi, Peringer de Levnbach, Samsan, R^oger officialis, Hainricus Libenzer, Wolfhart civis,

Marquart decimator et filius eius, G o t s c h a l c (u s)
p e l l i f e x, Siboto de Gênz, Andreas pater eius, Wlricus
preco et Mazelinus.

(Po Cod. trad. s. Pauli).

¹Datacija po MDC III, str. 593.

1203, marec 28., Heiligenkreuz

GZM I/44

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, potrjuje cistercijanski opatiji v Heiligenkreuzu (pri Dunaju) dar svojega očeta Leopolda, ki je samostanu podelil gozdič ob potoku Sattelbachu. Med pričami se navaja tudi Ulrik iz Maribora.

Orig. perg. v arhivu samostana Heiligenkreuz.

Fotokopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objava : BUB I, št. 137, str. 176-177.

Regesti: Gradivo V, št. 52, str. 38.

In nomine sancte trinitatis. Omnibus Christi fidelibus pax et exultatio multiplicetur in perpetuum. Principum nobilitatem decet parentum suorum pia facta non solum inviolabiliter conservare, verum etiam censure sue auctoritate alacriter confirmare. Hinc est, quod cunctis Christi fidelibus tam presentis etatis quam future generationis agnitum esse volumus, quod ego Levpoldvs dei gratia dux Austrie ac Stirie pie memorie patris mei Levpoldi videlicet elemosinam roborare cupiens silvulam quandam sitam iuxta fluvium, qui vocatur Satilpach, quam ipse ad pratum extirpandam domui Sancte Crucis ob remedium anime sue necnon parentum suorum contulit, quam et patruus meus Heinricus scilicet de Medlich petitione sua circumlimitavit, iure perpetuo tradere curavi. Quocirca, ut hec eadem donatio in evum permaneat inconvulsa, privilegii munimine ac sigilli nostri inpressione atque testium subscriptione decrevimus firmare: Heinricus de Medlich, Leupoldus de Mōlansdorf, Ulricvs de Gademe, Leupoldus pincerna de Mōlansdorf et frater eius Hugo, Wichardus de Sancto Uito et pater suus Hvgo, Albero pincerna Stirie de Grimsteine, Herbordvs de Landeke, Ulricus de Marhpurch. Facta autem sunt hec anno

ab incarnatione domini M. CC. III., indictione vero VI^a, anno
ducatus nostri in Austria V^{to}, Stirie vero nono. Datum in
Sancta Crvce V. kalendas aprilis, per manus Hartungi notarii.

(Po fotokopiji).

Vojvodov viseči pečat poškodovan.

(1203, november 29., Breže)¹

GZM I/45

Leopold, vojvoda Štajerske, potrjuje daritev svojega ministeriala Leopolda z Leonsteina (pri Celovcu). Njegov ministerial je vetrinjskemu samostanu podaril šestnajst kmetij, ki jih vojvoda jemlje v svojo zaščito. Med pričami se navaja tudi Ulrik in Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. (št. 43b) (A) in (št. 43a) (B) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Mikrofilma v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B).

Objave : BUB I, št. 140, str. 180-182; StUB II, št. 64, str. 106.

Regesti: Gradivo V, št. 58, str. 40-41.

Quoniam cunctis incontaminatam et inmarcescibilem celestis patrie beatitudinem creator universitatis pollicetur, qui affectum ac pietatem erga pauperum continuam sustentationem devotis operibus exercere conantur, idcirco, ut in patria superne claritatis percipiamus veraciter porcionem eterne hereditatis, quicquid ex nostris facultatibus misericorditer erogamus pauperibus, totum ad aludem et gloriam agimus sancte et individue trinitatis. Eapropter ego Lupoldus dei gratia dux de Stire universis tam presentibus quam futuris sanguine Christi redemptis notifico, quod manu mea ministerialis meus Lupoldus de Lewenstein et uxor illius domina Margareta beate virgini Marie ac cenobio Victoriensi fratribusque ibidem devote domino famulantibus pro remedio anime mee ac perpetua eorum remuneratione necnon pro omni cognatione sua et familia domus sue hac sub conditione sedecim mansus cum omnibus ad eos pertinentibus delegaverunt, ut in hospitali, quod construxerunt, duodecim pauperibus competenter victum ac vestitum idem cenobite perpetuo

providerent atque diligentius administrarent. Memoratum vero hospitale, quia sic me meosque successores attinet, ut tuicionis nostre scutum illud minime relinquere debeat, precipimus et firmiter observari statuimus, ut nullus abbas domus illius nec pater abbas seu visitator aliquis illud destruere presumat, nullus quoque fundatorum propinquus non consanguineus non amicus non extraneus quilibet audeat sibi in hoc advocatiam aliquam vendicare, sed quicumque bona eorum rapuerit, graviter me offendisse se noverit et ita acriter punietur, tamquam si bona mea michi violenter tulisset. Eisdem quoque mansus hic intitulavi, qui ad istud pertinent hospitale, videlicet VI apud Radwich, quatuor aput Prewar in Carinthia, in Austria vero de dote uxoris sue domine Margarete unum in loco, qui Tichendorf dicitur, et quinque Porselvch, Sigillum autem domini mei Eberhardi Salzburgensis archiepiscopi et apostolice sedis legati ideo apposui, ut sua suorumque omnium successorum excommunicatione universi, qui istud hospitale destruunt aut rapinis attenuant, anathematizentur et divinis ac sacrosancta communione Christi privati ad condignam satisfactionem constringerentur, quatinus pro illorum spiritali patrocinio ac protectione ceu milites strennuos in suo clarissimo collocet palatio. Appendi nichilominus sigillum reverendi abbatis Ch^onrad^oi eiusdem monasterii, ne quis abbatum seu fratrum sibi succedentium assumptis temeritatis ausibus infringere conetur quod prius unanimi fratrum consilio terminatum est atque firmatum. Ut autem rata et invulsa perseverarent universa, proprii sigilli mei impressione ac plurimorum testium astipulatione roboravi et memorabile feci. Huius rei testes sunt: Chunradus abbas de predicto cenobio, Chunradus sacerdos, Heinricus plebanus de Graze; de numero laicorum: Rapoto de Staine, Wichardus de Karlsperch

et filii eius Wichardus et Henricus, d e M a r c h p u r c h
V l r i c u s e t G o t h f r i d u s, Herrandus de Wildoni,
Fridericus de Pethowe, Henricus Cisel, Chunradus de Lepenach,
Volbertus et Reinbotus de Seburch, Dithmarus de Lithenstaine,
Marquardus de Himperch, Rudolfus de Potendorf, Heinrich Privar.

(Po orig. A).

Viseči pečat vojvode Leopolda (A). Viseča pečata nadškofa
Eberharda in vetrinjskega opata ohranjena, pečat vojvode iz-
gubljen.

¹Datacija sledi iz B.

²Ime Mariborskih se glasi enako v A in B.

Avstrijski in štajerski vojvoda Leopold jemlje kartuzijo Žiče v svoje varstvo, ji potrjuje meje njene posesti in ji podarja nekaj posesti med Mariborom in Ptujem (na levem bregu Drave) ter na Dravskem polju. Med pričami nastopata Werner iz Maribora in Markvard prepositus v Mariboru.

Orig. perg. (št. 346) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu (A). - Codex Vindobonensis Palatinus 617 (XIII. stol.) fol. 5^r-6^r (B) in Cod. weiss 982 (suppl. 1095) (XVI. stol.), fol. 37^v v Avstrijski narodni knjižnici na Dunaju. - Rokopis št. 288 (XVI. stol.), fol. 1^r v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilma v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B)

Objave : BUB I, št. 154, str. 199-200; StUB II, št. 87, str. 134-135.

Regesti: Gradivo V, št. 122, str. 70-71.

+In nomine sanctę trinitatis et individue unitatis inchoanda sunt omnia opera pietatis amen. Noverint omnium etatum fideles Christi, quod ego L(eopoldus) dei gratia dux Austrię Styrięque ad laudem et gloriam omnipotentis dei et eius genitricis perpetue virginis Marię atque sancti Iohannis Baptiste ordinem Cartusiensem heremi in Marchia nostre dicionis per antecessores meos, marchiones scilicet et duces apostolica auctoritate transplantatum pie devotionis intuitu diligere ac propter multorum incursantium infestationem, qui eiusdem ordinis executores in suis possessionibus ac terminis inquietant, sub nostre potestatis tuicione fovere necessarium duximus, et ad nostre salutis augmentum, que predecessores nostri predicti ordinis domui, Vallis videlicet sancti Iohannis contulerunt, nos ra-

tum et inconcussum haberi decrevimus. Et ut quietius ac securius collata possideant, terminos possessionum suarum antiquitus positos confirmamus. Quorum positio talis est: in introitu ipsius heremi a cacumine montis usque Meran, inde per colliculum, qui est super villam, quę dicitur Gundramsdorf, deinde ad vadum aque, quę dicitur Trovn, exinde usque ad ponticulum, qui est iuxta locum illum, ubi aqua Trovn allidit monti, et ita superius usque ad villulam, que dicitur Zuchedole, et illam cum omnibus appendiciis suis, et ita usque ad terram Livpoldi de Hohenekke, et villulam, quę dicitur Rorbach, quę a Wulvingo ministeriali ducis Otacheri predecessoris mei cambita est, cum omnibus ad illam pertinentibus, et inde per cacumina montium sicut aque et nives ad ipsam vallem decurrunt, ita ad turrem illam, quę est iuxta locum, qui dicitur Betset, Verum quia hii sunt termini per antecessores meos antiquitus constituti, oportunum duximus eiusdem constitutionis etiam antiquos testes subscribi, quorum hec sunt nomina: comes Henricus, Otto et Wulfingus, Cholo et Henricus, Ludewicus, Offo, Dietemarus de Grez, Hertnidus de Wildonin, Ortolfus de Tolet, Reimbertus et alii quam plures ministeriales Otacheri nepotis mei. ¹ Preterea ne prefatus ordo in predicto loco situs aliquem defectum sustineat, de rebus nostris superaddere curavimus, ante Betouium scilicet villam unam maiorem nomine Brizlausdorf, que tempore Rudolphi de Rase in duas supanias divisa est, aliam minorem nomine Predansdorf, ultra flumen vero Pulzcau novalia quedam. In villa quoque, quę dicitur Rogot, quatuor mansos, qui a domino Richero de Turre nostro iuri cesserunt, et in villa mea ultra Drahwan, quę dicitur Nebov, mansum unum ad colendam eiusdem ecclesię vineam. Et hæc omnia cum appendiciis suis, pascuis scilicet et piscationibus ac decimis, nichil iuris nobis inibi retinentes, li-

bera et quieta possessione tenenda tradidimus. Huius rei testes sunt: Hertnidus de Ort, Albertus de Roats, Otacher de Gonwiz, Livpoldus frater eius, Chunradus magister cellarii, W e r n h e r u s d e M a r b u r c, M a r q u a r d u s d e B o s e t h, p r e p o s i t u s i n M a r b u r c h, et alii quam plures ministeriales, quorum nomina scribere longum duximus. Ut autem hæc rata et inconvulsa permaneant, privilegio confirmamus et inpressione imaginis nostre corroboramus. Acta sunt hec anno incarnationis dominicę millesimo ducentesimo VII°, Romanę sedis pontifice Innocentio III°, Romanorum rege Philippo, Aquilegensis ecclesię patriarcha Wolfkero, existente in Ualle sancti Iohannis priore Nycolao.

(Po orig.).

Ohranjen košček visečega pečata.

¹Razura.

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, obnovi propadlo kartuzijo v Jurkloštru, ki jo je ustanovil krški škof Henrik. Določil je meje povečane samostanske posesti, zunaj katere je vas Planina z vinogradi, ji dal v svojem trgu Mariboru pet breških denarjev letnih dohodkov za nakup rib, svojim ministerialom je dovolil podarjati samostanu zemljo, mu obljubil varstvo pred vsakršnimi napadi, odvetništvo nad samostanskimi posesti pa si je pridržal zase. (Prim. GZM I/60, 61).

Orig. izgubljen. Insert v listini 1264, maj 14., Orvieto, prej v Štajerskem arhivu v Gradcu, izgubljen. Vidimus ddo. 1458, maj 27., Gornji grad v rokopisu (arhiv Jurklošter), fol. 4^r-6^r.

Objave : BUB I, št. 169, str. 226-227; StUB II, št. 98, str. 152-154.

Regesti: Gradivo V, št. 154, str. 85-86.

In nomine sancte et individue trinitatis, amen. Liupoldus dei gratia dux Austrie et Stirie universis Christi fidelibus tam futuris quam presentibus in perpetuum, Quia nonnumquam temporum labente curriculo res geste oblivionis consueverunt pati dispendium et periculum diffidencie videtur frequenter turbare veritatem, hinc est quod nos noticie tam presencium quam futurorum transmittere curavimus, qualiter nos pro remedio anime nostre et parentum nostrorum tam vivorum quam mortuorum domum quandam Carthusiensis ordinis Kirio nomine restituimus, que, cum quondam a venerabili Heinrico Gircensis ecclesie episcopo feliciter fuisset exstructa, ab ordine predicto per successores memorati episcopi in alium fuit translata ordinem, et sic pene annihilata est et destructa. Quam nos inducti pietatis officio ad honorem domini nostri Iesu Christi et sancte eius genitricis Marie et sancti Iohannis Baptiste ad ordinem Carthusiensem revo-

cavimus, nostre sibi manus consolationis porrigentes. Igitur iuxta nostre discrecionis beneplacitum possessionibus, quas ab initio sue extruccionis habuit et quas nos de novo adaugemus, certissimos assignamus terminos hoc modo: contra orientem in loco, ubi rivulus nomine Gothroynich fluit in torrentem, qui dicitur Grassenih, sumunt initium termini predictarum possessionum; abhinc per tramitem predicti rivuli Gothroynich sursum extendit se terminus ad locum, qui dicitur Crucetanne, qui separat terram nostram a terra Ortolfi de Momparis; sibi via pertransiens a leva ambit terminum suo descensu, qua meta deficiente oritur in extremitate eiusdem vie rivulus dictus Lochomel; qui item a leva manu circuit predictum terminum usque ad villam, que sita est in litore eodem, que dicitur Telt-sach, super quam eminet excelsa rupis, ad quam de vertice proximi collis defluit rivulus, qui dat signum terminis; rursum de summitate eiusdem collis ad aliam partem deorsum descendit rivulus in torrentem predictum Gressenih, a quo incepit et hic eciam clauditur. Quidquid hoc termino clauditur, nos, ut predictum est deo et beate Marie et sancta Iohanni inviolabiliter et perpetuo tradidimus. Quare /ultra/ hos terminos conferimus ei villam vinearum nomine Planinich. Preterea annuatiam constituimus ei i n f o r o M a r h p u r h quinque marcas Frisacenses pro piscibus. Concessimus eciam, si quis ministerialium nostrorum predia vel quevis alia, que sine nostro consensu dare non possunt, ei conferre voluerit, libere faciat et fratres domus prefate illa perpetuo et sine infestatione possideant. Tale quoque preceptum statuimus, ne quis terminos heremitarum ibidem habitantium venacionibus vel pascendis pecoribus vel lignorum incisionibus sive quibuslibet tumultuosis accessibus presumat inquietare. Advocatiam eciam eiusdem loci nobis ipsis conservamus. Et hanc totalem nostre pietatis acci-

onem sigilli nostri roboramus inpressione. Si quis vero huius nostri precepti temerator extiterit, tremendi iudicis senciet indignationem et nostram procul dubio merebitur offensam. Testes autem, qui in hac nostra presentes fuerint donacione, subscribere studuimus: Weregandus de Hoheneke, Gebehardus de Souneke, Liutoldus de Peca, Dietmarus de Lihtensteine, Otto de Chremis, Vlricus de Stubenberg, Cholo de Truhsen et fratres eius Gotofridus et Otto, Fridericus de Pettowe, Reimbartus de Mureke, Albertus de Roas, Cholo de Rasa, Perhtoldus dapi-fer de Emberberch, Albero pincerna de Grimmensteine, Rudegerus marschalcus de Planchenwarte, Ekehardus de Libenz, Otaker de Wolchensteine, Otto de Wasen, Gerhardus de Chrumpach et frater suus Heinricus, fratres de Wilthusen, Albertus de Sulz; de Austria: Vlricus Struno, Werenhardus Struno, Heinricus de Prunnen, Heinricus camerarius de Tribanswinchel, Dietmarus de Ratelenperge, Vlricus de Wahingen, Wikerus de Liubes, Heinricus de Sibenhirten. Acta sunt hec i n f o - r o n o s t r o M a r h p u r c h anno dominice incarnationis MCCVIII, indictione duodecima, quinta idus septembris.

(Po BUB I, str. 226-227).

1210, november1., Dunaj

GZM I/48

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, potrdi na prošnjo Ortolfa, opata samostana v Formbachu (Bavarska) zamenjavo posesti svojega očeta vojvode Leopolda, ki je zamenjal svoj trg Herzenburg za samostanski trg Neunkirchen z vsem pripadajočim in vsemi pravicami. Med pričami se navaja tudi Riher iz Maribora.

Orig. perg. v Bavarskem državnem arhivu v Münchnu (fond samostana Formbach, št. 16). Vrsta insertov in prepisov listine (glej BUB I, str. 233).

Fotokopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : BUB I, št. 175, str. 233-234.

Regesti: Gradio V, št. 163, str. 90.

In nomine omnipotentis dei. Lvpoldus dei gratia dux Austrie Styrieque omnibus Christi fidelibus tam presentibus quam futuris perpetue salutis plenitudinem. Piorum tam preteriti quam nostri temporis principum laudabilem benignitatem et commendabilem consuetudinem emulari cupientes dignum duximus omnium gratie favorem experiri cupientium maxime religiosarum personarum in causis neccessariis rationabiles petitiones admittere. Eapropter ad instantiam dilecti nostri Ortolfi Formbacensis abbatis pagine presenti fecimus annotari, qualiter beatę recordationis pater meus Livpoldus dux Austrie et Styrie pro foro, quod erat in Nuvvenkirchen pertinens suo monasterio, forum in Herzenburg cum subscriptis terminis sive redditibus in recompensationem eiusdem fori Nuvvenkirchen iure perpetuo possidendum contradidit. Quorum reddituum summa hec est: ipsum forum in Herzenburg et quoddam molendinum ibidem situm, in Oberndorf IIII^{or} beneficia, in Crügesberge IIII^{or} beneficia, in Ocinsdorf II villificationes et duo beneficia et silva quedam. Hec omnia pie memo-

rię pater meus tradidit manu potestativa Formbacensi cenobio
ratione concambii prelibati. Statuit quoque, ut iudex ab ab-
bate prefati cenobii in Herzogenburc constitutus omnem iusti-
ciam iudicii ibidem libere et nullo contradicente exequi de-
beat. Si autem in aliquibus arduis negotiis abbatem vel iudi-
cem suum ibidem contigerit gravari vel molestari ad petitio-
nem ipsius abbati vel iudicis sui iudex provincię pro decisio-
ne negotii tenetur accedere. Hanc igitur piam et rationabilem
traditionem ratam habere et omnino corroborare intendentes, ne
ratione ulla aut cuiusquam contradictione possit ammodo irri-
tari, presentis cedula scripturam sigilli nostri impressione
muniri volumus cum testium istorum subscriptione, quorum no-
mina sunt ista: Otto de Lenginbach, Hademarus de Kunringen,
VVighardus dapifer, Otto de Haselovve, Perhtoldus de Arnstein,
Herbodus de Landekke,, Offor de Tivffinbach, VVluingus de
Kaphenberc, Ortolfus et VVigandus de Clamme, Gerhardus de
Crumbach, Herrandus de VVildonie, Hartnidus de Orte, Dietmarus
de Liechtenstein, Hermannus de Puten, Ottakkarus et Otto de Grê-
ce, Dietmarus dapifer, Erkengerus de Landesere, Otto de Cremes^e,
Vlricus de Stubenberch, Ortolfus de Gonevviz, R^udolfus de Kin-
deberc, Dietericus de Hohenstovfe, Heinricus de Strazhouen,
Heinricus de Lanzenchirchen, R i c h e r u s d e M a r -
p u r c h et alii quam plures. Data in foro nostro VViene
anno millesimo CC.X., kalendis novembris.

(Po orig.).

Pečat vojvode Leopolda ohranjen.

/1211, januar 2., Gradec/¹

GZM I/49

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, potrdi na prošnjo šentpavelskih benediktincev samostanu posest z vsemi pravicami v Rušah in Bezeni, in to od razvodja na vrhu Pohorja do Drave, s pravico krvnega sodstva od potoka Lobničice do Velke, kjer tudi ne sme imeti nihče odvetniških pravic. Za odškodnino še za druge ugodnosti, ki jih vojvoda samostanu daje, pa prejme dve kmetiji pod mariborskim gradom, sedem pri Radgoni ter posest pri Ljutomeru, ki so jo imeli deželnoknežji ministeriali od Št. Pavla v fevdu. Samostan daje vojvodovim ljudem pravico do lesa iz samostanskega Dravskega gozda.

Orig. izgubljen, prepis /z interpolacijami/ nastal v letih med 1248 in 1269 (A); - Insert v listini ddo. 1269, avgust 20., Gradec v arhivu samostana Št. Pavel. - Insert v listini ddo. 1334, september 7., Dunaj v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : BUB I, št. 178, str. 237-240; StUB II, št. 191, str. 274-277.

Regesti: Gradivo V, št. 349, str. 181-182.

+ In nomine sancte et individue trinitatis amen. Nos Liupoldus dei gratia dux Austrie et Styrie venerabilibus in Christo domino Wlrico abbati sancti Pauli eiusque successoribus salutem in perpetuum. Si loca religiosa et pia, in quibus nomen domini piis obsequiis iugiter exaltatur, in his, que humiliter petuntur a nobis, ampliare studemus, et gratum per hoc deo prestare obsequium et anime nostre credimus procurare profectum. Presentata siquidem nobis vestra peticio, per quam nobis humiliter supplicastis, continebat, ut collationem vobis et monasterio vestro per illustrem virum dominum Hainricum olim ducem Karinthie fac-

tam de bonis Holern et R^Vöst cum earundem villarum appendiciis cultis et incultis, scilicet a descensu aquarum ymbrium a summitate montis, (qui) Pöcher dicitur, usque in Trauum fluvium, in quibus bonis iudicium sanguinis usque ad rivum, qui minor Lubenz vocatur, ad nos dicitur pertinere, et ab eodem rivo usque in rivum Welik collationem per eundem ducem cum iudicio sanguinis, quod ad eum pertinebat, ac omni prorsus utilitate seu libertate vobis ac monasterio vestro traditam a summitate alpium iuxta descensus predictarum aquarum ymbrium, cultis et incultis, acquisitis et acquirendis, venationibus, aquis et aquarum decursibus, seu cum omni prorsus iure ac qualibet libertate ad prefatum ducem spectante, et que nobis ac nostris heredibus a sepedicto rivo Lvbenz usque in rivum Welik posset aliququaliter provenire, confirmare ac vobis ea per nos conferre et concedere curaremus. Nos igitur vestris supplicationibus favorabiliter annuentes, concessionem seu collationem super predictis omnibus iuxta adnotatos superius terminos vobis factam, eo etiam, quod predicta libertates et iura a tempore felicis memorie domini Otakari marchionis sine interruptione usque nunc vos confitemur et novimus possedissee, eius retributionis intuitu, qui aufert spiritum principum et potens est depositum hominis servare in illum diem, non solum ratam habentes et gratam, verum eciam nostra auctoritate, nostri et heredum nostrorum nomine pro maioris cautele beneficio presenti privilegio per omnia propria hilaritate vobis et monasterio vestro ducimus conferenda, statuantes ut a sepedicto rivo Lubenz usque in rivum sepefatum Welik nullus presumat advocati aut iudicis, aut etiam alicuius executoris nomen aut officium usurpare, solo hoc dumtaxat excepto, quod dampnandi ad mortem per vestrum iudicem, omni vobis rerum ipsorum utilitate reservata, ultra prenommatum rivum Lubenz, si cum cautela fieri

poterit, teneantur nostris iudicibus tamquam sentencie execu-
 toribus presentari. Firmiter insuper inhibemus, ne quis pre-
 dictorum aut aliorum nostrorum iudicum in prefatis villis Ho-
 lern et Röst, aut aliis bonis vestris preter illa que nobis
 M a r p u r h existentibus certo numero et temporibus in ovis
 et pullis consueverunt actenus ministrari, nullatenus audeat
 de cetero perturbare. Liceat quoque vobis in predio vestro pre-
 dicto ad sanctum Laurentium, ut rustici vestri ibidem emant et
 vendant, que ad sua noscuntur necessaria et utilitatem pertine-
 re, questum tamen muote sive thelonei ibidem penitus inhibemus,
 ne per questum huiusmodi dampnum nobis M a r p u r k in
 nostris officiis procuretur. In cuius gratie seu benevolentie
 nostre recompensationem protestamur, nos recepisse a vobis et
 monasterio vestro duos mansos s u b c a s t r o M a r p u r h,
 et alios septem iuxta Rakerspurch, quos comes Sifridus dedit
 ecclesie vestre, proprietates quoque predii vestri iuxta L^ovten-
 werde, quas nostri ministeriales fevdali tytulo prius a vobis
 et vestris predecessoribus possedebant. Insuper licebit homini-
 bus nostris habere usum lignorum in Trawalt silva vestra ab uno
 latere usque locum, ubi rivus Welik in Trauum fluvium habet
 descensum, ab alio vero usque ad montem Semernik, ubi illa bona
 incipiunt, que olim comes Bernhardus vestro noscitur monasterio
 cum omni utilitate seu etiam iudicium sanguinis contulisse, quem
 usum iuxta deflexus aquarum ymbrium ad utraque parte, ne vestris
 bonis incommodum inde proveniat, nos cognoscimus acceptasse, a
 meridiana vero plaga, scilicet a summitate collium super prefa-
 tum Trauum fluvium usque in vallem, ubi ecclesia sita est, et
 deinde usque ad summitatem alpium et descensum prenominati rivi
 minoris Lubenz, sicut antedictum est, culta et inculta cum omni
 iureque usu illibata vobis et libera volumus permanere. Sed ne

in posterum alicuius argumentosa malidylentia id, quod consen-
tanea nostra et bona voluntate factum est, aliquo pacto in ir-
ritum revocetur, presentem paginam sigilli nostri impressione
communivimus et subscriptorum testium attestatione roboravimus.
Huius vero facti hii sunt testès: Karolus venerabilis episco-
pus Secowensis, Rüdgerus episcopus de Chiemse, Bernhardus pre-
positus de Frisaco, Liupoldus notarius ducis Austrie, comes
Albertus de Tyrol, Hainricus marchio Hystrie, Meinhardus se-
nior comes de Gorze, item Meinhardus iunior comes de Gorz, co-
mes Wilhelmus de Hünburch, comes Hermanus de Ortenburch, comes
Bernhardus de Livbenowe, Wlricus de Peccah, Cholo de Truhsen,
Hartnidus de Orte, Albero pincerna, Berhtoldus dapifer de Em-
merberch, Rüdolfus de Rase et alii quam plures. Actum apud
Libenz, anno dominice incarnationis millesimo ducentesimo un-
decimo, indictione decima, datum vero postea apud Grez,
IIII^a nonas ianuarii, feliciter amen.

(Po mikrofilmu).

Viseči vojvodov pečat. ¹ O dataciji glej MDC IV/1, str.
123-124 in Gradivo V, str. 18.

Bamberški škof Ekbert naznanja, da sta mu njegova ministeriala, brata Amelrik in Sifried, izročila kmetijo na Peravi (Perau pri Beljaku), sta jo imela v fevdu od njegove cerkve, in še eno kmetijo, a pod pogojem, da ju škof izroči samostanu v Podkloštru. Amelrik je kasneje samostanu podelil še dve kmetiji v Stakorčah (St. Ulrich pri Beljaku) ter določil, da sme škof odvetništvo nad temi in še drugimi šestimi kmetijami izročiti le samostanu. Med pričami se navaja Oto iz Melja.

Orig. perg. (št. A 33) (A) in nemški prevod (XV. stol.) (B) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu. - Acta a perte imperii (rokopis št. 25) (prepis iz ok. l. 1600) v nadškofijskem arhivu v Vidmu.

Mikrofilma v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B).

Objave : MDC IV/1, št. 1674, str. 59-60.

Regesti : AKOGQ XX, 1858, št. 710, str. 199; Gradio V, št. 198, str. 104-105.

In nomine sancte et individue trinitatis amen. E(chebertus) dei gratia Babenbergensis episcopus. Ne ea, que geruntur, memoriam fugiant, scriptis memorabilibus immo quibuscumque authenticis instrumentis, ut inconvulsa permaneant, expedit communiri. Omnium igitur in Christo credencium pateat karitati, quod miles quidam Amelricus nomine et frater eius Sifridus, ministeriales ecclesie nostre, mansum quendam, quem in feodo a nobis apud per^owē habebant, attingentem uni manso, qui proprietate ipsis attinebat, quem mansum videlicet foedalem cum proprio manso in manus nostras hac resignaverunt condicione(!) ob remedium animarum ipsorum, ut nos eosdem duos mansos monasterio de Arnoldestein conferremus, quod tam a nobis quam

a manibus dictorum militum factum esse sciatur. Processu vero temporis prefatus miles Amelricus duos alios mansos apud Tekercho, quos proprios habuit et possidebat, supra nominato monasterio libere et sine omni contradictione auctoritate nostra contulit. Preterea IIII^{or} mansorum supradictorum et VI aliorum in predio suo advocacis in manus nostras dictus Amelricus contradit sub tali forma pacti, ne nos quemquam advocacia X paulo ante prenominatorum mansorum enbeneficiare et precise nulli, nisi monasterio de Arnolstein, conferre possemus; quod et nos ratum et faciendum firmiter promissimus. Huius rei testes sunt: Goteboldus decanus s(ancti) Stephani, Heinricus canonicus s(ancte) Marie, Heinricus capellanus Babebergen(sis), Nudungus archidiaconus, Vlricus plebanus de s(ancto) Iohanne, Rüdolfus de Rás, Wluingus, Ascwinus, Hermannus fratres de Vorderberc, Reinhardus de Poginuel, Rv^odolfus Stobil¹, Amelricus Grossus, Wluingus, Amelricus filii eiusdem, Merboto de s(ancto) Georgio, Heinricus filius eius, Ludewicus pincerna de Chile, Egeno marscalcus, Herbordus magister coquine de Osterhouen, Cūno miles, Cūnardus de Eke, Weriandus de Pornihc, O t t o d e M e l n i c h Otto de Eke, Albertus de Harde, Vlricus et filius eius Heinricus de Pornich, Eppo, (Hein)²ricus Cresse, Liebhardus, Meinhardus, Guntherus Villacen(ses) et alii quam plures. Acta sunt autem hec anno ab incarnatione domini M.CC^oXII^o, indictione XV^a, /e/²pacta XV^a, anno vero pontificatus nostri IX°, aput Vederun, III non. decembris, abbate predicti monasterii Hiltebrando.

(Po orig.)

Viseči pečat bamberskega škofa poškodovan.

¹ Stobil nam. Strobil ² Listina poškodovana.

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, naznanja, da so Thimo iz Osence, njegova nečakinja Elizabeta in njeni sinovi ter njegov nečak Henrik, župnik v Žalcu, žičkemu samostanu deloma prodali deloma podelili neki deželnoknežji fevd. Med pričami se navajata tudi mariborski oficial Rudger in Ulrik iz Maribora.

Orig. perg. (št. 378) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu. - Cod. Vindobonensis Palatinus št. 617 (XIII. stol.), fol. 6^r-7^r v Avstrijski narodni knjižnici na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : BUB I, št. 186, str. 256-257; StUB II, št. 125, str. 189-190.

Regesti: Gradio V, št. 215, str. 116-117.

+In nomine sancte et individue trinitatis amen. Liupoldus dei gratia dux Austrie et Stirie omnibus Christi fidelibus in perpetuum. Ne res gesta diuturno temporum fluxu hominum memorie subtrahatur, placuit per presentium continentiam modernis et futuris transmittere, quod dominus Thimo de Elsniz quoddam predium, quod a nobis multis annis possederat, pro remedio anime sue parentumque suorum ecclesie Vallis sancti Iohannis ordinis Carthusiensis in presentia nostra partem in elemosina, reliquum in pretio XII marcharum contulit, eiusdemque neptis nomine Helsepeht cum pueris suis pro parte sua ab eadem ecclesia IX marchas recepit eidemque ecclesie in perpetuum possidere concessit. Nepos etiam iam dicti Thimonis nomine Hainricus tunc vicarius in Saxenburch, partem eiusdem, que se continebat, prefate ecclesie tribuit, et pro reliqua parte XIII marchas accepit. Et notandum, quod domine Helsepeht venditionis apud Rategoyerspurch

testes fuerunt: dominus Marquardus plebanus eiusdem ecclesie, Hainricus sacerdos, Raynaldus sacerdos, Otto Sun et frater eius Archingerus, Hermannus de Ponichil, Chunradus de Sacco et frater eius Hainricus, Hiltegrimus Neue et Poppo miles, Liutoldus miles, Gebehardus offitialis de Ratigoyspurhc, R u d e g e r u s o f f i t i a l i s d e M a r p u r h c, Siboto miles de Opplotniz, Curei preco et frater eius Sele. Ex parte vero domini Hainrici sacerdotis cognati eiusdem testes sunt: sacerdotes dominus Fridericus de Sala, Rivvinus, Pertoldus plebanus de Oberburch, Petrus diaconus, Arnoldus subdiaconus, Ottacharus et frater eius Liupoldus de Gonvviz, Vlscalcus de Rauenerberch et frater eius Eberhardus de Leuburch et alii quam plures, Acta sunt hec a p u d M a r p u r h c in presentia nostra et ministerialium nostrorum, videlicet Vlrici de Stubenberhc et Ottonis de Cremes et V l r i c i d e M a r p u r h c et Hamerici(!) de Uorenbahc et Ottachari de Gonvviz et Liupoldi fratris eius et aliorum quam plurimorum, anno ab incarnatione divini verbi M^OCC^OXIII^O, data per manum Hainrici notarii plehani de Rezze.

(po orig.)

Viseči pečat vojvode Leopolda.

Mariborski župnik Konrad in njegov brat Ulrik Viltuški nannajata oglejskemu patriarhu Wolfkerju, da so navedeni razsodniki v sporu med šentpavelskim opatom in hoškim župnikom zaradi cerkve sv. Lovrenca /Lovrenc na Pohorju/ razsodili takole: šentpavelski samostan prepusti hoški župniji letne dohodke v višini ene marke, obdrži pa cerkev sv. Lovrenca z mejami, cerkvenimi in drugimi pravicami na ozemlju med potokoma Lobničico in Velko. Opat je določil hoški župniji dohodek od posesti pri Bezeni (pri Rušah).

Cod. 8574 (XVII. stol.), fol. 17^V v Avstrijski narodni knjižnici na Dunaju.

Objave : MDC, Ergänzungsheft I, št. 1709, str. 13-14.

Regesti: Gradivo V, št. 229, str. 123.

Prim. : I. Orožen, Das Bisthum und die Diözese Lavant I, Marburg 1875, str. 392,

Venerabili in Christo patri et domino dilectissimo W(olfke-
ro) dei gratia Aquileiensis ecclesie patriarche C(hun-
radus) plebanus de Marchpurch et
W(dalricus) de Wiltusen fratres
fidelis obsequii et reverentie famulatum, Significamus sanc-
titati vestre, quod, cum controversia inter abbatem sancti
Pauli et plebem de Chotse super cella sancti Laurentii in Ra-
demel, in qua videlicet cautione sua ego C(hunradus)
plebanus de Marchpurch a vobis et a ple-
bano predictae plebis actor fuerim constitutus, coram iudici-
bus a vobis delegatis terminari non posset, in arbitros con-
venimus prepositum de Iun et L. plebanum de Lwelich et prio-
rem de Sits et H. plebanum de Grez et M(arquardum), plebanum

de Ratcoypurch, et plebanum de Oberburch et C(hunradum) de sancto Paulo, qui diligenti deliberatione arbitrati sunt, quod abbas sancti Pauli conferret plebi de Chotse redditus unius marce eo pacto, ut monasterium ecclesiam sancti Laurentii, quam predicta plebs Chotse impetebat, cum terminis ac ecclesiastico iure ac suis attinentiis a rivo Lubnitz usque ad rivum Welik de cetero quiete possideret. Cui arbitrio assentientes prefatus abbas redditus illius marce in villa Holarn plebi assignavit. Eapropter vestre supplicamus paternitati, quatinus pium super hoc prebeat assensum et sigillo vestro confirmare dignemini.

(Po MDC, Ergänzungsheft I, str. 13-14).

¹Datacija po Gradivu V, str. 123.

Salzburški nadškof Eberhard izjavlja, da je končan večletni spor med admontskim samostanom in župnijo v Lipnici zaradi kapele sv. Miklavža v Muggenauu (St. Nikolai im Sausal), ki sta jo samostanu podelila Gotfried iz Wietinga in njegova žena Adila. Med pričami se navaja tudi mariborski župnik Konrad.

Orig. perg. (A) in Cod. trad. Admont. št. 475 (XIII. stol.) št. 90, fol 83^V ter Pachler, Chronicon II (XVII. stol.), str. 449 v arhivu samostana Admont.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : Pez, Thes. anecdotum IIIc, št. 53, str. 740; Annales Styriae II, št. 42, str. 486-487; Admont II, št. 119, str. 283-284; StUB II, št. 136, str. 207-208; SUB III, št. 685, str. 191-192.

Regesti: AKOGQ XXII, 1860, št. 733, str. 341; KrUB II/1, št. 28, str. 20; RAS I, št. 169, str. 210; MDC IV/1, št. 1718, str. 79; Gradio V, št. 236, str. 128.

In nomine sancte et individue trinitatis. Eberhardus secundus dei gratia Salzburgensis ecclesie archiepiscopus, apostolicę sedis legatus, in perpetuum. Ut suam cuique iusticiam servemus ac ex debito nostri officii nobis subditorum tam futurorum quam etiam presentium quieti proviedamus, placuit nobis, ut presentibus scriptis cunctorum fidelium memorię commendemus, qualiter decisa fuerit longa lis seu controversia, quę inter monasterium Admuntense et ecclesiam plebesanam Libniz sub nostris predecessoribus fuit agitata et ad nostram usque audientiam sepius delata, pro capella videlicet sancti Nikolai Mokirno^V, quam Gotfridus de Uvietinge et uxor eius Adila ceno-

bio Admuntensi contulerunt, infra terminos parrochię Libniz constitutam, cum dote et decimis et omnibus attinentiis suis, et hoc ex consensu predecessorum nostrorum, qui eandem capellam baptismalem esse censuerunt, ita ut populus, qui est super collem et ad Mokirno^V et ad Chrots, baptismam, sepulturam et cętera divina a sacerdote abbatis recipiat, in placito vero Christianitatis et reconciliatione penitentium et iudiciis ecclesiasticis ad plebesanam ecclesiam Libniz spectare debeat. Cum itaque diversi sacerdotes sive plebani de Libniz pro iam dicta capella obtinenda contententes fratres infestarent et diversos iudices a sede apostolica obtinuissent, finis tamen causę nullus accessit, donec de nostro mandato prudentibus viris mediantibus inter abbatem Admuntensem dominum Gotfridum et plebanum de Libniz, dominum Heinricum salubrem tandem decisionem eadem controversia sic accepit, ut videlicet abbas et fratres eius plebano et ecclesię Libniz ad quatuor marcarum annuam pensionem de prediis monasterii conferrent et hoc factum suum auctoritate nostra stabilirent. Igitur apud Naz-zov prefatę ecclesię Libniz legitima traditione fratres de predio ecclesię Admuntensis simul cum decimis ad quatuor marcarum pensionem assignaverunt et eandem traditionem in nostra presentia firmaverunt, coram testibus, quorum nomina sunt hec: Rudigerus prepositus de Cella, Chunradus archidiaconus Carinthię, magister Pernhardus notarius, Uvaltherus plebanus de Tessinbach, Chunradus plebanus de Stiueue, C h u n r a d u s p l e b a n u s d e M a r h p u r c, Uvernhardus plebanus de Rabe, Chunradus plebanus de Meingozpurh, Dietricus plebanus de Froiah, Eberhardus plebanus de Uanstorf et frater eius Perhtoldus capellanus, Uvillehalmus comes de Hunenburc, Dietmarus de Liechtenstein, Fridericus de Peto^V, Cholo de Truhsen et fratres eius Gotfridus et Otto, Reinbertus de Murek,

Hartnidus de Ort, Otto de Libniz, Otto de Chremise, Gerhardus de Libniz et alii quam plures. Actum est in castro nostro Libniz, III nonas iunii, anno incarnationis dominice M^oCC^oXV^o.

(Po orig.).

Viseči nadškofov pečat.

1217, oktober 23., Maribor

GZM I/54

Salzburški nadškof Eberhard izjavlja, da se je njegov ministerial Friderik Ptujski odrekel zahtevam do določenih desetih v korist malteške komende v Melju. Friderik si je desetine lastil proti privilegijem, ki jih je apostolski sedež podelil temu redu.

Orig. perg. (Jo 2060) v Državnem arhivu v Pragi.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB III, št. 17, str. 22; SUB III, št. 712, str. 226.

Regesti: Gradio V, št. 275, str. 148.

E(berhardus) dei gratia Salzeburgensis archiepiscopus, apostolice sedis legatus, in perpetuum. Memorie tam presentium quam futurorum commendatum relinquimus, quod dominus Fridericus de Petowe, ministerialis ecclesie Salzeburgensis, iuri, quod sibi in decimis fratrum hospitalis sancti Johannis in Melnich contra privilegium ipsis a sede apostolica indultum vendicabat, coram nobis ob piam sui et parentum suorum recordationem renuntiare curavit, ius earundem decimarum et proprietatem predictis fratribus recognoscendo. Ne ergo quod pro devotione salutis eterne salubriter est correctum, iterum possit ab aliquo iniqua presumptione attemptari, nos quorum est stabilire benefacta hominum et confirmare, renuntiationem predictam et recognitionem iuris fratribus iam dictis factam de ipsis decimis sigilli nostri munimine roborare curavimus. Actum anno ab incarnatione domini M^oCC.XVII., X. kalendis novembris, apud Marhburc h. Testes: Heinricus notarius ducis, Hermandus de Wildonia, Rvdigerus villicus, Marquardus decimator, Perhtoldus, Eberhardus, Richerus.

(Po mikrofilmu).

Viseči nadškofov pečat izgubljen.

(1220 - 1224, avgust)¹

GZM I/55

Vojvoda Avstrije in Štajerske Leopold potrjuje, da je vetrinjski opat Konrad kupil od mariborskega meščana in kožarja Gotshalka za deset mark hišo s pripadajočim v Mariboru.

Orig. perg. (št. A 1526) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : BUB II, št. 221, str. 24; StUB II, št. 221, str. 302.

Regesti: Gradivo V, št. 329, str. 173.

In nomine sancte et individue trinitatis Lipoldus dei gratia
dux Austrie Styrieque. Notum sit tam presentibus quam futuris,
quod dominus Chv^onr^oadus dilectus amicus noster venerabilis abbas
Uictoriensis ecclesie emit pro X marcis in villa nostra
Marhpurc domum cum aliis eiusdem domus² attinen-
ciis area videlicet et orto et stabulis a Gotscalco
pellipario burgense nostro, uxore
eiusdem G(o t s c a l c i) libenter consenciente nec ullo
alio contradicente; immo ipsa possessione iam dicta a potestati-
va manu eiusdem G(o t s c a l c i) libere ac rationabiliter in
proprium recepta. Facta quoque est vendicio eadem per manum filii
sui, quem tunc unicum et valde tenellum habebant. Ut ergo factum
hoc ratum et inconvulsum perseveret, ipsi abbati litteras auctori-
tatis nostre cum sigillo nostro munitas testibus, qui intererant,
subnotatis tradidimus. Hii sunt testes: David sacerdos, Karolus
scolasticus, Chv^onr^oadus, qui cognominatur Grossus, Rudgerus, clavi-
ger ducis, et Chunradus gener iam dicti Rudgeri et Rütlibus et
Hartwicus, officialis abbatis, et alii quam plures.

(Po orig.)

Viseči Leopoldov pečat poškodovan.

¹Datacija po BUB II, str. 24; ²beseda "aut" zradirana.

1224, januar 31., Maribor

GZM I/56

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, naznanja, da je njegov ministerial Oto Dravograjski podelil vetrinjski cisterci dohodke treh mark od posesti v Dvorcah (Höflein) na Koroškem.

Vetrinjska kopiajna knjiga I (1542), št. 517 (A) in II (1544), št. 605 (B) v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru (B).

Objave : BUB II, št. 247, str. 75-76.

Regesti: Gradivo V, št. 384, str. 198.

Liupoldus dei gratia dux Austrie et Styrie universis Christi fidelibus imperpetuum. Memorie omnium tenore presentium innottescat, quod Otto de Traberg, ministerialis noster, pro sua suorumque salute contulit cenobio Victoriensi trium marcarum redditus in provincia Riuentz in loco, qui dicitur Houelin, pleno iure. Et quia ius proprietarium in bonis eisdem ad nos dinoscitur pertinere, memoratus Oto predictam donationem per manum et consensum nostrum, sine quo conferre non poterat, id fieri postulavit; quod et nos annuimus manum nostram et consensum dei intuitu adhibendo. Ut autem eius collatio per nostrum consensum a nemine possit deinceps in irritum revocari, presentis scripti testimonio ac sigilli nostri robore id ipsum fecimus confirmari. **A c t u m i n M a r p u r g**, anno domini millesimo ducentesimo vigesimo quarto, pridie kalendas februarii.

(Po B).

1224, februar 8., Maribor

GZM I/57

Avstrijski in štajerski vojvoda Leopold podeli, v Mariboru izdani listini, vrsto privilegijev za most, ki ga je dal postaviti čez Savo pri Zidanem mostu.

Orig. perg. listina s poškodovanim pečatom vojvode je bila še leta 1756, ko je bil narejen izvleček (Dipl. Styriae II, št. 4, str. 139).

Regesti: BUB II, št. 248, str. 76; StUB II, št. 211a, str. 303; Gradivo V, št. 386, str. 198-199.

Liupoldus d(ei) g(ratia) dux Austrie et Styrie etc. in perpetuum. (Confert singulares immunitates lapideo ponti, quem supra Savum prope ecclesiam s. Aegidii construxit.) Testes: Gebehardus nobilis de Seunek et Cunradus filius suus, Liupoldus nobilis de Hohenek et frater suus, Hartnidus de Ort, Albertus de Rohas, Reimbertus de Murek, Otto de Traberch, Albero pincerna de Grimenstein, Berchtoldus dapifer de Emberberch, Rudgerus marschalcus de Planchenwart, Rudgerus de Pulcka, Liupoldus de Gonewitz, Ortolfus de Vreudenberch, Heinrichus scribe Marchiae et alii. A c t a s u n t h a e c i n M a r c h b u r c h, VI idus feb., anno domini MCCXXIIII, per manus Liutoldi notarii.

(Po BUB II, str. 76).

(Okoli leta 1226)¹

GZM I/58

Savinjski arhidiakon Hartnid naznanja oglejskemu patriarhu Bertoldu, da je njegovo naročilo, ki ga je patriarh naslovil nanj in na župnika gornjegrajskega, naj mu naznanita, ali je hoški župnik dal nadomestilo za kmetije, ki jih je odtujil svoji cerkvi, izpolnil. Župnik hoški je dal za nadomestilo dve kmetiji iz svoje dedovine v kraju Kraig na Koroškem. Akt je bil izvršen med drugim tudi pod nadzorstvom mariborskega župnika.

Rokopis št. 8574 (XVII. stol.) fol. 17^r-17^v v Avstrijski narodni knjižnici na Dunaju.

Objave: MDC, Ergänzungsheft I, št. 1900 a, str. 15.

Regesti: Gradivo V, št. 452, str. 225.

Reverendo in Christo patri ac domino B(ertoldo) Aquileiensis ecclesie patriarche H(artnidus) Saunie archidiaconus promptum et sincerum cum debita reverentia obsequium. Nobis plebanoque de Oberburch iniunxistis, ut recompensationem mansorum, quos plebanus de Chotse a sua alienavit ecclesia, videremus ita, quod discrete possimus vestre audientie declarare, si restitutio pro eisdem mansis facta reddituum talis esset, tamque sufficiens, ut nil ecclesie deperiret. Nos itaque mandatum vestrum studiosius exequentes a plebano de Chotse ex patrimonio suo duos mansus in villa Criuich sitos suscepimus et redditus veros testibus demonstravit, quia in his fuerint, quantum sue alienavit ecclesie. In venditis siquidem mansis unius marce redditus, sed in his, quos restituit manu potestativa, talentum vel etiam maioris quantitatis sunt redditus plenarie computati. Hec autem facta sub plebano de Marburch, plebano de Honch, plebano de

Conwiz, plebano de Chotse et coheredum suorum omnium per eosdem mansus est facta recompensatio manifeste. Abbas igitur sancti Pauli et ipse plebanus de Chotse nosque, qui huic cause interfuimus, rogamus, ut hoc authoritatis vestre privilegio dignemini confirmare.

(Po objavi v MDC, Ergänzungsheft I, str. 15).

¹Datacija po MDC I, str. 15.

1227 (pred septembrom 24.)¹, Traismauer

GZM I/59

Salzburški nadškof Eberhard dovoli svojim ljudem na posestih salzburške cerkve v Traismauerju (Spodnja Avstrija), da le-te podeli konventu sv. Jurija (v Herzogenburgu), pri čemer si salzburški nadškof pridržuje določene pravice na teh posestih.

Orig. perg. v Herzogenburgu.

Objave : Bielsky, Archiv für österr. Geschichte IX, št. 32, str. 287; SUB III, št. 816, str. 348-349.

Regesti: RAS I št. 309, str. 239; MDC IV/1, št. 1912, str. 158; Gradivo V, št. 461, str. 229-230.

In nomine sancte et individue trinitatis. Ebrhardus dei gratia Salzburgensis archiepiscopus, apostolice sedis legatus, in perpetuum. Notum sit universis, quod nos ad petitionem dilecti in Christo fratris Haeinrici prepositi in sancto Georgio et ob reverentiam conventus eiusdem ecclesie hominibus nostris aput Traisinm^ov^r in predio Salzburgensis ecclesie conmorantibus hanc permissionem fecimus, quod, si aliquis possessiones suas illarum, quas a nobis sub certa pensione census iure, quod vulgariter dicitur p^ov^rchreht, possident pro salute anime sue predicto loco et sanctis, quorum reliquie ibi continentur, legare voluerint, hoc eis facere liceat ita tamen, quod idem predium cum omni onere iuris, quod dicitur b^ochreht, ad monasterium prefatum transeat et debita et antiqua pensio census in signum proprietatis et adtinencie aput ecclesiam Salzburgensem permaneat. Ut autem hec nostra permissio in remedium anime nostre et successorum nostrorum illibata permaneat, presentem cartam super hoc conscribi fecimus et sigilli nostri munimine roborari. Data aput Traisinm^our, anno ab incarnatione domini M^oCC^oXX^oVII^o, indictione XV^a.

Testes autem huius facti sunt: Vlricus episcopus Lauentinus,
Pernhardus prepositus Frisacensis, magister Hartmannus pleba-
nus de Vanestorf, Eckhardus de Tanne, Fridaricus de Pettauwe,
Haeinricus vicedominus Salzburgensis, Gerhochus, C h u n r a -
d u s d e M a r c h p u r c h, Wul^ovingus de Grez, Reimber-
tus plebanus de Asparn.

¹Datacija po SUB III, str. 348.

Viseči nadškofov pečat.

(Po SUB III, str. 348-349).

(1212) /1227?/, november 7., (Neuburg)¹

GZM I/60

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, naznanja, da je na dan posvetitve cerkve v Jurkloštru, ki jo je na svoje stroške pozidal, podelil kartuziji več milosti in nekatere že podeljene potrdil, zlasti da bi posesti, ki jih je za sto mark srebra kupil od krškega škofa in kapitlja, združil z mejami, ki jih je navedel v ustanovni listini (prim. GZM I/47). Samostanu je dal še vrsto drugih pravic in dohodkov, med njimi pet breških mark letnih dohodkov v svojem trgu Mariboru za nabavo rib, deset kosov železa letno iz svojega leobenskega urada ter pet breških mark letnih dohodkov v svojem trgu Laškem za nakup soli. Pridržal pa si je odvetništvo nad samostanom, mu dal pravico do sodstva, izvzemši krvnega, ter ga zaščitil pred deželnoknežji mi lovci. (Prim. GZM I/47, 61).

Orig. listina je bila še leta 1329, a je najkasneje leta 1529 ni bilo več v jurkloštrskem arhivu, izgubljena. Inserti in prepisi: glej BUB II, str. 97-98.

Objave : BUB II, št. 267, str. 97-101; StUB II, št. 245, str. 335-338.

Regesti: Gradio V, št. 462, str. 230-232.

Liupoldus dei gratia dux Austrie et Stirie universis Christi fidelibus presentibus et futuris salutem in domino. Ad noticiam omnium cupimus pervenire. quod cenobio nostro in Gyrio in die dedicationis ecclesie, quam ibi ad honorem dei et beate Marie, beati Iohannis baptiste et beati Mauritii martyris ducis et principis martyrum Thebeorum propriis sumptibus edificavimus, plures fecimus gratias speciales, et quasdam ante factas nobis placuit confirmare, inprimis ut possessiones, quas ab episcopo et capitulo Gurcensis ecclesie emimus centum marcis argenti ponderis Frisacensis, cum terminis, quos ei in privilegio fundati-

onis assignavimus, concludantur, alios terminos discretioni nostre visum est distinguendo limitare, et ad preces venerabilis Heckeberti Babenbergensis episcopi, qui ecclesiam dedicavit, et Friderici dilecti filii nostri et multorum nobilium ministerialium nostrorum, qui de Austria et Styria ad dedicationem nobiscum convenerant, aliquantulum ultra rivum Grassenich ampliare in dedicationis dotem hoc modo: Supra villam, que vocatur Gothronich est via publica versus meridiem, iuxta quam vallis est sita, que vallis in imo sui fundi separat terram nostram a possessionibus dicti cenobii usque in torrentem Lochomel, a sinistra verò parte ipsius vie dicta via dividit eius terram et nostram usque ad rupem, que dicitur Cruceanne, de qua rivus Gohtronnih nomine descendens separat dictas possessiones a terra Ortolfi de Momparis usque in Grassenih, abhinc extenditur per vallem terminus et in ascensu montis dividit terram, quam ab episcopo Gurcensi emimus et terram Vlrici domini de Momparis, in descensu vero ipsius finitur terminus in via, que de castro Momparis egreditur versus occidentem, a quo loco ipsa via possessiones, quas ab episcopo Gurcensi emissemus iam sepe diximus, dividit a possessionibus Vlrici domini de Momparis usque ad terminos ville, que dicitur Praproch, a quo loco relicta via ad sinistram erigit se terminus ad dextram per verticem collis usque ad summitatem montis, quem terre incole vocant Graz. Inde protenditur usque ad cacumen montis, qui dicitur Sitikonih, a quo loco extenditur terminus semper eundo per montium cacumina usque ad extremam partem montis, qui vocatur Leicit. Horum montium partem, que versus aquilonem respicit, cum pascuis sibi adiacentibus cenobio tradimus memorato, A dicto vero Leicit extenditur terminus ad montem, qui dicitur Cremen, cuius montis partem, que versus Grassenih respicit, cenobio confirma-

mus memorato. A monte vero Cremen extenditur terminus in Grasse-
 nih versus occidentem, inde ascendunt termini inter villam
 nostram, que dicitur Pogoriz et villam Nygozeliz, quam cum
 suis terminis cenobio dedimus, dividentes ascendendo posses-
 siones ville nostre, que dicitur sclavonice Verrech, et villa,
 que dicitur Graconiz, quam cum suis terminis cenobio donavi-
 mus, usque ad verticem montis desuper eminentis, de quo monte
 descendunt termini dividentes possessiones nostras a posses-
 sionibus ville, que dicitur Lihcowitz, ultra quam villam cum
 suis terminis cenobio datam fons est, qui in terminis oritur
 et descendens in torrentem Lochomel ipsos terminos claudit.
 Quicquid his terminis clauditur, nos deo, beate Marie et beato
 Iohanni baptiste et beato Mauritio martyri duci et principi
 Thebee legionis et servitoribus ecclesie de Gyrio inviolabili-
 ter perpetuo tradimus possidendum. Extra hos terminos conferi-
 mus ei villam vinearum nomine Planinih, confirmantes eis quin-
 que marcas Frisacensis pro piscibus, quas i n f o r o
 n o s t r o M a r c h b u r c h percipiant in festo sancti
 Michahelis annuatim persolvendas. Volumus etiam, ut in officio
 de Liuben in perpetuum decem massas ferri percipiant annuatim,
 donantes eis de novo in foro nostro Tyuer quinque marcas de-
 nariorum pro sale. Advocatiam ipsius loci nobis et successo-
 ribus nostris retinemus mere et pure propter deum, non prop-
 ter utilitatem aliquam temporalem, sed ut servos dei et eorum
 colonos et familiam ab aliorum iniustis oppressionibus defen-
 damus, et ideo statuimus firmiter et mandamus, quod nullus
 iudex vel officialis noster vel successorum nostrorum habeat
 potestatem iudicandi colonos eorum vel familiam, nisi requi-
 situs ab eis. Si vero aliquis liber vel servus claustrum de fur-
 to vel de quocumque alio maleficio fuerit accusatus, causa co-

ram officialibus claustris ventiletur, et si convictus legitime fuerit, res convicti omnino claustris remaneant, sed ipse si mortem promeruit corporalem, vel membri emutilationem, ut cingulum comprehendit, iudicio nostro in Tyuer relinquatur. Quod si secundum iura terre emutilationem suam potest pecunia redimere, ipsa redemptio ad claustrum pertinebit. Statuimus etiam, ne quis venationibus vel pascendis pecoribus vel lignorum incisionibus terminos servorum dei ibi habitantium inquietare presumat. Et quia venatoribus nostris de horreo nostro expensas dare consuevimus, prohibemus eisdem, ne claustrum vel homines ipsius seu nostros hospitando presumant aggravare. Hanc autem nostre pietatis actionem sigilli nostri munimine roboramus, testes autem, qui presentes fuerunt et ad hoc nos suis precibus induxerunt, subscribere studuimus: Ekebertus Babenbergensis episcopus, Fridericus filius noster, Vlricus de Peccha, Albertus de Roas, Liutoldus de Wildonia, Fridericus de Pettouia, Otto de Chunigsperch, Otto de Traberch, Otto de Graz, Liupoldus de Gonewiz, Hadmarus de Chunring, Marchwardus de Hintperch, Rugerus marschalcus de Planchenwart. Acta sunt hec anno domini millesimo ducentesimo (duodecimo), septimo idus novembris, indictione decima quinta. (Datum in domo nostra Niwenburg per manus notarii nostri Heinrichi Pettouiensis.)

(Po BUB II, str. 98-101).

¹ Datacija po BUB II, str. 98.

1227, november 7., Maribor¹

GZM I/61

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, naznanja, da je ponovno vzpostavil propadlo jurkloštrsko kartuzijo, ki jo je ustanovil krški škof Henrik. Določil je meje povečane samostanske posesti, zunaj katerih je vas Planina z vinogradi, ji dal v svojem trgu Mariboru pet breških mark letnih dohodkov za nakup rib, v laškem uradu enako vsoto za nabavo soli, v leobenskem uradu deset kosov železa na leto, svojim ministerialom pa dovoljenje, da smejo samostanu izročati zemljo. Kartuziji je tudi obljubil varstvo pred vsemi napadi, pravico do odvetništva pa si pridržal zase. (Prim. GZM I/47, 6o).

Orig. perg. ali pa prepis brez pečata, falzifikat, nastal v letih med 1227 in 1264 ali kmalu po 1456, leta 1756 še v konviktu graških jezuitov, izgubljen. Prepis v jurkloštrski kopiaalni knjigi (XVI. stol.) (cod. suppl. 1o96) fol. 21^r sl. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju (B).

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (B).

Objava: BUB II, št. 268, str. 1o1-1o3.

In nomine sancte et individue trinitatis. Luupoldus dei gratia dux Austrie et Stirie universis Christi fidelibus tam futuris quam presentibus imperpetuum. Quia nonnunquam temporum labente curriculo res geste oblivionis consueverunt pati dispendium et periculum diffidentie videtur frequenter turbare veritatem, hinc est, quod nos notitie tam presentium quam futurorum transmittere curavimus, qualiter nos pro remedio anime nostre et parentum nostrorum tam vivorum quam mortuorum domum quandam Cartusiensis ordinis Kyrio nomine restituimus, que, cum quondam a venerabili Heinrico Gurcensis ecclesie episcopo feliciter fuisset extracta, ab ordine

predicto per successores memorati episcopi in alium fuit
translata(!) ordinem et sic pene anichilata est et destructa.
Quam nos inducti pietatis officio ad honorem domini nostri
Iesu Christi et sancte eius genetricis Marie et sancti Iohan-
nis baptiste ad ordinem Cartusiensem revocavimus, nostre si-
bi manum consolationis porrigentes. Igitur iuxta nostre dis-
cretionis beneplacitum possessionibus, quas ab initio sue
extructionis habuit et quas nos de novo adaugemus, certissi-
mos assignavimus terminos hoc modo: (Super) villam que voca-
tur Gotrohvnh est via publica versus meridiem, iuxta quam
vallis est sita, que in imo sui fundi separat terram nostram
a supradicte domus possessionibus usque in torrente Lochomel,
a sinistra vero parte predictae vie ipsa via dividit eius ter-
ram et nostram usque ad rupem, que dicitur Crucetanne, de
qua rivus Gohtrovnh nomine descendens separat predictas
possessiones a terra Ortolfi de Momparis, usque ad torrentem,
qui dicitur Grossenih, a quo terminus inde extenditur per
vallem in ascensu montis et descensu usque ad rupem, que di-
citur Folchenstein, sub qua rivulus procedens dividit terram
memorate domus dictique Ortolfi de Momparis usque in prefatum
torrentem Grassenig; inde extenditur per tres colles et per
mediam villam, que dicitur Polana, usque ad cacumen montis,
qui dicitur Sitikouvh, quem etiam cum pascuis sibi adiacenti-
bus ipsi domui tradimus. Abhinc protrahit ad montem Laicih,
cuius et pascua sibi confirmamus, inde protendit ad montem, qui
dicitur Cremen, cuius montis partem, que versus Grassenih res-
picit, domui confirmamus eidem, a quo extenditur in Grassenih
versus occidentem; inde in ascensu collis et descensu super ru-
pem, que ultra villam sita est, que dicitur Lihc^och, ultra quam
villam fons descendens in torrente Lochomel ipsos terminos clau-
dit. Quicquid his terminis clauditur, nos, ut predictum est, deo

et beate Marie et sancto Iohanni inviolabiliter perpetuo tradidimus. Extra hos terminos confirmamus ei villam vinearum nomine Plamnih; preterea annuatim constituimus ei in foro Marhberch quinque marcas Frisacenses pro piscibus. Constituimus et ei annuatim in offitio de Tyuer quinque marcas denariorum pro sale in festo beati Iohannis baptiste sine dilatione persolvendas. Statuimus et, ut in offitio de Lwbenn imperpetuum decem massas ferri percipiant annuatim, hec autem quicumque officialis in predictis fuerit officiis, expedite sine speciali precepto persolvere non obmittat. Super hoc et concessimus, quod, si quis ministerialium nostrorum predia vel quevis alia, que sine nostro consensu dare non possunt, ei conferre voluerit, libere faciant et fratres domus prefate illa perpetuo et sine infestatione possideant. Tale quoque preceptum statuimus, ne quis terminos heremitarum ibidem habitantium venationibus vel pascendis pecoribus vel lignorum incisionibus sive quibuslibet tumultuosis accessibus presumat inquietare. Advocatiam eiusdem loci nobis ipsis conservamus et hanc totalem nostre pietatis actionem sigilli nostri roboramus impressione. Si quis vero huius nostri precepti temerator extiterit, tremendi iudicis sentiet indignationem et nostram procul dubio merebit offensam. Testes autem, qui in hac nostra presentes fuerunt donatione, subscribere studuimus: Heckebertus Babinbergensis episcopus, Liuprandus archipresbiter de Volchenmarchde, Leupoldus notarius noster, Wlfingus scribe noster. Lai- ci: Vlricus de Pecha, Albertus de Roas, Liutoldus de Wildonia et frater eius Ulricus, Fridericus de Petowe, Otto de Chunisperch, Otto de Traperch, Otto de Graz, Gerhardus de Chrumpach, Leupoldus de Gonwiz, Bertoldus de Truna, Pezlinus de Tyuer officialis. Acta sunt hec anno ab incarnatione domini M^oCC^o

XX^oVII^o, indicitione X^aV^a, VI° idus novembris, i n f o r o
n o s t r o M a r c h b u r c h.

(Po BUB II, str. 101-103).

¹0 dataciji glej BUB II, str. 101.

Leopold, vojvoda Avstrije in Štajerske, naznanja v listini, izdani v Mariboru, da je njegov ministerial Oto Dravograjski podelil malteškemu redu patronatske in druge pravice nad cerkvijo v Walkensteinu (Spodnja Avstrija).

Orig. perg. je listina bila še leta 1860 v arhivu malteške komende v Mailbergu, ko je bila objavljena v glasilu Hippolytus III, 1860.

Objava: BUB II, št. 269, str. 103.

In nomine domini amen. Leupoldus dei gratia dux Austrie et Styrie universis presentem paginam inspecturis in perpetuum. Cum sit labilis memoria hominum, cum mundus in maligno sit positus usque adeo, ut et ea, que iuste possidentur, frequenter soleant ab invasoribus perturbari, necessarium est, ut pietatis opera auctoritate principum et scripture memoria perennentur. Inde est, quod tam presentibus quam futuris cupimus esse notum, quod Otto Traberg ministerialis noster de nostre voluntatis assensu per manum Heinrichi filii sui pro remedio anime sue et dominorum suorum omniumque parentum suorum salute ius patronatus et quidquid iuris habuit in ecclesiam Walkenstein libere et absolute tradidit hospitali et fratribus sancti Ioannis perpetuo possidendum. Ut igitur hec donatio coram nobis rationabiliter facta rata permaneat et etiam inconvulsa, presentem paginam nostri impressione sigilli signatam memoratis fratribus voluimus exhibere. Huius rei testes: Egebertus venerabilis Pabinbergensis episcopus, Heinrichus marchio Istrie, Herrmanus comes de Ortenburg, Wilhalmus comes de Hunenburg, Ulricus marschalcus de Valchenstein, Reinbertus de Mureke, Hermannus de Cranberg, Wichkhardus de Arenstein, Ber-

tholdus dapifer de Emerberch et hii milites Ottonis: Perngerus, Ulricus et Leonhardus et alii plures. A c t u m
M a r b u r c h, IV idus novembris, MCCXXVII, indictione XV.
(Po BUB II, str. 103).

Gospa Kunigunda iz Maribora podeli s svojimi sinovi hoškimi župnikom (Konradom?) in vitezoma Ulrikom in Gotfriedom žički kartuziji kot povračilo za škodo, ki so jo samostanskim podložnikom napravili na planinah ljudje Freudenberških, dve kmetiji pri Starih Konjicah.

Orig. perg. (št. 465) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.
Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Notizenblatt. Beilage zum Archiv für Kunde österreichischer Geschichtsquellen VII, 1857, str. 277-278;
StUB II, št. 265, str. 361.

Regesti: MDC IV/1, št. 1959, str. 173; Gradivo V, št. 506,
str. 252.

Prim. : Muchar V, str. 115-116.

/Universitati/¹ postere pateat et presenti, quod domina C(hunigundis) de Marchpurch et filii /eius ?/ C. de Chotse plebanus fratresque sui dominus W(lricus) et G(otfridus) milites duos mansos in antiquo Conuwiz sites dederunt clauastro Vallis sancti Johannis in Sishe(!) proprietate vera perpetuo possidendos, pro compensatione totius dampni, quod homines puerorum de Fr^vedenberch subditis eiusdem zenobii super alpihus intulerunt, sive in hominibus sive in rebus aliis exstet(!) factum: ipseque prior et totus conventus intercedentibus domino O(rtolfo) preposito de Solio et quibusdam aliis honestissimis et discretis querimoniam talis facti totaliter dimiserunt. Sed ut res ipsa habeat perpetuam firmitatem, sigilli impressio domini R(einberti) de Mvreke, qui eo tempore gubernationi rei publice fuerat

prestitutus, est huic pagine superaddita in munimen, alia quoque sigilla pro firmiori robore sunt adiuncta. Testes huius rei sunt dominus O(rtolfus) prepositus de Solio, dominus R(einbertus) de Mvreke et filius suus dominus H. scribe, pincerna de Höchspach, dominus G. Pes, Wlricus de Uogan et Willechalmus sacerdotes, Wlricus scolasticus, Rvdgerus....., Lambertus, Wolfhardus, Libenzarius, Machlinus, Henricus, Marquardus..... cives, Henricus, Ditricus, Leo, Gebhardus diaconus, Heizo /et alii plu/rimi. /Actum anno/ domini millesimo CC^oXX^oVIII^{to}, i n M a r c h p u r c h.

(Po orig.).

Štirje poškodovani viseči pečati.

¹ Močno poškodovana listina, manjka del levega roba.

² Muchar (V, str. 115) navaja imena Konrad, Viljem in Gerung. Prim. GZM I/33.

1234, september 28., (Dunajsko) Novo mesto

GZM I/64

Friderik, vojvoda Avstrije in Štajerske ter gospod na Kranjskem, dovoljuje Leopoldu iz Blumenaua, da podari malteškemu redu (komendi v Fürstenfeldu) svojo posest v Fürstenfeldu. Med pričami se navaja tudi brat Leopold iz Maribora.

Orig. perg. (št. Jo 2067) (A) in orig. perg. (B) v Državnem arhivu v Pragi.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : BUB II, št. 317, str. 155-156 (A in B); StUB II, št. 310, str. 412 (A).

Regesti: Gradivo V, št. 608, str. 292 (A).

Fridericus dei gratia dux Austrie et Styrie et dominus Carniole omnibus hanc paginam inspecturis salutem. Res geste traduntur oblivioni labente tempore, nisi scripti testimonio perhennentur. Hinc est, quod nos, considerantes merita et fidelia servitia fratris nostri(!) Leupoldi de Plumenowe, ipsius etiam pium propositum advertentes, sibi potestatem tradidimus et licentiam dandi pro remedio anime sue totam villam in Antiquo Foro cum omni iure et utilitate, que ipse frater noster habuit in eadem. Quapropter sub tali condicione, ut predicto Leupoldo census de sepedicta villa semel in anno providere debeant, insuper ipse nec aliquis aliquam potestatem in predicta villa presumat habere. Et hoc testibus preordinatis confirmatum est coram fratre Bernhocho et fratre Leupoldo de Marchpurch. Hii testimonium perhibebunt: F(ridericus) antiquus iudex, W(altherus) Pris, Engel clauier, Engelherus, Sifridus servi domini L(eupoldi).

(Po mikrofilmu).

Pečat vojvode Friderika.

Fridericus dei gracia dux Austrie et Stirie et dominus Carni-
ole omnibus hanc paginam inspecturis salutem. Res geste obli-
vioni traduntur labente tempore, nisi scripti testimonio per-
hennentur. Hinc est, quod nos, considerantes merita et fidelia
servitia fratris nostri(!) Liupoldi de Pl^ovmenowę, ipsius eti-
am pium propositum advertentes, sibi potestatem tradidimus et
licenciam dandi pro remedio anime sue totam villam in Veteri
Furstenuelde cum omni iure et utilitate, que ipse frater nos-
ter habuit in eadem, ita quod ipse eandem possideat tempore
vite sue et post eius obitum cedat hospitali sancti Iohannis
Ierosolimitani. Et ut hec nostra donatio rata permaneant, pre-
sentem cartam sigillis nostris fecimus roborari, testibus,
qui aderant subnotatis. Hii sunt testes: Liupoldus prothono-
tarius noster, Perchtoldus dapifer de Emberberch, Perhtoldus
marschalcus de Tre^evn, Fridericus iudex de F^ov^orstenuelde et
Waltherus Pri^s de Fv^orstenuelde et alii multo plures. Dat. in
Nova Civitate IIII° kalendas octobris, anno domini
M^oCC^oXXX^oIIII^o.

(Po BUB II, str. 156).

Ortolf iz Traiskirchena, komtur nemškega viteškega reda v Avstriji in na Štajerskem, daje ljudem v Trčovi in pri sv. Petru (Malečnik) v dedni zakup vinograde in kmetije ter določa pogoje za hasnovanje posesti. Med drugim zahteva, da morajo hasnovalci vino, ki so ga dolžni vsako leto oddajati, prepeljati na svoje stroške v hišo, ki jo ima red v Mariboru.

Orig. perg. v arhivu samostana Admont.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Admont II, št. 148, str. 309-310; StUB II, št. 341, str. 447-449.

Regesti: Gradivo V, št. 658, str. 311-312.

In nomine patris et individue sancte trinitatis amen. Ego frater Ortolfus de Dreschirchen commendator domus Thevtonicorum per Austriam et Styriam ad universorum, quibus presens scriptum exhibitum fuerit, cupio noticiam pervenire, quod de consilio fratrum nostrorum in memorata provincia commorantium vineas nostras et mansos nostros in curia Tepsav et in uilla Thepsav, necnon et sanctum Petrum in villa nostra hominibus in eisdem residentibus iure enphyteatico, quod vulgariter purchrecht dicitur, contuli, et suis hereditibus pro censu, qui singulis distinguetur, perpetuo possidendas, promittendo eisdem hominibus, quod quilibet eorum mansum et vineam, quam possidet, ad censum, pro quo sibi locatus est, habeat vendendi liberam facultatem, talibus tamen personis, per quas domui nichil de censu depereat, persolvendo, emens autem VI denarios et vendens totidem nostre domui persolvere tenebuntur. Tempore vero vindemiarum census vini, qui persolvendus est, a nuncio nostro in monte recipietur, ne quisquam deterius vinum, quam

de nostra vinea habuerit, persolvat, sed dictum censum singuli suis curribus et sumptibus deferent a d d o m u m n o s t r a m i n M a r c h p u r c h, ibidem nostro nuncio assignantes. Si vero dictum vinum, cum de monte ducitur, propter viarum discrimina et alio quocumque casu, qui eorum negligentie inpingi non posset, perdetur, dicti homines ad restauracionem minime tenebuntur. Hoc etiam promisimus, ut si vinee nostre siccitate vel quacunque tempestate adeo lese fuerint, quod debitus census de ipsis haberi non possit, vinum, quod in vinea creverit, totum domus percipiet et pro urnis singulis denarios XVI^{cim} persolvent, donec census debitus compleatur. Si autem dictorum hominum quispiam de vino, quod in vinea sua creverit, aliquid furtive subtraxerit, menciens se non plus de vinea sua, quam persolverit, habuisse, talem fraudem per penam LX^a denariorum tenebitur emendare. Similiter quicumque dictorum hominum memoratas vineas et mansos vel aream, in qua habitaverit, male coluerit, et de hoc accusatus et proclamatus in placito fuerit, in LX^a denariis punietur. Si autem in secundo placito in eodem accusatus et convictus fuerit et infra spacium anni dictam negligentiam non emendaverit, commendator et fratres eunden abi-ciendi et alium ibidem instituendi liberam habeant potestatem. Item de qualibet vinea et manso dicti homines duas metretas avene, II pullos et IIII^{or} panes azimos receptori vini persolvent tempore vindemiarum; ab omni autem alia serv-iciorum exactione absolvimus dictos homines exceptis procu-rationibus cum ad ipsos declinaverimus, tunc enim nobis in necessariis providebunt. Omnes etiam excessus eorum pena de-bita pro terre consuetudine corrigemus. Ut autem talis loca-tio rationabiliter et pro utilitate domus facta sub dictis conditionibus hominibus in supradictis possessionibus nunc

et inposterum residentibus firma sit et inconvulsa permaneat, ipsis presentem litteram dedi mei sigilli minimine(!) roboram, fratrum nostrorum, quorum consilium et consensus ad hoc factum accessit, nominibus subnotatis, qui sunt frater Chunradus sacerdos, frater Rudolfus de Waldek, frater Chunradus de Immerleh, frater Otto de Werde, frater Hirzdet alii quam plures. Actum publice in villa nostra ad sanctum Petrum, anno dominice incarnationis M^oCC^oXXX^oVI^o, VIII° idus decembris, indictione IX^a.

(Po orig.).

Viseči pečat izstavitelja.

Spodaj navedeni razsodniki, med katerimi se navaja tudi duhovnik Viljem iz Maribora, razsodijo v sporu med gornjegrajsko opatijo in žičko kartuzijo zaradi desetine takole: opat naj ima v bodoče od desetih na osmih, v travnike spremenjenih kmetijah, dve tretjini, prior pa eno tretjino.

Orig. perg. (št. 522) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB II, št. 344, str. 450-451.

Regesti: Gradivo V, št. 663, str. 314.

Quia quanto religiosiores sunt persone, tanto sinceriores debent uniri caritate et abstinere non solum a malo, sed etiam a specie mali, quare nos arbitri C(unradus) decanus Savnie et Heinricus sacerdos de sancta Maria ex parte domini abbatis Obereburgensis electi, et frater Chonradus ordinis predicatorum et Wilhelmus sacerdos de Marchpurch ex parte prioris de Valle sancti Mauricii de consilio mediatorum venerabilibus priore de Valle sancti Johannis et Hertnido archidiacono Savnie omnes decimas, quas abbas vel successores sui habuerunt in vera tenuta, adiudicamus abbati duas partes et plebano¹ terciam quiete inposterum possidendas super mansis octo, qui redacta sunt in prata, secundum confessionem prioris diffinimus, quamdiu necessaria habent prata, abbas supersideat, ita tamen quod si prior vel coloni coluerint partem vel totum, solvantur decime abbati et plebano¹ sua pars. Verum volentes fermentum doli funditus excludere, fructus hucusque retentos in dictis octo mansis relaxamus. Sane de addendis vel diminuendis committimus domino decano inquirendum, et quicquid invenerit, previa veritate si plus

invenietur, super retentis in his, que invenientur, idem iudicamus, ut non teneatur solvere retentos, ita quod vice pietatis exhibite a priore et suis exclusa fraude et dolo, deinceps decime plenius persolvantur. Et ut rata maneat arbitrii forma, ad habundanciolem cautelam sigillis priorum Vallis sancti Johannis et sancti Mauricii et archidiaconi fecimus roborari. Acta sunt hec anno gratie M^OCC^OXXXVI^O, presentibus testibus Heinricho plebano de Ponickel, Ottone de Noua ecclesia, Petro de Gonewiz plebanis.

(Po orig.).

Vsi trije pečati izgubljeni.

¹plebi?

Friderik, vojvoda Avstrije in Štajerske ter gospod na Kranjskem, obljublja v navzočnosti svojih, v Mariboru zbranih velikašev, med katerimi je tudi Ulrik iz Maribora, da bo ščitil samostan Garsten v njegovi posesti in pravicah, in izjavlja, da gre le njemu samemu pravica odvetništva nad samostanom.

Orig. perg. v Gornjeavstrijskem deželnem arhivu v Linzu /sam. arhiv Garsten, listina št. 39/ (A). - Kopialna knjiga sam. Garsten, Seitenstetten (XV. stol), fol. 12^r sl.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : BUB II, št. 360, str. 204-205.

Regesti: Gradivo V, št. 737, str. 359.

Fridericus dei gratia dux Austrie et Stirie et dominus Carniole omnibus Christi fidelibus salutem in perpetuum. Frequenti nobis est ammonitione declaratum, quod fundationes ecclesiarum iuxta canonum et legum instituta sub tanto liberatis commodo debeant permanere, quod nec princeps nec alia quelibet persona sibi valeat in illis aliquam iurisdictionem auctoritate propria vendicare. Licet autem, ut prediximus, utrumque ius benignam libertatis cautionem omnium ecclesiarum indemnitati contulerit, quidam tamen minori personatu pediti fundationes principum taliter sibi nomine vel pretextu advocacie nituntur usurpare, quod asserrunt, se ex quadam speciali comissione vel alia conficta occasione se debere fore legitimos advocatos. Cuius presumptionis enormitas quosdam nobiles terre nostre contra ecclesias in tantum erexit, quod non solum de possessionibus et aliis bonis ecclesiasticis presumunt, sed etiam personis deo famulantibus tales difficultates ingerunt, quod ubique

ferê dissolvitur per illos et vilescit libertas ecclesiastice discipline. Nolentes igitur talem violentiam in specialibus ecclesiis nostris aliquallyter effrenari, notum facimus universis, quod licet ecclesiam Gerstensem, que nos iure fundationis specialiter respicit, apud Sitcenberch singulari defensione ceperimus amplexari, ad instantiam tamen dilecti nostri Berhtoldi abbatis et conventus eiusdem in presentia nobilium nostrorum a p u d M a r c h p u r c h ipsam taliter exemptam nobis attraximus, quod ubicumque in nostro districtu possessiones vel quaslibet iurisdictiones habuerit, nos et omnes nostri successores illas specialiter deffendere teneamur exclusis plene omnibus, qui sibi in eadem ecclesia ius advocandi hactenus usurpabant. Ut autem huius nostre pagine series firma permaneat et inconvulsa, non solum nostrorum sigillorum karactere, verum etiam subscriptorum testium attestatione curavimus obserare. Testes autem hii sunt: Rudegerus episcopus Patauensis, Heinricus episcopus Sekowensis, Chunradus abbas Admuntensis, Perhmannus abbas sancti Lamberti, Hertwicus abbas sancti Pauli, Chunradus prepositus Sekowensis, Chunradus comes de Hardeke, Vlricus comes de Peka, Heinricus de Schowenberch, Hermannus de Chranhperch, Liutoldus de Wildonia, Heinricus de Habspach, Wolfkerus de Barawe, Fridericus de Pettouia, Chunradus de Hintperch, V l r i c u s d e M a r c h p u r c h, Offo de Putten, Berhtoldus de Treun, Wolfherus de Rumberch, Liupoldus de Plumenowe, Albero de Chunringen et alii quam plures. Acta sunt hec i n M a r c h p u r c h, anno ab incarnatione domini M^oCC^oXL., V. idus augusti, indictione XIII.

(Po kserokskopiji).

Viseči pečat vojvode Friderika.

(1240, okoli avgusta 9.), Maribor¹

GZM I/68

Gotfried iz Maribora pod prisego izjavlja, da je spor, ki je bil med šentpavelskim opatom Hartvikom in Henrikom Dravograj-skim zaradi odvetništva nad samostansko zemljo na Remšniku med potokoma Velko in Črmenico, deželski sodnik Ulrik Pfann-berg odločil v korist šentpavelskega samostana. Ulrik je Gotfriedu tudi naročil, naj pri Henriku doseže, da bo opatu izplačal 600 mark odškodnine. (Prim. GZM I/76).

Orig. perg. /št. 31/ v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.
Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB II, št. 466, str. 579; MDC IV/1, št. 2204, str. 277-278.

Regesti: AKOGQ XXXII 1865, št. 1007, str. 2204; FRA II/XXXIX, št. 61, str. 125-126; Gradio V, št. 738, str. 359-360.

Prim. : Muchar V, str. 167.

Ego G o d e f r i d u s d i c t u s d e M a r p u r h n o-
tum facio tam presentibus quam futuris, quod cum venerabilis
abbas monasterii sancti Pauli de Lauent Hertwicus nomine, li-
tigaret cum domino Heinricho de Traberh super advocatia in bo-
nis dicti monasterii in monte Remsrik et a fluvio sive ripa We-
lik usque ad ripam, que dicitur Semernek, in quibus bonis dic-
tus dominus Heinrichus dicebat se ius advocacie habere, et hoc
probare, in qua tamen probatione penitus defecit, ita quod
quieta possessio dicto domino abbati coram domino Vlrico comi-
te de Phannenberch tunc iudice provinciali et coram multis
aliis fuit iusto iudicio adiudicata, usque adeo quod prefatus
abbas movit querimoniam de dampnis, que dictus dominus Hein-
ricus in predictis bonis monasterio suo intulerat, dicendo se

advocatum, quod non erat, sicut compertum extitit et probatum,
ita quod antedictus abbas obtinuit sibi refundi sexcentas mar-
cas denariorum, et ego datus sum ipsi abbati promittendo eum
in possessionem dicte advocacie a predicto iudice, et ut subici-
am dictam advocaciam tuicioni domini ducis, et ut precipiam
domino H(einrico), quod solvat dicto abbati prefatam summam.
Hec omnia protestor ut solempnis nuncius sub iureiurando.
D a t u m M a r p u r h.

(Po orig.)

Viseči Gotfriedov pečat poškodovan.

¹Datacija po MDC IV/1, str. 277.

Friderik s pridevkom *Monachus* /iz Maribora/ in njegova žena Alheida podelita po smrti žičkemu samostanu vinograd na Grajskem griču (današnja Piramida) in drug vinograd na zemlji šentpavelskega opata. Vetrinjski opat Herbrand jima dovoljuje, da lahko, ne glede na obljubo vetrinjskemu samostanu, vinograda komurkoli prodata ali pa podarita. Listino sta v Mariboru pečatila mariborski župnik Konrad in njegov brat Gotfried, kot priča pa nastopa tudi Ulrik iz Maribora.

Orig. perg. (št. 581) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.
Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB II, št. 429, str. 542-543; MDC IV/1, št. 2253, str. 298-299.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 1030, str. 210; Gradio V, št. 829, str. 393-394.

Prim. : Muchar V, str. 179.

Universis presentibus ac futuris pateat hoc ex scripto, quod *Fridericus Monachus cognomine et Alheida* uxor eius gratia preventrice ad tantam pietatem celitus inspirati ad Vallem sancti Johannis Sitse semetipsos animabus et corpore devotissime obtulerunt duas vineas, quas habebant proprias, eidem loco post obitum utriusque in salubre remedium conferentes, unam in *Monte castri* sitam, de qua idria iuris montium domino duci datur, alterum in predio sancti Pauli, de qua una idria et dimidium solvitur annuatim, idque cognoscatur actum publice et honeste, non obstante promissione facta de predictis vineis cenobio Victoriensi. Abbas quippe Herbrandus vir providus atque prudens abbate *Rvdolfo Rvnensi* venerabili et Dietrico Victoriensi clavigero

presentibus et fratre Bernhardo fratreque Richero assistentibus, habito consilio sub publica libertate absolutam licenciam dedit ipsi F(riderico) et uxori sue, ut vineas ipsas venderent vel donarent, quocumque proprio arbitrio traherentur. Huiusque date licencie testes sunt: Vlricus de Vogan et Gebhardus sacerdotes, Lambertus, Heinricus, Marquardus decimator, David ciues, et officialis Waizen cum aliis pluribus. Ut autem donatio Sitsensi loco facta et legittime consummata perpetua firmitudine roboretur, nec fraude vel detractioe possit in posterum variari, ideo hec littera est conscripta sub munimine sigillorum C h o n r a d i v e n e r a b i l i s d e M a r h p u r c h p l e b a n i f r a t r i s q u e s u i d o m i n i G (o t f r i e d i) h o n o r a b i l i s a c d i s c r e t i . H i i q u o q u e t e s t e s e x p l u r i b u s s u n t s u b s c r i p t i a d v e r i t a t i s c e r t i t u d i n e m r e t i n e n d a m , d o m i n u s V l r i c u s d e M a r h p u r c , V l r i c u s d e V o g a n , V l r i c u s d e C h o t s e , G e b h a r d u s , D i p o l d u s s a c e r d o t e s , W l r i c u s s c o l (a s t i c u s) , m i l i t e s d o m i n u s V l r i c u s , G o t f r i d u s , R e i n b e r t u s , H a r t v n g u s d e C o w a s h o w e , L i b e n z a r i u s , L a m b e r t u s , M a r q u a r d u s d e c (i m a t o r) , V l r i c u s i u d e x , H e n r i c u s , D i t r i c u s , W o l f h a r d u s , O t t o c l a v i g e r , W e r n h e r u s d e Z w i n i c , O r t l i n u s , W o l f r a m m u s c i r u r g i c u s . A c t u m i n t r i b u n a l i M a r h p u r g e n s i , a n n o i n c a r n a t i o n i s d o m i n i m i l l e s i m o C C ^{mo} X L ^{mo} I I I ^{mo} .

(Po orig.).

Štirje viseči pečati izgubljeni.

1244, september 25., Maribor

GZM I/70

Henrik Svibenski se s privoljenjem svoje žene Gerburge in svojega tasta Friderika Ptujskega odreka v korist Hertnida Ptujskega vsem svojim pravicam do posesti v Lungauu z gradom Oberweissburgom na Salzburškem.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : SUB III, št. 1054, str. 601.

Regesti: Gradivo V, št. 841, str. 399.

Ego Hainricus de Schaerphenberch scire volo presentium quoslibet inspectores, quod consensu manu et voluntate dilecte vxoris mee domine Gerwurgis abrenunciavi una cum ea omnibus nostris proprietatibus, hereditatibus atque bonis, quas et que in provincia Lvingowe habere dinoscebamur cum castro ad Sanctum Michaelem ibidem sito pleno assensu et voluntate karissimi soceri mei domini Friderici de Pettowe et hec omnia domino Hertnido de Petouia et suis heredibus simpliciter dedimus cum omni iure attinenciis universis perpetuo possidenda. Et en dubium inposterum de hoc habeatur, presentem litteram sibi dedimus cum appensione sigilli mei. Cuius donacionis testes sunt: predictus dominus Fridericus de Petouia socer meus, dominus Chunradus de H^eornekke, dominus Gotfridus Cheltzo, dominus Wulfingus de G^eorissendorf, dominus Ditricus de Payerdorf dictus supan, dominus Hainricus Lupus, Hainricus Bawarus de Mvntpareis et plures alii fide digni, quorum copia interfuit. Actum et datum M a r c h p u r g e, anno gratie M^oCC^oXL^oIIII^o, VII° kalend. octobris.

(Po mikrofilmu).

Viseči pečat.

1245, januar 12., Fala

GZM I/71

Kolon Trušenjski, vazal šentpavelskega samostana, ki je s svojimi ljudmi napadal samostanske posesti, je obljubil opatu Hartviku odškodnino 10 mark. Ker pa samostanu do določenega dne denarja ne more izplačati, mu zastavi svojo pravico do odvetništva na samostanskih posestih pri Djekšah (pri Velikovcu).

Kopialna knjiga (XIII./XIV. stol.), fol. 72^v-73^r v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : MDC IV/1, št. 2294, str. 321-322.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 1044, str. 215-216; FRA II/XXXIX, št. 64, str. 128; Gradivo V, št. 849, str. 402-403.

In nomine domini amen. Quoniam a mentibus hominum elabi solet, quicquid hoc in tempore agitur, nisi scripti testimonio confirmetur, unde ego Cholo de Truhsen scire cupio tam presentes quam etiam futuros, quod, cum ego, proh dolor, et homines mei monasterium sancti Pauli, cuius ego sum vasallus, in bonis suis ex parte offendissemus et dominus Hertwicus venerabilis abbas eiusdem monasterii me requisivisset super eisdem offensis, ego amore dei cupiens et satisfacere, dampna predicta in summam decem marcarum eo presente et affirmante fuerunt redacta, quas videlicet X marcas in uno statuto termino sibi persolvere promisi. Prefato itaque termino veniente et dicta pecunia me solvere nequeunte, ne me devocioni nota instabilitatis inpigeretur ab hominibus et ne etiam a domino deo hoc pactum a me requireretur, quandam advocaciam, quam in bonis dicti monasterii, scilicet in monte

Diechs, hereditario iure habere dinoscebar, prefato domino abbati et ipsius monasterio pro predictis X marcis obligavi tali videlicet condicione, ut quamdiu per me vel per meos heredes predicta pecunia prefato monasterio soluta non fuerit, tamdiu nec ego nec mei heredes eorumque successores in prefata advocacia nec per nos nec per nostros officiales homines in dicta advocacia residentes nec etiam minimis vexacionibus molestare debemus, sed omne ius advocacie, quod ego in dictis possessionibus videbar habere, memorato abbati et suo monasterio usque adolucionem prelibate pecunie sine dolo deserviet. Ut autem hec omnia supradicta rata permaneant et inconvulsa et ne a meis heredibus contractus memoratus possit inposterum revocari, presens scriptum sigillo meo iussi corroborari. Ad maiorem etiam cautelam gener meus d o m i n u s G o t f r i d u s d e M a r c h p u r c h, qui presens erat prelibato contractui, rogatu meo sigillum suum presenti scripto etiam appendit. Huius rei testes sunt: Wlricus et Gotfridus fratres et milites de Koaschav, Cholo et frater suus Gerlochus de Ebersteine, Marchwardus de Koaschav, Leonhardus filius domini Herbordi, Libherdus filius domini Reimperti de Saldenh/oven/, Pillungus filius domini Pillungi, Herbort de Vrondorf et alii quam plures. Acta sunt hec anno domini M^oCC^oXLV, in domo Volmari apud Valle, pridie idus ianuarii, feliciter amen.

(Po kopiałni knjigi).

Hartnid Ptujski prepusti salzburškemu nadškofu Eberhardu na njegovo željo vse svoje posesti v Laungauu s cerkvijo v Tamswegu ter delež, ki ga je kupil od svojega brata Friderika. Obljublja mu, da se bo, ko bo to nadškof želel, njegov sin Friderik oziroma drugi sin poročil s hčerjo katerega izmed salzburških ministerialov, ter se odreka pravici do desetine v Mariboru. Nadškof pa mu daje v fevd grad Vurberk, in vas Gačnik (v Slov. goricah) z vinogradi ter mu, dokler mu ne poplača 900 mark čistega srebra dunajske teže, zastavi 225 mark dohodkov od svojega lipniškega in ptujkega urada.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju (A). - Prepis v salzburških urbarjih (1322), fol. 90^r v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : StUB III, št. 5, str. 57-59; SUB III, št. 1096, str. 640-642.

Regesti: RAS I št. 610, str. 301; MDC IV/1, št. 2334, str. 342; Gradivo V, št. 890, str. 420-421.

Prim. : Muchar V, str. 209.

Quicquid super arduis agitur negociis, tam provida circumspectione decens est procurari, ne de hoc quis in posterum valeat hesitare. Unde ego Hertnidus de Bettōwe^V tenore presentium patere cupio universis, quod ad instanciam dilectissimi domini mei Eberhardi venerabilis Salzburgensis ecclesie archiepiscopi omnes possessiones, proprietates, quas in Lvngōwe^V tam infeudatas quam non infeudatas habebam, cum ecclesia in Temswich et omnibus eidem proprietati attinentibus, cultis et incultis, quesitis et inquirendis, simul et hominibus proprietatis eiusdem, sicut mei progenitores libere possede-

runt, ecclesie Salzburgensi tradidi pleno iure, porcione fratris mei Friderici, quam antea ab ipso comparaveram, adunata. Promittens eciam me ab omni impetitione eiusdem fratris mei et omnium coheredum, qua impetita fuerit, defensurum. Promisi quoque, quod filius meus nomine Fridericus matrimonialiter alicui de ministerialibus Salzburgensis ecclesie copuletur ad duos menses, cum a prefato domino archiepiscopo vel suo successore fuerit requisitus. Si vero idem Fridericus superstes non fuerit, quod absit, ad id alter filius meus etate proximus teneatur, que si non observaverit et adimplere non curaverit, omnia, que iam ab ecclesia feudaliter teneo, sint soluta, dummodo legitimo impedimento non fuerit prepeditus. Abrenunciavi similiter omni iuris impetitioni, quam hactenus i n d e c i m a i n M a r c h p u r c h me habere asserebam. Hec autem omnia per me hacta(!) sunt intermissa tali conditione, quod iam prenominate dominus meus archiepiscopus ex innata sue benignitatis clemencia, consilio pariter et consensu capituli eiusdem ecclesie ac ministerialium accedente, castrum in ^OWurmberch cum suis pertinenciis, sicut ab ecclesia dominus Swikerus de Holenburch sui que progenitores feudaliter possidebant, et villas in Gaeschenich cum vinearum culturis et omni alio iure, quo erant usibus suis applicate, iure michi contulit feudali. Insuper marcas nongentas fini argenti Winnensis ponderis michi dedit pro eisdem de suis officiis in Libenz et Bett^Vowe ducentarum viginti quinque marcarum denariorum redditus michi obligando, ita videlicet, quod a festo beati Georii venturo proximo per annum eadem michi pecunia persolvatur. Et si medio tempore dicta pecunia soluta non fuerit, prescripti redditus cum fructibus, donec solvatur pecunia, meis sint usibus deputati, recognoscens siquidem collata sincerius beneficia privilegium, quod de filia mea Alhei-

de ecclesie Salzburgensi donata ab imperatoria optinueram
maiestate, eidem ecclesie assignavi, affirmans eam per hoc
cum suis heredibus ecclesie perpetuo conservari, preterea me
obligans sub debito iuramenti promisi ecclesie in omnibus ne-
cessitatibus fideliter assistere, necnon negocia et utilita-
tes suas pro nosse et posse, ubi expedire videro, efficacius
promovere. Pro maiori autem huius facti firmitate presentem
paginam conscribi volui et sigillis presentibus communiri.
Sunt eciam huius rei testes: Vlricus venerabilis Sekowensis
ecclesie electus, Otto prepositus Salzburgensis, Fr(ideri-
cus) de Libenz eiusdem ecclesie canonicus, Otto de Chune-
gesperch, Ditmarus de Griuen, Wlfingus de Stubenberch,
Wlfingus de Libenz, Gotfridus Cheltzo, Hartungus, Starchan-
dus castellani de Libenz et alii quam plures. Actum aput Li-
benz anno domini millesimo ducentesimo quadragésimo sexto,
tercio nonas octobris, quinte indictionis.

(Po orig. perg.).

Viseči pečat Hartnida Ptujskega.

Henrik Trušenjski se pogodi z bratoma Kolonom in Otom s Finkensteina zaradi pokrajine pri Ribnici na Koroškem (Reifnitz pri Celovcu). Henrik obljublja bratoma, zlasti še za to, da ne bi na omenjeni zemlji sezidala kakšne trdnjave, določene letne dohodke in tri podložnike. Listino pečatijo tudi bratje iz Maribora.

Orig. perg. v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave: MDC IV/1, št. 2344, str. 347.

Ego Heinricus de Truhssen notum facio omnibus hanc paginam inspecturis, quod dominus Cholo et Otto fratres de Vinchenstain tractatu multiplici prehabito et sapienti ab omni inpeticione seu actione, que ipsis in Rivenz competeret, ceserunt ita, quod numquam in eadem provincia Rivenz debeant aliquam erigere munitionem, pro quo ego Hainricus ipsis fratribus vicissim contuli de predio meo, quod vulgariter urbor appellatur, redditus marcarum quinque et in feudo una cum tribus hominibus redditus marcarum X. In cuius rei evidens testimonium cartulam sigillo unâ cum sigillis fratrum predictorum de Vinchenstain feci communiri. Cuius rei sunt hii testes, qui etiam sua sigilla huic carte imprimere permiserunt: comes Otto Eberstain, Vlricus de Wildonia, Livtoldus de Stadekke, Vlricus de Liechtenstain, Ditmarus de Wize-neke, Witigo scribe Stirie, f r a t r e s d e M a r h - p u r c h, Sivridus de Maerenberch, dapifer de Emberberch. Ad quod etiam hii sunt pro testimonio atracti: Hainricus de Rohats, Chunradus de Wildonia, Ortolfus de Stretwik, Erchen-gerus magister cellarii et alii quam plures. Acta sunt hec

i n M a r h p u r c h, anno incarnationis domini M^oCC^oXL.
VII, quinto idus ianuarii, indi(c)tione sexta.

(Po orig.).

Od nekdanjih 10 ohranjenih 6 poškodovanih pečatov.

(1247), marec 3., Breže

GZM I/74

Vulfink Stubenberški slovesno izjavlja izvoljenemu salzburškemu nadškofu Filipu Spanheimu, da se zaradi ujetništva odpoveduje osveti, mu obljublja izročitev gradov salzburške cerkve ter izjavlja, da ga lahko v primeru preloma obljube imajo za brezpravnega. Med pričami nastopa tudi mariborski župnik Konrad.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave: StUB III, št. 10, str. 63-65; MDC IV/1, št. 2352, str. 350-351.

Ego Wlfingus de Stubenberch hoc scripto confiteor et protestor, quod in presencia serenissimi domini mei B(ernhardi) illustris ducis Karinthie constitutus, multisque aliis viris nobilibus et honestis stantibus coram eo, advocato recepto quesivi per sententiam inveniri, utrum me possem obligare ad renunciacionem iuris communis, sive ad id, quod rehtlos vulgariter appellatur, ita ut michi ulterius non competeret ius commune, quod posset pro me et quolibet alio suo loco atque tempore introduci. Dictus vero dominus meus dux Karinthie tamquam iudex et princeps eiusdem terre a comministerialibus meis Salzburgensis ecclesie requirens ferri sententiam a me propositam, idem comministeriales mei communicato consilio ad illud, sicut dictum est, me posse obligari sentencialiter protulerunt. Ne igitur ego vel consanguinei mei aut aciam homines mei proprii vel alii quicumque homines extranei verbo sive facto aut alio quocumque ingenio sive fraude dominum meum electum Salzburgensis ecclesie aut quempiam de suis clericum sive laicum molestemus occasione detencionis, qua me

prefatus dominus meus electus fecerat detineri, ut videlicet sibi restituerem castra Salzburgensis ecclesie, que in mea tenui potestate, illud fide data in manus domini Vl(rici) prepositi de Volchenmarchet, archidyaconi Karinthie promisi, fidem huiusmodi servare promittens inviolabilem, prestito super hoc liber absque omni vinculo, multis presentibus sacramento, ita quod si forte per me promissum huiusmodi iuramento vallatum infringere aliquo ingenio sive facto, quatenus extunc omnis iuris beneficio sim privatus, et eo sim vinculo alligatus, quod rehtlos vulgariter appellatur. Verum si forte consanguinei mei vel propinqui aut homines mei proprii vel. quicumque mihi extranei promissum meum minime attendentes infringere aliquatenus attemptarent, dominus Vl(ricus) de Wildonia et dominus Vl(ricus) de Lichtenstein meis petitionibus inclinati eosdem tamquam inimicos mortales assidue persequi publice iuraverunt, et ego ero nichilominus obligatus vinculo sepedicto. In omnium autem predictorum evidens testimonium sigillum meum appendi huic pagine, hiis similiter testibus subnotatis: Vl(ricus) venerabilis Lauendinensis episcopus, Ot(to) Salzburgensis prepositus, Vl(ricus) prepositus de Volchenmarchet archidyaconus Karinthie, Ch(unradus) plebanus de Marchpurch, L(iutoldus) plebanus de Chreich, scriba ducis Karinthie, Vl(ricus) de Wildonia, Her(tnidus) de Bett^V, Vl(ricus) de Lichtenstein, Dit(marus) de Griuen, Fr(idericus) de Wolfsperch, Vl(ricus) de Libenz, Or(tolfus) de Ozterwitze, dapifer de Chreich, Wichardus de Charelsperch marschalcus, H(einricus) de Silberberch, Pil(grimus) de Chaets, Or(tolfus) de Chapenberch, Har(twicus) de Chaets et alii quam plures. Actum huius in Frisaco, apud fratres predicatorum, V^Ononas martii, V^e indictionis.

(po mikrofilmu).

Trije viseči pečati.

Kolon Trušenjski naznanja, da mu je šentavelski samostan prodal vas Sekožen (pri Vuzenici), kjer je samostanu prizadejal veliko škode in krivic Henrik Trušenjski. Kot jamstvo za izplačilo kupnine 800 breških mark zastavi Kolon samostanu osem mark dohodkov od svoje posesti pri kapeli sv. Lovrenca (Lovrenc na Pohorju). Kolonov zet Gotfried iz Maribora pa se zaveže, da bo v primeru kakšne nepravilnosti samostanu izplačal 200 mark. Med pričami se navaja Ulrik iz Maribora.

Kopialna knjiga (XIII./XIV. stol.), fol. 73^r-74^r v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : MDC IV/1, št. 2341, str. 344-345.

Regesti: AKGQ XXXII, 1865, št. 1095, str. 233; FRA II/XXXIX, št. 70, str. 132-133.

Futuris et presentibus universis ego Cholo de Truchsen patefacio pagina hac presenti, me emisse villam Cekozen a monasterio sancti Pauli assensu Hertwici venerabilis abbatis et tocus capituli voluntate in qua ex advocacia et aliis exactionibus incommoda plurima hactenus ipsi monasterio a domino Heinrico de Truchsen sunt illata. Egoque uxoris mee et heredum manibus et assensu assignavi prelibato monasterio et conventui VIII marcarum redditus ex predio meo in confinio capelle sancti Laurencii adiacente sub huiusmodi condicionis articulo, cum per me aut heredes meos in festo sancti Georii dabuntur octoginta marce Frisacensis monete, que tunc placens erit ubilibet et accepta, quod idem redditus omni iure proprietatis in nostram reddeant potestatem. Si autem predicta pecunia, que simul vel duabus vicibus est solvenda, tantummo-

do dabitur bipartitim, IIII^{or} marcarum redditus sunt soluti aliis sub quiete retentis in possessione monasterii, donec residuum plenarie persolvatur. Et medio tempore quamdiu res prenominate monasterium possidebit, commutacio censeri debet inter nos et monasterium factum idem et nec steura nec ius advocacie nec quicquam aliud in eis per me vel meos subditos est petendum. Super quibus d o m i n u s G o t f r i d u s d e M a r c h p u r c h gener meus producentis marcis se dicto abbati et ecclesie sancti Pauli sine dolo obligavit ita, ut, siquicquam de supradictis per me vel meos heredes vel nostros homines fuerit violatum, ipse dominus Gotfridus prelibatus dictas ducentas marcas abbati et ecclesie sancti Pauli tenebitur persolvere. Ut autem omnia supradicta firma et rata permaneant, presentem cartam ego et gener meus nostris sigillis roboravimus. Et testes sunt hii: dominus V l r i c u s d e M a r c h p u r g et dominus Vlricus, Heinrichus, Leopoldus, Ortolfus, Chünradus^o fratres de Cholnicz, et Heinrichus et Albertus domicelli de Wilthausen, Cholo de Eberstain et dominus Vlricus, Gotfridus, Reimbertus fratres de Kawaschaw et alii quam plures. Acta sunt hec anno domini M^oCC^oXLVII, feliciter amen.

(Po kopiałni knjigi).

1248, julij 27., Maribor

GZM I/76

Henrik Rogaški se v Mariboru odpoveduje protizakonito prisvojeni pravici do krvnega sodstva pri Lovrencu na Pohorju, na ozemlju med potokoma Lobničico in Velko (prim. GZM I/49), vendar pa mora samostan prestopnike, ki zaslužijo smrtno kazen, izročiti, obdrži pa si lahko njihovo premoženje. Za to pa opat Liutold odpiše Henriku polovico od 600 mark globe, na katero ga je obsodil leta 1240 deželski sodnik Ulrik Pfannberg (prim. GZM I/68).

Orig. perg. (št. 35) v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.

Mikrofilm v Pokr.arhivu v Mariboru.

Objave : FRA II/XXXIX, št. 71, str. 133-135; StUB III, št. 31, str. 85-87; MDC IV/1, št. 238o, str. 361-362.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 11o4, str. 236-237.

Prim. : Muchar V, str. 212.

Anno domini millesimo CC.XL^OVIII^O. Ego Heinricus dictus de Rohaz notum esse cupio tam presentibus quam futuris, quod cum inimico humani generis instigante gwerrarum tempore abbati et conventui monasterii sancti Pavli de Lavent in eorum bonis ad sanctum Lavrentium iniurias et dampna gravia intulissem, iniuriose asserens ad me in prefatis bonis iudicium sanguinis pertinere, licet deo teste sub iuramento dicam et secure dicere valeam, quod nec ego, nec pater meus, nec progenitorum nostrorum aliquis, prout mihi paterna et antiquorum narracio ad predictorum abbatis et fratrum sine interrupcione longa et quieta eiusdem iudicii et advocacie a rivo minoris Lvbenz usque in rivum Welik possessio demonstravit, aliquid iuris actenus habuimus, nam patris mei temporibus venerabilis pater tunc abbas monasterii sancti Pauli loci predicti ab illustre viro domino Livpoldo bone memorie duce Avstrie et Styrie collacio-

nem per illustrem dominum Heinricum olim ducem Karinthie de prefatis bonis cum iure advocacie et iudicio sanguinis ac omni prorsus libertate et utilitate eidem monasterio factam iuxta terminos adnotatos, petiit et obtinuit solempniter confirmari, hoc adiecto non in signum dominii, sed in favorem monasterii memorati, quod hii, qui propter culpam propriam mulctandi sunt pena mortis, postquam de morte eorum coram eorum iudice in predictis bonis diffinitiva sententia fuerit promulgata, isdem iudex reum vel reos nobis nudum vel nudos, rebus eorum domino abbati integraliter reservatis, super rivum minoris Lvbenz tanquam sentencie executori debet, si commode fieri poterit, assignare. Hiis omnibus consideratis animo diligenti tanto amplius toto corde doleo de commissis, quanto dampnabilius contra predictos abbatem et fratres contra eorum libertates et iura per huiusmodi excogitatam maliciam me sentio, proh dolor, deliquisse. Eapropter, ne tam enormis adtemptata presumpcio ad meos liberos aut posteros derivetur, et materiam eis tribuat delinquendi, ecce coram deo et sanctis eius, in quorum conspectu consisto

M a r h p v r k h i n e c c l e s i a s a n c t i T h o m e a p o s t o l i, liberaliter pro me et meis liberis seu heredibus cedo et renuncio huic pessime accioni tum propter deum, tum eciam quia venerabilis pater dominus Livtoldus abbas monasterii supradicti irrogatas per me sue ecclesie iniurias relaxavit, ac mediantibus subnotatis condicionibus promissis cum penis edictis, renunciavit trecentarum marcarum pecunie summa, quam a p u d M a r h p u r k h f o r o predicto dominus Hertwicus olim eiusdem monasterii abbas in solempni iudicio coram nobile viro domino Wlrico comite de Phanberch, tunc iudice provinciali, presente domino nostro Fridrico illustri duce Austrie et Styrie pro irro-

gatis ecclesie sue iniuriis in memoratis bonis a me sibi solvi obtinuit, iusti iudicii sententia mediante. Ego enim me et liberorum seu heredum meorum nomine liberaliter spondeo et ad observationem huiusmodi promissorum fidem meam seu omnes proprietates meas obligo, quod quicumque nostrum ex nunc predicto monasterio de dicto iudicio per querelas quescionem moverit, aut alias offenderit auxilio, consilio vel favore, ad solutionem, si rerum mearum heres esse voluerit, teneatur pecunie memorate. Promitto insuper predicta pena mediante coram principe terre, quamcito dominus de eo nobis duxerit providendum, errorem meum publice recognoscere ac presentes litteras sui sigilli munimine roborare. Et ut hec rata permaneant, presens instrumentum non solum sigillo proprio, verum etiam sigillis ducis Karinthie et filii eius, ac multorum honorabilium meis precibus consignatum predicto monasterio assignavi. Actum et datum M a r p u r c h, anno predicto, die lune post festum Jacobi sub multorum testimonio feliciter, amen.

(Po orig.).

Od nekdanjih 11 pečatov ohranjenih 7.

1249, april 13., Ptuj

GZM I/77

Henrik Rogaški naznanja, da je Zofija, hči Alberta Rogaškega, ustanovila ženski samostan v Studenicah in mu podelila svoj dedni delež. Henrik daje s svojimi sorodniki za to svoje privoljenje ter tudi v njih imenu obljublja samostanu po smrti ustanoviteljice dvajset kmetij v Križeči vasi in Studenicah z gozdom nad samostanom in dva voza vina letno ter se odreka vsem dednim pravicam do posesti in odvetništvu, ki se ga lahko opravlja le s privoljenjem cerkvene oblasti. Listino je v imenu sinov Viltuških pečatil mariborski župnik (Konrad), ker ti nimajo svojega pečata. Med pričami se navajata tudi Ulrik in Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. (št. 625) (A) in nemški prevod v rokopisu št.910 (XVIII. stol.), fol. 5^r v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu. Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave : StUB III, št. 49, str. 106-108.

Regesti: Muchar V, str. 225-227; MDC IV/1, št. 2407, str.374.

In nomine sancte et individue trinitatis amen. Evanescent cuncta temporaliter acta, nisi scriptura aut voce testium memorie commendentur. Innotescat igitur tam presentibus quam futuris presentem paginam inspecturis, quod soror Sophia, domini Alberti de Rohas filia, de patrimonio, quod parti sue cessit in hereditate, semper pie cogitans cogitavit sibi perpetuum facere memoriale pro remedio anime sue et parentum suorum, faciens oraculum et cenobium, in eo coniungens et associans sibi sorores, que sanctimoniales nuncupantur, locum, qui vocatur Ztudeniz, sibi eligens, qui elapsus est de proprietate heredum suorum, cum predictis sororibus quo usque vixerit, pedem firmum fixit habere stabilitatis et ut etiam post mortem eius dicte sorores deo semper serviendo ibidem

perpetuo debeant permanere. Nos vero, qui sumus heredes, videlicet Haeinricus de Rohats cum uxore sua Gysla et duarum filiarum suarum Gerdrudi et Frida consencientibus, necnon Richza cum tribus pueris suis, Ottone Haenrico et Katherina et etiam Gerdrudis beate memorie pueris quatuor plene faventibus, Haeinrico, Alberto, Diemodi et Chunegundi, pium eius affectum considerando, voluntarium ei assensum de bene inceptis prebuius et prebemus, eidem loco post mortem eius viginti mansus de prediis nostris, videlicet Criezendorf et iam prefatum locum Ztudeniz cum silva nostra superius adiacente, que utilis erit eidem loco cum duabus carradis vini, quarum dimidiam me Haeinricum et pueros meos prefatos, necnon et Richzam cum pueris suis dimidiam et pueros de Wilth^osen dimidiam solvere loco eidem annuatim continget, quarta parte imbonis(!) eiusdem claustr^oi permanente dilectam sororem nostram Sophiam, dictis sororibus suis et nostris ibidem deo militaturis dimidiam bona voluntate consentimus perpetuo deservendum, cedentes ab omni iure et proprietate, quam prius in dicta bona habuimus, nullam etiam nos usurpantes habere in eis advocaciam preter quam pro dilecte sororis nostre supradicte approbatione, que vulgariter dicitur sel¹ voyta nulli alieno, qui sub nomine hereditatis sive advocatie eidem loco vellet preesse, nisi domini apostolici necnon et patriarche, verum etiam, qui spirituali regimine reguntur, consentientes. Ne autem hec pia et utilis anime nostre donatio ab aliquo nostrorum posterorum sub nomine hereditatis sive advocacie dictus locus et sorores deo servientes in eo debeant gravari vel molestari aliqua indebita exactione, presentem paginam sigillis nostris cum testimonio subscriptorum testium decrevimus roborari. Sigillum venerabilis p l e b a n i d e M a r c h p u r c h pro sigillo puerorum de Wilthusen, qui proprium adhuc non ha-

bent sigillum, apponentes. Testes autem sunt: Phyllippus venerabilis Salzburgensis ecclesie electus, in cuius presencia hec acta sunt, ^OWlricus Seccoensis episcopus, Ortolfus Solien-
 sis prepositus, C h u n r a d u s p l e b a n u s d e
 M a r c h p u r c h, Haeinricus plebanus de Bett^Vowe, Fride-
 ricus, Hartnidus de Bett^Vowe, Rudolfus de Stadech, ^OW l r i-
 c u s e t G o t f r i d u s f r a t r e s d e M a r c h-
 p u r c h, Chunradus de Hornech, ^OWlricus et Gotfridus fra-
 tres de Chowaschowe, Gvndacharus et Wobolinus fratres de
 Chungesperch, Ortolfus, Haeinricus, Gotschalchus fratres de
 Radersdorf, Hilprandus, ^OWlricus milites de Rohats et alii
 quam plures. Acta sunt hec anno incarnationis domini M^OCC^O
 XL^OVIII^O, in ecclesia Bett^Vowe, idus aprilis, apostolicam
 sedem Honorio gubernante, †

(Po orig.).

Vsi trije viseči pečati izgubljeni.

¹Listina je zaradi obledelosti od vlage na mnogih mestih slabo čitljiva. "sel": morda bi moralo biti "scilicet".

Studa iz Maribora prepusti s privoljenjem svojega moža Konrada iz Kollnritza svoji sestri Zofiji (nuni studeniškega samostana), štiri kmetije v Lastinji vasi (pri Slov. Bistrici). Med pričami, ki listino potrdijo tudi s pečatom, so mariborski župnik Konrad in njegova brata Ulrik in Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. (št. 640) (A) in nemški prevod listine v rokopisu št. 910 (XVIII. stol.), fol. 8^r v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB III, št. 61, str. 121.

Regesti: MDC IV/1, št. 2397, str. 370.

Prim. : Muchar V, str. 227.

Ego S t u d a d e M a r p u r c h notifico omnibus presens scriptum intuentibus, quod quatuor mansos, quos habui apud Aÿten, resignavi sorori Sophie cum consensu mariti mei domini C(hunradi) de Cholniz, et super hoc presentem litteram ei tradidi sub testimonio subscriptorum. Testes vero sunt: d o m i n u s C(hunradus) d e M a r p u r c h p l e b a n u s, d o m i n i V l(ricus) e t G(o t f r i d u s) d e M a r p u r c h f r a t r e s s u i, quorum sigilla presenti littere sunt appensa, dominus G(otfridus) de Cowashaw et alii quam plures. A c t u m a p u d M a r p u r c h i n c a r n a r i o, anno domini M^oCC^oXLVIII^o.

(po orig.).

Od 3 pečatov le eden slabo ohranjen.

Sekovski škof Ulrik izjavlja na osnovi prič, med katerimi se navajata brata Ulrik in Gotfried iz Maribora ter mariborski oficial Markvard, da je posest v kraju Glanz (pri Lučanah), zaradi katere je trajal spor med škofijo in deželnim knezom, že od nekdanj last sekovske škofije.

Orig. perg. (št. 631) (A) in prepis v rokopisu št. 51 (prej 334) (XIV. stol.), fol. 39^r v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave: StUB III, št. 75, str. 139-140.

Nos Vlricus dei gratia Seccowensis episcopus huius scripti testimonio protestamur et scire volumus universos, quod cum super predio in Glanz aliquamdiu questio verteretur, bone memorie illustris dux Austrie Fridericus nobis, qui tunc eramus curie sue prothonotarius, eandem causam commisit specialiter decidendum. Nos igitur assumptis nobiscum dominis Witigone scriba Styrie, nobili viro Ivdewico de Schipphe, V l r i c o et G o t f r i d o f r a t r i b u s d e M a r c h - p u r c h, Wigando de Maessenberch, Chunrado de Hornekke, M a r q u a r d o o f f i c i a l i d e M a r c h p u r c h aliisque pluribus vicinis et provincialibus convocatis, qui ad hoc terminandum negocium necessarii et utiles videbantur, per adtestaciones virorum proborum, videlicet vicinorum et provincialium omni exceptione maiorum invenimus dictum predium de antiquo iure ad Seccowensem ecclesiam pertinere. Quo cognito per diligentem inquisitionem sive discussionem dominorum predictorum et aliorum, qui aderant huic cause, auctoritate et potestate in eodem negocio nobis tradita ipsum predium,

quod tunc in potestate sua prefatus dux Austrie detinebat, restituimus absolute et assignavimus ad potestatem et usus ecclesie Seccowensis, quod predium ipsa ecclesia vivente memorato duce Austrie et post illius mortem huc usque per plures annos libere tenuit et quiete. Super quo eidem ecclesie hanc nostram concessimus litteram in evidens testimonium et cautelam.

(Po orig.)

Viseči pečat močno poškodovan.

¹Datacija po StUB III, str. 139.

1250, september 29., Žlembark

GZM I/80

Hadmar iz Schönberga vrača sekovski cerkvi posesti v kraju Glanz (pri Lučanah) in pri Rossbachu (med Lučanami in Svečino), ki si jih je tedaj, ko je imel svoj sedež na gradu Žlembarku, protipravno prilastil. Med pričami se navajata Gotfried in Hertnid iz Maribora ter mariborski meščan Eberhard.

Orig. perg. (št. 648) (A) in prepis v rokopisu št. 51 (prej 334) (XIV. stol.), fol. 72^v v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave: Dipl. Styriae I, št. 63, str. 212-213; StUB III, št. 77, str. 142-143.

Prim. : Muchar V, str. 230.

Noverint universi tam futuri seculi quam presentis, quod ego Hadmarus de Schönberch cum in castro meo Smilnburch haberem residenciam, malo ductus consilio de possessionibus ecclesie sancte Marie in Sekawe sitis in Glanz et am Rossbach me contra omnem iusticiam in periculum mee anime intromisi, partem earum iure hereditatis et partem advocacie nomine mihi asserens at- tinere. Quas utique possessiones cum per talem iniuriam et violenciam longo tempore tenuissem, tandem conpunctus corde, immo metuens beate virginis ulcionem, de bona voluntate uxoris mee domine Mechthildis et omnium heredum meorum, Reinberti vi- delicet et Hadmari filiorum Elizabeht, Jevte, Alheidis filia- rum, ac eciam generi mei Hertnidi remisi et restitui eidem monasterio prefatas possessiones, sicut iuris ratio postulabat, cedens cum supradictis heredibus meis omni iuri, quod mihi in ipsis prediis manu vendicaveram violenta. Moti ergo misericor-

dia dominus Arnoldus prepositus et confratres eiusdem loci indulserunt mihi propter deum, quicquid dampni in ipsis possessionibus per me receperant, et fraternitatem mihi dantes orationum suarum participem me fecerunt. Et ut eadem ecclesia in eisdem prediis ab heredibus meis inposterum non gravetur, presentem litteram dedi Sekouiensi ecclesie sigilli mei munimine roboratam. Huius rei testes sunt: comes Sifridus de Phanneberch, d o m i n u s G o t f r i d u s e t d o m i n u s H e r t n i d u s d e M a r c h p u r c h, M a r q u a r d u s e t E b e r h a r d u s, c i v e s i b i d e m, Gurmannus plebanus de Livbschachm Vlricus et Chrepilo de Livbschach, Liupoldus officialis, Widitz et Neso et Geroldus de Wetshein et alii quam plures fide digni. Acta sunt in Smilnburch, anno domini M^oCC^oL^o, in die sancti Michahelis.

(Po orig.).

Viseči pečat poškodovan.

1252 (konec avgusta), Maribor¹

GZM I/81

Izvoljeni salzburški nadškof Filip podeli za pomoč pri obrambi dežele svojega očeta Bernarda Spanheima in trdnjave Sachsenburg (pri Beljaku) Albertu Viltuškemu in Ulriku, sinu Ulrika iz Maribora, 44 mark čistega srebra dunajske teže. Kot jamstvo za to zastavi nadškof Frideriku mlajšemu Ptujskemu vas Zrkovci pri Mariboru. Med pričami sta tudi brata Gotfried in Ulrik iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB III, št. 114, str. 181.

Regesti: MDC IV/1, št. 2499, str. 410.

Nos Phylippus dei gratia electus ecclesie Saltzburgensis, a(postolice) s(edis) l(egatus), tenore presencium profiteamur et ad universorum volumus noticiam pervenire, quod nobis pro deffensione honoris et terre domini Bernhardi illustris ducis Karinthie, karissimi patris nostri et nostre ecclesie Saltzburgensis proecedere volentibus manu forti ad resistendum suis et nostris in obsidione castri Sahsenburch inimicis, dedimus Alberto de Wilthovsen et Vlrico filio domini Vlrici de Marchpurch puri argenti marcas LXIIII^{or} ponderis Wiennensis pro auxilio nobis per eosdem ipso itinere exhibendo, pro quibus karissimus fidelis noster Fridericus iunior de Petouia fideiussit, pro qua peccunia villam ecclesie nostre Werkendorf prope Marchpurch obligationis nomine cum usufructibus atque iure, quo usi fuimus, sibi iussimus assignari, quousque sibi per nos vel successores nostros ipsa peccunia solueretur. In cuius rei testimonium presens scriptum ius-

simus sibi dari sigilli nostri karactere consignatum. Actum et datum i n M a r c h p u r c h, anno domini M^oCC^oLII^o. Testes huius sunt: Ludwicus vicedominus de Augusta, G o t f r i d u s e t V l r i c u s f r a t r e s d e M a r c h p u r c h, D^eitricus de Althaim et alii quam plures, quorum copia interfuit.

(Po mikrofilmu).

Viseči nadškofov pečat poškodovan.

¹Datacija po StUB III, str. 181.

1254, avgust 26., Lovrenc na Pohorju

GZM I/82

Kolon Vuzeniški in njegova sinova Kolon in Konrad izjavljajo, da so se pogodili s šentpavelskim opatom Liutoldom zaradi razmejitve samostanskih in svojih posesti pri Lovrencu na Pohorju. Za priznanje meje, ki gre na Pohorju po razvodu med Radoljno in Velko, jim je opat podelil 30 breških mark. Listino je pečatil tudi Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. (št. 40) v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem. Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB III, št. 148, str. 233-235; MDC IV/1, št. 2571, str. 457-458.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 1204, str. 283-284; FRA II/XXXIX, št. 86, str. 142-143.

In nomine domini amen. Quia mundo in maligno posito nonnullos ceca, immo miserabili cupiditate seductos tantum in malicia cernimus delectari, quod dei timore postposito non solum iniustis laudabilibusque patrum suorum tractatibus, verum etiam his, que suis gesta sunt temporibus et geruntur, ut bona ecclesiastica eo irreverentius rapiant et diripuant, intellegimus obiectores, oportet igitur, ut tam proborum testimonio, quam etiam scripturarum robore seu vigore talium inopportunitatibus et pestifero conatui obvietur. Unde ego Cholo de Seldenhoven et filii mei, Cholo videlicet iunior et Chunradus, cunctorum memorie committimus ac declaramus, quod cum inter nos ex una parte, et venerabilem Livtoldum abbatem et conventum monasterii sancti Pauli in Lauent ex alia controversia super quibusdam terminis et prediorum distinctionibus sive metis in provincia sancti Laurentii fuisset exorta et prolixius ventilata, cuius causa hec erat. Affirmabat enim iam dictus abbas et conventus a parte occidentali in prefata provincia inchoando

preterquam ad decursum pluvialis aque descendit a summitate montis, qui vulgariter censetur hoc vocabulo desch, et a lacu, qui in eiusdem montis vertice consistit, usque in amnem Reddim decurrentem, predium, quod inibi post felicitis recordationis Cholonis patris nostri decessum iuxta quod ipsum idem habebat et ad nos successorio iure devolutum est, non ultra durare, immo per dicte pluvialis aque decursum distincta, dixit predia utrorumque videlicet nostrum et ipsius, que ibidem sibi invicem copulantur. Nos enim e contrario eiusdem abbatis necnon et conventus assertioni obviantes, iuxta quod tunc eramus instructi, iurisdictionem et predium nostrum ultra memorate aque decursum diximus extendi debere. Tali itaque lite longis et dispendiosis dilationibus ventilata, cum postmodum plenius inquisita veritate intellegeremus eorundem abbatis et conventus ius in supradicta controversia pinguius ac uberius esse nostro, ad ipsorum et aliorum amicorum nostrorum petitionem, necnon pro animarum nostrarum remedio penitus cessimus dicte liti. Ad cuius etiam cessionis iudicium adque memoriam dicti abbas et conventus dederunt nobis XXX marcas Frisacensis monete. Ne qui igitur posterorum nostrorum talem controversiam laudabiliter debitoque fine per nos terminatam adque decisam ingnorantie nebulis excecatis inutiliter opinantes in se credere valeant dimicatam vel litigiose deductam, presentem paginam iussimus scribi et sigillis presentibus communitam antedictis abbati et conventui tradi in testimonium eiusdem et cautelam. Acta sunt hec aput sanctum Laurentium, anno incarnationis domini millesimo CC^oL^oIIII^o, VII° kalendis septembris, pontificatus domini Innocentii pape anno XI°. Huius itaque rei testes sunt, quorum sigilla cernuntur apensa et quorum sunt subscripta: Bernhardus egregius dux Karinthie, Wlricus filius eius, Ditmarus pleba-

nus de Seldenhoven, Otto de Traberch, Sifridus de Merhenberh, G o d e f r i d u s d e M a r p u r c h, Henricus et Albertus fratres de Wilthovsen, Godefridus de Chawazhv^o, Henricus et Ortoldus fratres de Colniz, Petrus de Seldenhoven et plures alii nobiles et ignobiles, quorum nomina minus intitulavimus, nec sigilla appendimus propter nimiam prolixitatem. Omnibus enim hanc nostram decissionem pie servantibus et presenti pagine fidem et robur adhibentibus sit honor et gloria per cuncta secula seculorum, amen.

(Po orig.):

Od nekdanjih šestih visečih pečatov ohranjeni trije.

1254, september 10., Feldkirchen

GZM I/83

Štefan, ban Slavonije in deželni glavar na Štajerskem, naznanja, da je Ortlin iz Steinberga poklonil reinskemu samostanu za njegovo kapelo vseh svetih kmetijo v Walddorfu (pri Gradcu).

Orig. perg. v arhivu samostana Rein.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : StUB III, št. 150, str. 226-227.

Regesti: MDC IV/1, št. 2573, str. 459.

Prim. : Muchar V, str. 253.

Stephanus banus dux Sclavonie et capitaneus Styrie omnibus presentem noticiam habituris salutem. Per presens scriptum protestamur et universorum volumus innotescere notioni, quod nobis presidentibus provinciali iudicio in Vaelchirchen Rvdelinus de Steinperch testibus idoneis et approbatis coram nobis, videlicet Sifrido de Planchenwart et Vlrico de Havenperge prestito sacramento legitime comprobavit, Wichardum de Visscharn libera facultate et de consensu et voluntate uxoris et heredum suorum mansum unum in provincia Waltstorf, situm in loco, qui dicitur vulgariter ^Ov^Of der Eben, Ortelino fratri ipsius Rvdelini pro novem marcis denariorum proprietatis titulo vendidisse heredibus memorati Wichardi, videlicet uxore sua et pueris suis cedentibus et precise renunciantibus omni iuri et actioni, que sibi videbatur competere in eodem, quem mansum cum omnibus pertinenciis suis pleno iure proprietatis supradictus Ortelinus ecclesie Omnium sanctorum site iuxta portam in Rvna donasse et contulisse noscitur intuitu pietatis. Volentes igitur indemnitati eiusdem ecclesie utiliter providere, in huius collationis et attestacionis fu-

turam memoriam et stabilem firmitatem presens instrumentum fieri, et sigillo nostro atque sigillis venerabilium domini Vlrici Seccowensis et domini Ladezlay Tinniensis episcoporum, necnon domini G o t f r i d i d e M a r h p u r c h i u d i c i s p r o v i n c i a l i s iussimus roborari. Testes dominus Vlricus Seccowensis et dominus Ladezlavs Tinniensis episcopi, Witigo scriba Styrie, Dietmarus de Weizeneke, Sifridus de Maerenberc, G o t f r i d u s d e M a r h p u r c h, Rvdolfus et Livt(oldus) fratres de Stadeke, Berhtoldus marschalcus de Trevn, Wigandus de Maessenberch, Mangoldus de Altenhoven, Wulfingus de Hannowe, Diet(marus) et Gvndakarus fratres de Planchenwart et alii quam plures, quorum nomina exprimi non oportet. Actum apud Vaelchirchen in iudicio provinciali anno gratie M^oCC^oLIIII^{to}, IIII^{to} idus septembris, XII^{mo} indictionis.

(Po kserokskopiji).

Trije poškodovani viseči pečati.

1254, septem,ber 10., Gradec

GZM I/84

Štefan, ban Slavonije in deželni glavar na Štajerskem, je v Gradcu vpričo žičkega priorja Janeza in štajerskega deželskega sodnika Gotfrieda iz Maribora prisodil vasi Osenco in Stražo (pri Celju), ki si ju je že dolgo prisvajal Tiemo s Keblja (na Pohorju), žičkemu samostanu. Listino pečatil Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. (št. 707) v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : FRA II/1, št. 32, str. 36; StUB III, št. 151, str. 227-228.

Regesti: Dipl. Styriae II, št. 18, str. 83; MDC IV/1, št. 2574, str. 459.

Prim. : Muchar V, str. 253.

Nos Stephanus banus, dux totius Sclauonie ac capitaneus Styrie, universis Christi fidelibus tam presentibus quam futuris salutem. Universitati vestre notum esse volumus, quod prior Vallis sancti Johannis in Syces coram nobis et domino G o t f r i d o d e M a r p u r c h i u d i c e p r o v i n c i a l i et testibus domino Syfrido de Marenberch et domino Dietmaro de Griuen, Heinricho de Rohasc, mariscalco de Treuna, Wigando de Gybel et aliis quam pluribus, villas, que dicuntur Alsniz et Wart..¹ domino Diemone milite de Gybel, qui illas iam longo tempore impetiit, iure legitimo dictante sententia universorum obtinuit ac sue ecclesie testimonio sui privilegii requisivit. Ne autem inposterum fraus aliquorum ius dicti prioris atque sue ecclesie in prefatis villis valeat iniusta impetitione decetero infirmare, presens scriptum iam supradicto priori nostro sigillo et domini G o t f r i d i d e M a r -

p u r c h iussimus communiri. Data apud Grez, anno ab incarnatione domini M^oCC^oLIIII^o, IIII° idus septembris.

(Po orig.)

Dva viseča pečata izgubljena.

¹ Zaradi vlage je listina na nekaterih mestih slabo čitljiva.

1254, december 4., Maribor

GZM I/85

Gotfried iz Maribora, Henrik Svibenski, Rudolf iz Stadecka, Friderik mlajši Ptujski ter Babo izjavljajo, da se je Werner s Pohorskega dvora pred njimi s prisego zavezal, da bo izplačal vetrinjskemu samostanu za prizadejano mu škodo do prihodnje velike noči dvanajst mark novih denarjev. Akt je bil izvršen v mariborski župnijski cerkvi.

Vetrinjska kopialna knjiga I (1542), št. 377 (A) in II (1544), št. 468, fol. 157^r (B) ter prepis v rokopisu 1/5 (XIX, stol.), fol. 192^r v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Kserokskopije v Pokr. arhivu v Mariboru (A, B in C).

Objave : StUB III, št. 155, str. 231-232; MDC IV/1, št. 258o, str. 462.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 12o8, str. 285-286; KrUB II/2, št. 2o8, str. 167.

Prim. : Muchar V, str. 257-258.

N o s G o t f r i d u s d e M a r p u r g, Heinricus de Scharphnberch, Rudolfus de Stadeke, Fridericus iunior de Be-touia, Babo de Trune notum fieri cupimus universis, quod Wernherus de Huse coram nobis prestito sacramento ad sancta sanctorum pro dampnis illatis ecclesie Victoriensi compromi-sit, ut infra fastum pasche proxime venturum ecclesie memora-te persolvat duodecim marcas novorum denariorum, occasione qualibet pretermissa et exnunc ab omni gravamine antedicte iam ecclesie Victoriensis et omnium ad ipsam ecclesiam perti-nentium se et suos compescat omnimodis et refrenet. Verum si per ipsum Wernherum quicquam dampni et gravaminis ecclesie memorate fuerit irrogatum et infra dies quatuordecim hiis si-bi Wernhero inpositis emendam facere neglexerit debitam et

condignam . . .¹ memoratam pecuniam in termino prescripto non persolverit, ex ...² exlex et periurus ab omnibus teneatur, et dicta ecclesia Victoriensis pro omnibus dampnis per ipsum Bernherum sibi factis ipsum impetendi liberam habeat facultatem, premissis pactis huius compositionis integraliter exspirante. Ut autem singula premissa per ipsum Wernherum firmiter conserventur, hanc litteram ipsius Wernheri ad instantiam et petitionem in testimonium evidens et cautellam nostrorum appensione sigillorum lucide roboravi. Acta sunt hec anno domini millesimo ducentesimo quinquagesimo quarto, in ecclesia sancti Johannis Baptiste et beati Thome apostoli apud civitatem Marburg, pridie nonas decembris, sub venerabili viro domino Friderico abbate ecclesie prememorate.

(Po B).

¹ Prazen prostor,

1254, december 6., Maribor

GZM I/86

Henrik Rogaški se v Mariboru pod prisego zaveže, da bo do binkošti naslednjega leta vetrinjskemu samostanu izplačal dvajset mark odškodnine za škodo, ki mu jo je prizadejal, ter mu v ta namen zastavi posest v Melju. Listino pečati tudi Gotfried iz Maribora.

Vetrinjska kopiačna knjiga I (1542), št. 373, fol. 253^r (A) in II (1544), št. 464, fol. 156^r (B) ter prepis v rokopisu 1/5 (XIX.stol.), fol. 195^r v Koroškem deželnem arhivu v Celovcu.

Kserokopije v Pokr. arhivu v Mariboru (A, B in C).

Objave : StUB III, št. 156, str. 232-233; MDC IV/1, št. 2581, str. 462-463.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 1209, str. 286.

Ego Hainricus de Rohatschs notum fieri cupio universis, quod prestito sacramento ad sancta sanctorum pro dampnis illatis ecclesie Victoriensi compromisi, ut infra festum proxime pentecosten venturum ecclesie memorate persolvam viginti marcas denariorum probate ac publice monete. Super quo pacto bona mea in Melignsdorff¹ michi iure proprietatis attinentia ad marcarum duarum annuatim redditus ecclesie assignavi prenotate, hoc apponens discerta sub conditione, si infra prescriptum festum pentecosten ecclesie Victoriensi memorate predictam sumam non persolvam, marcas scilicet viginti, prelibata extunc bona in Melignsdorf² sita marcas duas annuatim persolventia sepius iam fate ecclesie Victoriensi libere ac absolute, michi nec meis heredibus in eisdem bonis ullam reservans iurisdictionem, advocatiam seu defenssionem, pleno iure proprietatis debent cedere in futurum. Ut autem premissa per me

ac posteros meos firmiter conserventur, sub testium scriptio-
ne et sigilli mei et d o m i n i G o t e f r i d i d e
M a r p u r g appensione lucide roboravi. Acta sunt hec an-
no domini millesimo ducentesimo quinquagesimo quarto, sub
venerabili viro domino Friderico prefate ecclesie abbate, in
e c c l e s i a s a n c t i I o h a n n i s b e a t e
e t T h o m e ³ a p o s t o l i a p u d c i v i t a t e m
M a r p u r g, octavo idus decembris. Testes sunt hii: Or-
tolfus de Plankhinstain, Chuenradus de Trune, Bernhardus de
Rohathes.

(Po B).

¹"Melingsdorf" (A); ²"Melingensdorf" (A); ³Iohannis et beati
Thomae" (A).

1255, januar 12.

GZM I/87

Štajerski deželski sodnik Gotfried iz Maribora potrjuje izjavo reinskega opata Amelrika in njegovih prič, da v skladu s privilegiji cistercijanskega reda nima nihče pravice do odvetništva nad samostanom.

Orig. perg. v arhivu samostana Rein¹.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave: StUB III, št. 161, str. 238.

Prim. : Muchar V, str. 261.

Quoniam gesta rerum celeriter effugiunt memorie, idcirco paginis annotantur, ut diuturno temporum vigeant usu. Cunctis igitur innotescat ^Bitteras has conspecturis, quod dominus Amelricvs dictus abbas in Rvna ordinis Cyster-ciensis testibus approbatis, videlicet domino Wlrico de Wildonia, necnon domino Rvdolfo de Stadekke, coram iudice provinciali, scilicet domino G o t f r i d o d e M a r c h p u r c h, loco regis Vngarie constituti, legitime comprobavit, ut nulla omnino persona nobilis vel privata ius patronatus seu advocatie questus causa in universis Rvnensis cenobii prediis sibi valeat vindicare, quemadmodum ab apostolicis atque imperatoribus Romanis Cyster-ciensi ordini liquet esse indultum. Ceterum ne quis inposterum hanc libertatem rite Rvnensi ecclesie confirmatam queat violare, hanc paginam ministeriales Styrie, placito huic qui intererant, sigillis suis et testimoniis decreverunt stabilire, quorum nomina sunt hec: G o t f r i d u s d e M a r c h p u r c h, i u d e x t u n c p r o v i n c i a l i s, Wlricus de Wildonia, Rvdolfus de Stadeke, Wlfingus de Erenuelse, Franco de Levzmanspurch, Leutoldus de Trewen, Fridericus de Bet^Vo, Herrandus Wlrici filius de Wildonia et alii quam plures.

Acta sunt autem hec anno gratie M^oCC^oL.V., pridie idus ianuarii.

(Po kserokskopiji).

Od nekdanjih devetih visečih pečatov ohranjeni trije poškodovani..

¹V arhivu naj bi bil (StUB III, str. 238) še en primerek, spisan sicer istočasno, toda od druge roke.

1255, januar 13., Gradec

GZM I/88

Štajerski deželski sodnik Gotfried iz Maribora in kraljevi maršal ma Štajerskem Friderik mlajši Ptujski zasežeta posesti navedenih gospodov, jih ocenita ter jih izročita hiši nemškega viteškega reda v Gradcu v hasnovanje vse dotlej, dokler ne bo poravnana redu prizadejana krivica.

Orig. perg. v Centralnem arhivu nemškega viteškega reda na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objava: Diplom. Styriae II, št. 5, str. 184-185; StUB III, št. 162, str. 239-240.

Nos G o t p h r i d u s i u d e x p r o v i n c i a l i s
et Fridericus iunior de Beto^ev regio mandato marchshalcus
Styrie omnibus hanc litteram intuentibus et in eadem expressis
salutis et dilectionis continuum incrementum. Ad preceptum
illustris domini nostri regis Vngarie et mandatum incliti ba-
ni capitanei Styrie, in cuius presentia et nostra pluriumque
magnatum terre ad instantiam querelosam ecclesie fratrum do-
mus Thevtonicorum in Graetz, que a vobis plurimum lesa fore
dinoscitur, et iuris forma hoc ipsum est plenius comprobatum,
talis contra vos est sententia promulgata, quod predia vestra,
necnon et possessiones in ipsius domini nostri regis potesta-
tem redigi debent et ad usus dare¹ ecclesie memorate, donec
ipsi per vos fuerit satisfactum. Ex iniuncto igitur nobis
officio omnia bona, quecumque(!) nomine censentur, que in se-
quentibus nominetenus sunt expressa, potestati regie publi-
gamus(!), eadem cum omni iure, quod vobis compettere videbatur,
in usus redigentes ecclesie prelibate, precipientes vobis gra-
tie regie sub optentu, ut dictam ecclesiam in bonis eisdem in-

pedire nullatenus debeatis bona vestra, domine Heinrice² de Puchheim, dicta in Nurdinch³, assignamus pro marcis L ecclesie memorate, bona vestra, domine Gotshalce de Stange, dicta in Einogesdorf, pro marcis L assignamus, bona tua, Ludwice de Chapphenstein, sub eodem⁴ kastro iacentia, assignamus pro marcis XV, bona tua, de Pertholtestein Otline, apud Oberndor(f), assignamus pro marcis XXVI, bona tua, Vlrice de Winchel, in Rabaw pro maris XII assignamus, bona tua, Werenhere de Hav^os, dicta Bochow, pro marcis C assignamus, bona tua, Gebharde de Chunringesdorf, dicta in Eynokendorf⁵ pro marcis XV assignamus, bona vestra, domine Gotschalce de Neytperch, dicta Chundorf, pro talentis XXX assignamus ecclesie sepefate, bona tua, Wluing de Trew(n)stein, dicta apud Puhelern, vel curiam tuam apud Ditrichesdorf iuxta Vanstorf assignamus ecclesie prelibate⁶, sub pena iudicii, que tracta est ex antiquo et sententiata, universitati vestre precipientes, ut, que prescripta sunt, sine contradictione qualibet teneatis. Datum in Graetz, in octava Epiphanie, anno gratie M^oCC^oLV^o. (Po mikrofilmu).

Dva poškodovana pečata.

¹Popravljen iz "dare" v "dari"; ²"de Puchheim" vpisano nad imenom; ³Ime je vpisano na razuri. ⁴"sub eodem" vpisano na razuri; ⁵ime "Eynokendorf" na razuri; ⁶od besede "bona tua, Wluing" do besede "prelibate" vpisano na koncu od iste roke.

1255, januar 13., Gradec

GZM I/ 89

Štajerski deželski sodnik Gotfried iz Maribora in kraljevi maršal na Štajerskem Friderik iz Ptuja naznanjata pogoje, pod katerimi mora Herand iz Wildona poravnati sekovski škofiji škodo, ki mu jo je prizadejal.

Rokopis št. 51 (prej 334) (XIV. stol.), fol. 68^v v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objava: Dipl. Styriae I, št. 67, str. 215; StUB III, št. 163, str. 240-241.

Nos G o t f r i d u s d e M a r c h p u r c h i u d e x
S t y r i e, Fridericus de Pettouia marschalcus regis Vngarorum in Styria, omnibus presentem paginam inspecturis in domino veram salutem. Quoniam labilis est memoria mortalium, necesse est acta priorum temporum superventuris generacionibus litterarum testimonio commendare. Notum igitur esse volumus singulis et universis, quod Herrandus de Wildonia ad consilium nostrum cum preposito Seccowense super dampnis sexcentarum marcarum, que eidem preposito et sue ecclesie violenter intulerat, composuit hoc pacto, ut duas marcas in redditibus in villa Inferiori Auwerspach traderet, quod et fecit tali adiecta conditione, quod si predictus Herr(andus) predictum predium pro XX marcis solvere voluerit ab hodie, videlicet ab octava Epyphanie usque ad festum Jacobi proxime venturum certis temporibus, scilicet X marcas in pascha, et in festo Jacobi alias X, in suum redeat dominium et potestatem. Si vero terminos prescriptos excesserit in solvendo, videlicet si in pascha X marcas non solverit, una marca in redditibus ad proprietatem ecclesie in villa memorata cedat, et si alias X marcas ante fes-

tum Jacobi non solverit, alia marca in redditibus ad usus et proprietatem cedat ecclesie Seccouiensis. Talem vero traditionem et obligationem fecit presente patre suo domino Vlrico de Wildonia et de ipsius bona voluntate. Testes ego G o t - f r i d u s d e M a r c h p u r c h, Fridericus marschalcus de Pettouia, Franco de Leutzmannespurch, dominus Leutoldus de Trevn et alii quam plures. Actum anno domini M^oCC^oIV^o. Datum Graetz in octava Epiphanie.

(Po rokopisu št. 51).

1255, julij 11., Gradec

GZM I/90

Otakar iz Gradca se pred deželskim sodiščem v Gradcu odpove zahtevam do posesti gradu Helfensteina ter odvetništvu nad posestjo reinske opatiije pri Wagnitzu (pri Gradcu), ki si ga je po krivici prilaščal. Med pričami je tudi deželski sodnik na Štajerskem Gotfried iz Maribora.

Cod. Hermannii abbatis (XV. stol.) v arhivu samostana Rein.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objava : StUB III, št. 178, str. 261.

Prim. : Muchar V, str. 261.

Rerum ne gesta memorie excidant, monimentis literarum confirmantur. Hinc, quod ego Ottakarus dictus de Grecz fieri cupio notum universis hanc paginam conspecturis, iuri me, quod habere videar in predio omni ad castrum Helfenstain attinenti, necnon in castro memorato divina gracia instigante coram iudicio provinciali in Grecz habito cesisse cum cuncta mea familia. Item iuri advocacie, quod in villa Wegknicz dicta super predium fratrum de Runa mihi male vendicaveram, presenti pagina statui renunciare. Et ne cuiquam hec ambiguitatem generent in futurum, hanc cartam meo sigillo curavi roborare. Huius rei testes sunt: G o t f r i d u s d e M a r c p u r g, i u d e x t u n c p r o v i n c i a l i s, Amelricus abbas de Runa, Wigandus de Messenberg, Manegoldus de Altenhouem(!), Rudolfus de Lubgast, Ottakarus de Voitsperg et alii quam plures. Acta sunt hec in Grecz, in curia plebani, anno domini M^oC.C.LV, quinto ydus iulii.

(Po kserokskopiji).

Mehtilda z Žlembeka, hči Rajnberta iz Cmureka, podari v zadostilo za krivice, ki jih je Št.Pavlu prizadejal njen pokojni mož Hadmar s Schönberga, samostanu pet mark letnih dohodkov od devetih ognjišč, pri čemer si obdrži pravico do odvetništva na teh posestih. Med pričami se navaja Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : FRA II/1, št.35, str. 38; StUB III, št. 185, str. 268-269; MDC IV/1, št. 2586, str. 465.

Regesti : AKOGQ XXXII, 1865, št. 1227, str. 295-296; FRA II/XXXIX, št. 93, str. 146-147.

Prim. : Muchar V, str. 262.

In nomine Jesu Christi. Merito consuetudinem scripturarum commendare consuevimus, que gestarum in se rerum memoriam continet, et litigantium erroribus obviat cum effestu. Ego igitur Medhildis de Smelenburch, Renberti quondam dicti de M^Vorekke filia, inuide mortis invidia nobile viro Hadmaro olim dicto de Schoneberch viduata, cuius memoria, dum mente mea revolvitur ad adiciendos doloribus dolores multiplices, cor meum merito renovatur, cum dilectionis debite et rationis instinctu animadverterem iniurias et vexationes multiplices, quas idem dilectus meus ecclesie sancti Pauli et fratribus ibidem domino famulantibus contra iusticiam irrogavit, sicque ipsum perperenderem minima satisfactione prehabita universe carnis debitum in mei amaritudinem spiritus exsolvisse, cogitavi et cordi michi exstitit utilius, iram districti iudicis rerum temporalium facultatibus(!) per misericordie opera prevenire, quam sicut eum privatio vite nimis intempestiva traxit ad

obitūm, sitibundum pectus meum tanto huius vite solatio spoliando, ita peccatorum commissio suppliciiis et cruciatibus traderet sempiternis. Unde presentis scripti patrocinio notum facio universis, quod pia deliberatione preambula de consensu filiorum meorum et filiarum sub proborum testimonio libere contuli monasterio memorato in recompensationem omnium illatorum redditus quinque marcarum iure proprietario de proprio meo in loco contiguo prediis eorundem in ix vem domiciliis, que vulgo dicuntur vevrstete, libere et perpetua pace possidendos, nichil inibi mihi preter ius debitum advocatie, hoc est II denarios, qui dicuntur gerichte phenninge, penitus reservando. Acta sunt hec apud castrum Smelinbvrch, anno domini M^oCC^o quinquagesimo V^o. Et sunt huius rei testes: Hertnidus gener meus, Sifridus de Merrenberh, G o d f r i d u s d e M a r - p u r c h, fratres de Wilth^vosen, W^olricus de Levbschach et alii quam plures.

(Po mikrofilmu).

Od šestih pečatov ohranjeni trije.

Wilbirgis Freudenberška se na prošnjo svojega moža Henrika Helfenberškega odpoveduje vsem pravicam do posesti v vasi "Perngersdorf" (ob Sotli?), ki sta jo (sc. vas) njuna pokojna brata Ortolf in Pertold, profesa nemškega viteškega reda, podelila temu redu. Listino pečati tudi deželski sodnik Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. v Centralnem arhivu nemškega viteškega reda na Dunaju.

Mikrofilm v Pokrajinskem arhivu v Mariboru.

Objave: Dipl. Styriae II, št. 6, str. 185-186; G.v. Pette-negg, Die Urkunden des Deutsch-Ordens-Centralarchi-ves zu Wien I, Prag-Leipzig 1887, št. 266, str. 72; StUB III, št. 193, str. 277-278.

Ego Wilbirgis de Vreudenberch ad universorum, quibus presens littera exhibita fuerit, cupio noticiam pervenire, quod ego ob honorem dei et beate Virginis, necnon et ad consilium et petitionem domini et mariti mei, domini Heinrichi de Heluenberch, cessi et renunciavi omni impetitioni, quam habui et habere potui super villam Perngersdorf, quam Ortolfus et Pertoldus fratres mei felicis memorie fratribus hospitalis sancte Marie de domo Theutonica dederunt, cum eorundem fratrum habitum assu(m)pserunt, eorum donacioni bona voluntate manuum adhibens pariter et consensum, eandemque donacionem ipsorum ratam in omnibus et per omnia habere volens. Ne autem dictos fratres aliquis heredum meorum in memorata¹ villa inposterum inpetere possit aut debeat, vel aliququaliter perturbare, ipsis presentes litteras dedi, in robur² et evidens testimonium domini G o t v r i d i d e M a r p u r c h, cognati

mei, i u d i c i s p r o v i n c i a l i s p e r S t i -
r i a m, et domini Heinrici mariti mei sigillorum munimine
roboratas, testium, qui huic trac(ta)tui intererant, et qui-
bus de veritate constitit, nominibus subnotatis, qui sunt:
dominus Heinricus de Rahats, dominus Pertoldus de Gurkeuelde,
dominus Fridericus Chlebser, Eberhardus Stameler, Raspo de
Pilstein, Sigmarus de Seldenberch, Weluelo Raumschuzel, Di-
etmarus notarius et alii quam plures. Actum in Peilstein,
anno domini MCC.LVI., IIIII. idus marcii.

(Po mikrofilmu).

Dva poškodovana viseča pečata.

¹Listina na mnogih mestih zaradi poškodb od vlage slabo čit-
ljiva. Besedi "in memorata" izpolnjeni čez nečitljivo mesto;

²enako besedi "in robur".

1256, oktober 14., Gradec

GZM I/93

Štajerski deželski sodnik Gotfried iz Maribora zastavi po naročilu ogrskega kralja in štajerskega deželnega glavarja in mnogih drugih ženskemu samostanu v Gössu (pri Leobnu) posesti Vulfinka iz Treunsteina in Ekeharda iz Dobrenja (ob Pesnici) tako dolgo, dokler samostanu ne bo poravnana prizadejana mu škoda.

Orig. perg. (št. 740) (A) in prepis v rokopisu št. 785 (XIX. stol.), fol. 57^V v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave: Dipl. Styriae I, št. 40, str. 71-72; StUB III, št. 202, str. 289.

Prim. : Muchar V, str. 264.

N o s G o t f r i d u s d e M a r c h p u r c h i u d e x
p r o v i n c i a l i s S t y r i e r e g i o m a n d a t o o m n i b u s
h a n c l i t e r a m i n s p e c t u r i s , q u i i n e a d e m n o m i n e t e n u s s u n t e x p r e s -
s i , s a l u t i s e t d i l e c t i o n i s c o n t i n u u m i n c r e m e n t u m . A d , p r e c e p -
t u m i l l u s t r i s d o m i n i n o s t r i r e g i s V n g a r i e e t m a n d a t u m i n c l i t i
d o m i n i d u c i s c a p i t a n e i S t y r i e , i n c u i u s e t n o s t r a p l u r i u m q u e
m a g n a t u m S t y r i e p r e s e n t i a q u e r e l o s a m a d i n s t a n c i a m d o m i n e
n o s t r e ¹ a b b a t i s s e v e n e r a b i l i s d e G o s s e , q u e a n o b i s ² l e s a p l u -
r i m u m d i n o s c i t u r , q u e m a d m o d u m f o r m a i u r i s p l e n i u s c o m p r o b a v i t ,
t a l i s c o n t r a v o s e s t s e n t e n c i a p r o m u l g a t a , q u o d p r e d i a v e s t r a ,
n e c n o n p o s s e s s i o n e s i n i p s i u s d o m i n i n o s t r i r e g i s d e b e n t r e d i -
g i p o t e s t a t e m , e t u s u s e o r u n d e m m e m o r a t e e c c l e s i e , d o n e c i p s i
f u e r i t s a t i s f a c t u m . E x i n i u n c t o i g i t u r n o b i s o f f i c i o o m n i a b o -
n a v e s t r a q u o c u m q u e n o m i n e c e n s e n t u r , q u e i n s e q u e n t i b u s s u n t
n o m i n e t e n u s s p e c i f i c a t a , p o t e s t a t i r e g i e p u b l i c a m u s , e a d e m c u m
o m n i i u r e , q u o d v o b i s c o m p e t e r e v i d e b a t u r , i n u s u s r e d i g e n t e s

ecclesie memorate, precipientes graciae regie sub optentu, ut dictam ecclesiam in bonis eisdem exnunc impedire nullatenus debeatis. Domine Wluinge de Treuinstain, bona vestra sita in Liesnik et in Lonsach pro LXX marcis assignamus, domine Ek-keharde de Dobrenge, bona vestra ubicumque fuerint, pro mar-
cis LX assignamus ecclesie prelibate sub pena iudicii, que tracta est ex antiquo et sentenciata, vobis firmiter precipientes, ut ea, que prescripta sunt, sine contradicione qualibet teneatis. Datum in Grez, feria tertia post quindenam beati Michaelis, anno graciae M^oCC.LVI.

(Po orig.).

Viseči pečat izgubljen.

¹Morali bi biti "vestre". ²Moralo bi biti "vobis".

Štajerski deželski sodnik Gotfried iz Maribora potrjuje, da je reinski opat ponovno pridobil za samostan v dolini pri Reinu neko desetino, zaradi katere je tekel spor med opatom in Wolframom, strelcem grofov Pfannbergov.

Orig. perg. v arhivu samostana Rein(?)

Objave : StUB III, št. 203, str. 290.

Regesti: MDC IV/1, št. 2637, str. 498.

Prim. : Muchar V, str. 263.

Ego G o t f r i d u s d i c t u s d e M a r c h p u r c h
i u d e x p r o v i n c i a l i s notum esse cupio universis
hanc paginam inspecturis, quod lis quedam vertebatur inter do-
minum abbatem de Rune ex una parte et quendam sagitarium comi-
tum de Phannenberch, Wolfram dictum, ex altera parte pro quadam
decima in valle Rune tamdiu, donec ipsa decima in potestatem Am-
put comitis et castellani de Grez traheretur. Igitur iam dictus
abbas prefixo sibi die in Grez a memorato comite ipsam decimam
a nobis, cum vicem comitis in iudicio haberemus, legitime in die
sancti Bartolomei redemit. Huius rei testes sunt: Wlricus de
Lichtenstein, Ditmarus de Wezeneke, Hermannus de Cranchperch,
Chunradus de Chaltenprunnen, Manegoldus de Altenhouen et alii
quam plures. Acta sunt hec anno domini M.CC.LVI.

(Po StUB III, str. 290).

Viseči pečat izgubljen.

¹Datacija po StUB III, str. 290.

Rihza, vdova Otona iz Kunšperka, se na temelju razsodbe navedenih prič pogodi z Ulrikom Hrastovškim zaradi vasi "Slewegendorf".

Orig. perg. (št. 743) (A) in prepis v rokopisu št. 910 (XVIII. stol.), fol. 28^r v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru (A).

Objave: StUB III, št. 207, str. 293-294.

Prim. : Muchar V, str. 265.

In nomine patris et filii et spiritus sancti amen. Cum labilis memoria hominum scripto indigeat, notum sit omnibus presens scriptum inspecturis, quod ego Riza relicta domini Ottonis de Chvnesperch formam in tempore(!)¹ compositionis cum ^OUlrico de Hage pro omni eo, pro quo me et meum filium Ottonem de Chvnegsperch pro villa, que dicitur Slewegendorf, inpetebat. Forma autem compositionis hec est. Ego predicta Riza do predicto ^OUlrico decem marcas argenti usque ad festum sancti Iacobi proxime futurum, ex relaxo omne dampnum (terris?) meis illatum, quod si non fecero, redditus trium marcarum eidem in fadio exponam. Insuper filius meus eundem tenebitur infeudare in reditu marze(!) proximo sibi vacature, sepe vero dictus ^OUlricus sua ex parte tale fecit promissum, quod libere relaxans iniurias sibi irrogatas pro predicta villa, deinceps, pro omni inpeticione omnium suorum heredum et sui teneatur respondere, et predictam villam tueri predicate domine Rixe et suo heredi. Ut vero firma sit predicta compositio et vigore inviolabili perseveret, ego Rvdolphus de Stadech et ego Heinrichus de Rohaz et ego Fridericus de Pet-

tovia, qui predictae compositionis arbitri fuimus, cum quibusdam aliis, qui subscripti habentur, hanc cartam nostrorum sigillorum munimine roboramus. Insuper arbitri fuerunt: dominus Levpoldus de Scerfenberch, Wlvingus de Pongart, Otto de Engelmarsprvn; testes insuper dominus Wlvingus de Chvnegsperch, dominus Hartnidus de Leibenz et alii plures. A c t u m
M a r c h p u r k, anno domini millesimo CC^OLVI^O.

(Po orig.).

Trije viseči pečati izgubljeni.

¹Na nekaterih mestih je pisava obledela, zato slabo čitljiva.
Prim. StUB III, str. 293, op.

1257, maj 24., Leoben

GZM I/96

Štefan, ban Slavonije in deželni glavar na Štajerskem, jemlje v svojo zaščito posesti špitala Pirn /Zgornja Avstrija/ ter mu potrjuje pravice, ki sta mu jih podelila vojvodi Leopold in Friderik. Med pričami se navaja tudi Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju(?). V transumptu ddo. 1497, december 14., Göss (rokopis, št. 44, str. 14) prav tam.

Objave: Urkunden-Buch des Landes ob der Enns III, št. 254, str. 242; StUB III, št. 219, str. 307-308.

Nos Stephanus dux Sclauonie et capitaneus Stirie significamus, quibus expedit universis, quod sicut Leupoldus et Federicus duces advocaciam novelli hospitalis Gaersten siti pro remedio animarum suarum sibi assumpserant, ita nos eandem advocatiam in domini regis et nostram suscepimus proteccionem et tutelam, volentes, quod omnia bona ipsius infra terminos regiminis domini regis ac nostri constituta, omni iure iudicum, theloneariorum seu mutariorum in districtu regis postposito, protectionis patrocinio domini regis et nostri manuteneantur, secundum quod in privilegiis Leupoldi et Federici ducum plenius continetur. Hoc eciam volumus et ordinamus, sicut eciam duces prefati ex gracia speciali hoc sibi concesserunt, quod in ascensu et in descensu sive salem siue alia queque comparaverint pro necessitate domus, a mutariis (vel) thelonearis aliquod impedimentum eis non inferatur. Si quis eciam ministerialium superna inspiratione commonitus prefato hospitali aliquod prediorum suorum conferre voluerit, hoc faciendi liberam habeant(!) facultatem. Et ne quisquis in posterum hec statuta nostra infringere valeat, ipsa sigilli nostri appensione fe-

cimus roborari. Huis(!) rei testes sunt: G u t f r e d u s
d e M a r p u r c h, Weygandus de Messenberch, Franco de Le-
uzmanspurch, et alii quam plures. Datum in Leubun, in octaua
Ascensionis domini, anno domini M.CC.L. septimo.

(Po StUB III, str. 307-308).

Viseči pečat.

1257, junij 21., Admont

GZM I/97

Liutold iz Labucha in njegova žena ter njuni dediči umikajo tožbo zoper ženski samostan v Admontu zaradi nekega travnika v Bretsteinu.

Orig. perg. (št. P 4) v arhivu samostana Admont.

Kserokskopija v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : Dipl. Styriae II, št.4, str. 226; Annales Styriae II, št. 118, str. 527; Admont II, št. 188, str. 337-338; StUB III, št. 229, str. 318.

Prim. : Muchar V, str. 269.

In nomine domini. Innotescat universis presens scriptum intuentibus, quod ego Livtoldus de Lembvch et uxor mea Alheidis simul cum heredibus nostris Chunrado et Gerdrudi et Elysabeht et aliis coram domino duce Zarabie Stephano, capitaneo Styrie glorioso, cessimus nostre querimonie, quam habuimus contra moniales litteratas in Admunde super prato in Wiensterpelse et beneficiis sibi adiacentibus propter deum et animarum nostrarum remedium et earum ob dilectionem in tantum, quod ipsas super eadem lite nunquam decetero impetemus. Ad cuius rei testimonium et maiorem cautelam, qui huic negotio interfuerunt, dominus G o t f r i d u s d e M a r p u r c h, dominus Wulfingus de Triwenstein, dominus Livtoldus de Triewen sua sigilla una cum meo huic littere appenderunt. Huius rei testes sunt: dominus Chunradus de Lvtenwerde, Richkerus de Pulzgach, Erinsto de Vtschdorf, Vlricus de Lapide et alii multi. Acta sunt hec anno domini M^oCC^oLVII., indictione X, data in Admunde XI, kalendis iulli.

(Po orig.).

Od štirih visečih pečatov ohranjena dva.

Leopold, savinjski arhidiakon in župnik v Laškem, izjavlja po posvetu s spodaj navedenimi kleriki v sporu med njim in šentpavelskim samostanom zaradi cerkve sv. Lovrenca (Lovrenc na Pohorju), da le-ta ne spada v okvir njegovega arhidiakonata, ampak da ima arhidiakonske pravice nad cerkvijo vsakokratni šentpavelski opat. Listino pečatil tudi mariborski župnik. Kopialna knjiga (XIII./XIV. stol.), fol. 70^V-71^F v arhivu samostana Št.Pavel na Koroškem.

Mikrofilm v Pokr.arhivu v Mariboru.

Objave : StUB III, št. 241, str. 330-331; MDC IV/1, št. 2643, str. 501-502.

Regesti: AKOGQ XXXII, 1865, št. 1253, str. 306; FRA II/XXXIX, št. 99, str. 149-150.

Prim. : I. Orožen, Das Bisthum und die Diözese Lavant I, Marburg 1875, str. 393.

In nomine eterni dei et salvatoris nostri Jesu Christi, amen. Nostri iuris interest intercipere, ne malorum suggestionibus contra iusticiam et inique usurpata nostris in temporibus perseverent. Hinc est, quod nos Leupoldus dei gratia archidiaconus Savnie et plebanus in Tiuer notum esse volumus universis tam presentibus quam futuris presens scriptum intuentibus, quod super controversia, que vertebatur inter nos ex una parte et venerabilem abbatem sancti Pauli ex altera super cella sancti Laurencii in Radmil, quam nostro subesse putabamus archidiaconatui, diligenti ac sollerti scrutinio adhibito per priorem Vallis sancti Johannis fratrem Wernherum domus nove apud sanctam Mariam et per multos alios approbate fame viros tam religiosos quam seculares non invenimus, quod predicti do-

minus abbas et monachi obaudire vel subesse nobis racione prefate celle in aliquo tenerentur, quod multorum proborum virorum testimonio, necnon racionibus legittimis tunc probarunt, et eorum precipue, qui sigilla sua presenti appenderunt cartule nunc confirmate. Preterea a prima ipsius capelle constructione ipsi abbates ibidem archidiaconatus officium, nullo nisi nobis contra iusticiam repugnante, libere ac pacifice possederunt. Insuper ipsi abbates, qui prefuerunt monasterio sancti Pauli usque nunc, conventibus reverendorum patriarcharum Aquilegensium, dum in Karinthia celebrantur racione huius dignitatis et gratie se offerre in persona propria vel eorum ydoneos mittere nuncios sueverunt. Cum igitur propter predicti cenobii meram iusticiam, necnon propter ipsorum devocionem paci et quieti eorum potius, quam molestiis intendere debeamus, in testimonium cessionis in predicta lite non nostre mentis temeritate, sed iniquorum suggestionibus inchoata, presentem cartulam conscribi et venerabilium patrum nostrorum prioris de Seytes, fratris Wernheri nove domus sancte Marie, domini Ruberti archidiaconi Marchie inferioris, domini prepositi de Petowe, necnon nostri et p l e b a n i d e M a r c h - p u r c h sigillorum iussimus munimine roborare. Datum anno gratie M^oCC^oLVII., in monasterio in Seytes, ordinis Cartusiensis.

(Po kopiaľni knjigi).

1259, junij 23., Maribor

GZM I/99

Salzburški nadškof Ulrik podeli v Mariboru izdani listini Konradu iz Kalheima v fevd posesti v Talgauu, ki jih je imel pod enakimi pogoji dotlej njegov tast Konrad iz Steinkirchna, ter mu dovoli pri Talgauecku pozidati trdnjavo, da bo z njo služil salzburški cerkvi. (Prim. GZM I/100).

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave : SUB IV/1, št. 42, str. 42-43.

Regesti: RAS I, št. 324.

Vlricus dei gratia Salzburgensis archiepiscopus, apostolice sedis legatus, omnibus presentem litteram inspecturis salutem. Informati per dominum Ottonem venerabilem prepositum Salzburgensem et ministeriales ecclesie nostre ac etiam quibusdam privilegiis plene cognovimus fratres de Stevnige Ortolfum et Dvringum socerum Chunradi de Stainchirchen aput dominum Eberhardum pie recordationis archiepiscopum Salzburgensem procurasse, quod post obitum ipsorum omnia feoda collata et non collata, quesita et non quesita et inquirenda, res et homines, quibus noscuntur ab ecclesia Salzburgensi infeodati omni iure, quo ipsi fratres de Stevnig suis temporibus possidebant, dicto Chunrado de Stainchirchen libere conferri deberent et absolute, quod etiam per dominum Philippum electum Salzburgensem litteris suis testantibus plene noscitur esse factum. Nos etiam considerato in hoc Chunradi de Stainchirchen iure suaque devotione dictorum feodorum collationem approbavimus ipsamque sibi et filio suo litteris presentibus confirmantes. Ad petitionem etiam domini Ottonis venerabilis prepositi et ad resignationem Chvnradi de Stain-

chirchen et filii sui etiam nomine Chunradi predictorum promittente Chunrado de Chalheim filiam Stainchircharii dominam Margaretam ducere in uxorem de predictis feudis fratrum de Stevnige Chunrado de Stainchirchen et filio suo rite ab ecclesia Salzburgensi collatis Chunrado de Chalheim predicto nobis nostreque ecclesie fideliter servienti quidquid Talgeverekke continet, res et homines collata et non collata, quesita et inquirenda cum aliis feodis, que alibi sibi dederunt, quibus etiam ab ecclesia Salzburgensi sunt infeodati, contulimus in feodum pleno iure, inter que habemus quatuor loca in Schobersowe, Wschler et in Schv^ezler duo loca ad redditus unius talenti estimata, que sunt de possessionibus ecclesie nostre. Illa etiam contulimus Chunrado de Chalheim sepenominato dantes sibi licentiam erigendi munitionem unam in eisdem, de qua nobis et ecclesie nostre obsequi possit et nostris suisque resistere inimicis. Stⁱ autem illa munitio ad hoc non bene sibi convenit, ex nostri licentia et bona voluntate adhuc unam munitionem sibi competentem edifficet, ubi potest. Si autem predicta quatuor loca sibi ad permissionem capituli et ministerialium nostrorum conferre non possumus, ipsa a nobis et ecclesia nostra obligationis titulo teneat quoadusque ipsa per nos vel successorem nostrum ab eo pro quadraginta talentis redimantur monete Salzburgensis vel pro unius talenti redditibus, que benivole voluerit acceptare. Contulimus etiam sepedicto Chunrado de Chalheim et domine Margarete uxori sue omnia feoda, que Chunradus de Stainchirchen et filius suus Chvnradus habent ab ecclesia Salzburgensi ita, si ambo sine veris heredibus sublati fuerint de hoc mundo. In cuius rei testimonium has litteras sibi nostro iussimus sigillo roborari. Testes huius rei sunt: Otto venerabilis prepositus Salzburgensis, Heinricus plebanus,

Fridericus de Walhen canonicus Salzburgensis, magister Bertoldus curie Salzburgensis prothonotarius, Wlvingus de Leibentz, Otacherus de Lihtenberch, Chunradus de Savrow et Chvno de Chalheim. Actum a p u t M a r c h p u r c h in vigilia beati Iohannis Baptiste anno domini millesimo CC^o quinquagesimo nono.

(Po mikrofilmu).

Viseči nadškofov pečat.

1259, junij 23., Maribor

GZM I/100

Salzburški nadškof Ulrik naznanja v listini, izdani v Mariboru, da je podaril na prošnjo Konrada iz Steinkirchna njegove-
mu zetu Konradu iz Kalheima v fevd posesti v Talgauecku, ki
jih je imel dotlej prosilec. (Prim. GZM I/99).

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Nos Vlricus dei gratia sancte Salzburgensis ecclesie archie-
piscopus, apostolice sedis legatus, tenore presencium scire
volumus universos, quod cum Chunradus de Kalheim Margaretam
sororem Chunradi de Stainkirche duceret in uxorem, ipse Chun-
radus de Staink(irchen) omnia, que in Talgovvereke a nobis et
ecclesia nostra in feudum habuit, quesita et non quesita, ho-
mines et res alias quocumque nomine censeantur, nobis libere
resignavit. Et eadem petiit prefato Ch(unrado) de Kalheim et
predicte uxori sue Marg(arete) a nobis conferri titulo feuda-
li sicut ex pacto promiserat, prout in instrumento inter eos
confecto dicitur contineri. Cum nos precibus annuentes predi-
cta omnia, que in prefato loco a nobis in feudum habuit cum
hominibus et rebus aliis sepefactis Ch(unrado) de Kalheim et
M(argarete) uxori sue in feudum contulimus pro bono iure, In
cuius facti testimonium presentem litteram eis concedimus si-
gilli nostri munimine roboratam. Actum a p u d M a r c h-
p u r c h in vigilia beati Johannis Babbtiste anno domini
millesimo CC^o quinquagesimo nono. Huius rei testes sunt: Ha-
inricus plebanus Salzburgensis, Fridericus de Walhou canonici-
cus Salzburgensis, magister Bercholdus curie Salzburgensis
prothonotarius, Wluingus de Libentz, Ottakarus de Liechten-

berch, Chunradus de Savrovve et Chuno de Kalheim.

(Po mikrofilmu).

Kralj Štefan in vojvoda Štajerski podeli mariborskemu meščanu Eberhardu za zasluge, ki jih je izkazal njegovemu očetu in njemu, deset kmetij v kraju Vilkom (v Slov. goricah), štiri in pol kmetije v Hočah in dve kmetiji v Vodulah (pri Mariboru).

Orig. perg. v Državnem arhivu na Dunaju.

Mikrofilm v Pokr. arhivu v Mariboru.

Objave: FRA II/1, št. 48, str. 51; Cod. dipl. Hung. IV/2, str. 499; Mon. Hung. hist. VII, št. 218, str. 317; StUB III, št. 272, str. 362.

Prim. : Muchar V, str. 278.

Nos Stephanus dei gratia rex, primogenitus illustris regis Vngarie et dux Stirie tenore presencium significamus universis, quod nos consideratis fidelitatum meritis et serviciorum E - b u r h a r d i f i d e l i s c i v i s n o s t r i d e M a r p u r g, que domino regi karissimo patri nostro et nobis studuit inviolabiliter observare, nos in recompensationem serviciorum eiusdem, qui licet plura mereatur, in villa Wolcuim decem mansus, in villa Chost quatuor mansus et dimidium et in villa Wdol duos mansus cum pertinenciis eorundem sibi in feudum et in perpetuum contulimus pleno iure et in filios filiorum. Et ut huiusmodi nostre donacionis series robur optineat perpetue firmitatis, presentes nostras litteras eidem contulimus duplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum anno ab incarnatione domini millesimo CC^o L^o nono.

(Po mikrofilmu).

Viseči pečat.

¹Datacija po StUB III, str. 362.

1259, (pred novembrom 11.), Ptuj¹

GZM I/102

Brata S. in Ulrik ter Rudolf Limbuški se zahvaljujejo šentpavelskemu opatu Gerhardu, ker jim je odpustil vse, v času vojn samostanu prizadejane krivice, ter mu v nadomestilo škode obljublja 20 mark. Pod kaznijo 50 mark se tudi zavežejo pustiti samostan pri miru. Med pričami se navaja tudi Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. v Avstrijskem državnem arhivu na Dunaju (A); Kopialna knjiga (XIII./XIV. stol.), fol. 139^r v arhivu samostana Št. Pavel na Koroškem.

Mikrofilma v Pokr. arhivu v Mariboru (A in B).

Objave : StUB III, št. 280, str. 370-371; MDC IV/1, št. 2710, str. 545-546.

Regešti: FRA II/XXXIX, št. 101, str. 151; KrUB II/2, št. 206, str. 207.

Venerabili in Christo patri Gerharδο abbati monasterii sancti Pavli S. et Vlricus fratres et R(udolfus) de Lewenbach sincerum serviendi affectum. Quod sic pie sicque paterne iniurias et molestias gverrarum preteritarum tempore per nos et nostros monasterio vestro per rapinas et alia molestiarum genera contra iusticiam irrogatas ad nostram et aliorum nobilium preces et supplicationes varias relaxastis, multimodis vobis referentes in domino gratiarum actiones, vobis et monasterii fratribus fide data sub iure iurando promittimus, in nullo unquam vestrum monasterium ac eius personas aliququaliter per aliqua gravaminum genera perturbare. Quod si secus per nos actum fuerit, de periculo seu fidei violacione per vos ac vestros fratres iudicamus nos, secundum quod presentibus profiteamur, publice in forma iudicii utriusque graviter inpetendos, nichillominus in quin-

quaginta marcis denariorum monete publice de transgressione
huiusmodi magna, vel modica, nisi vobis et lesis infra sex eb-
domadarum spacium satisfactum fuerit, tenebimur obligati. In
recompensationem vero dampnorum actenus vobis illatorum dabimus
vobis XX marcas denariorum monete publice in festo beati Marti-
ni proximo appropinquante. Ut autem hec rata permaneant, presen-
tes vobis litteras damus et sigillis presentibus nostris procu-
ravimus precibus communiri. Testes: dominus H(einricus) de
Sherphinberh, dominus Fri(dericus) de Wolsperh, dominus Al(ber-
tus) de Hornekke, d o m i n u s G o d e f r i d u s d e
M a r p u r h, fratres de Wilth^vosen. Actum in Petovia anno do-
mini millesimo CC^o quinquagesimo nono, dominante domino
S(tephano) serenissimo rege.

(Po mikrofilmu A).

Štirje poškodovani viseči pečati.

¹Datacija po MDC IV/1, str. 545.

(1259, konec leta), Ptuj¹

GZM I/103

Štajerski deželni sodnik Vulfink Stubenberški potrjuje, da je reinski opat Amelrik prejel v Ptuju dve izplačili in posest pri Eckenfeldu /pri Gradcu/. Med pričami se navaja tudi Gotfried iz Maribora.

Orig. perg. v arhivu samostana Rein(?). Prepis (št. 789 d) iz l. 1865 v zbirki listin v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu.

Objave : StUB III, št. 279, str. 370

Prim. : Muchar V, str. 278

Nos Wlfingus de Stvbenberch, iudex provincialis Stirie, notum fieri volumus universis hanc literam inspecturis, quod A(melricus) venerabilis abbas de Runa coram nobis in iudicio provinciali apud Pettouiam legitime obtinuit ab Heinricho comite de Phaneberch XXX marcas, ab Heinricho Spiler de Voitsperch XX marcas. Preterea obtinuit quoddam predium in Ekenuelde. Ad cuius rei testimonium presentem literam sigillo nostro communimus. Huius rei testes sunt: G o t f r i d u s d e M a r c h p u r c h, Sifridus de Maerenberch, Wigandus de Massenberch et alii quam plures.

(Po StUB III, str. 370).

Poškodovani viseči pečat.

¹ Datacija po StUB III, str. 370.

TOVARNA LEPENKE CERŠAK

62212 Šentilj, tel. (062) 75-010, telex 33181

Začetek proizvodnje leta 1888

Letno proizvajamo cca 15.000 ton lepenke raznih vrst na dveh avtomatskih strojih:

- CERLEX "EMBAL" lepenka za vse vrste embalaže
- CERLEX "AKVAKON" lepenka za embalažo odporno proti vlagi
- CERLEX "UNIVERZAL" lepenka-lakirana za izdelavo kovčkov, registratorjev in drugo-nelakirana za čevljarsko industrijo, avtomobilsko industrijo itd.
- CERLEX celulozna lepenka za izdelavo map, pregradnih kartonov itd.

Poleg navedenih lepenk izdelujemo v priznani kvaliteti tudi:

REGISTRATORJE, KABINETNE MAPE, PREŠPAN MAPE,
PREGRADNE KARTONE IN RAZLIČNE PRIREZE.

NAŠA NOVOST SO LEPENČNE PALETE, KI NOSIJO BREME DO 2.000 kg.

Za cenjena naročila se priporočamo!

MARIBORSKA KNJIZNICA
MARIBOR

TOVARNA AVTOMOBILOV IN MOTORJEV MARIBOR T A M

- TOVORNJAKI
- AVTOBUSI
- SPECIALNA VOZILA
- ZRAČNO HLAJENI DIESELSKI MOTORJI
- SPECIALNE AVTOMOBILSKE NADGRADNJE
- TIRNA VOZILA
- TOPLOVODNI KOTLI IN TOPLOVODNA TEHNIKA
- ODLITKI
- ODKOVKI

ČASOPISNO GRAFIČNO PODJETJE MARIBORSKI TISK MARIBOR

Tiskamo knjige, revije, časopise, prospekte, stikete, zaklopnice, ovojni papir in druge tiskovine v knjižnem, ofsetnem in anilinskem tisku.

Izdelujemo šolske zvezke, trgovske knjige in papirje.

Proizvajamo vse vrste potiskane in prevlečene papirne ter kartonske embalaže, albume in druge izdelke galanterijskega knjigoveštva.

Izdajamo dnevnik Večer s posebnimi izdajami za jugoslovanske delavce v tujini, tednik 7 D, revijo Naš dom in Hobby ter druge publikacije.

MARIBORSKA KNJIŽNICA
MARIBOR

GRADIVO za zgru.

41068255

COBISS

1. (1159—1173)
2. (ok. l. 1160), Liezen
3. 1164, oktober 20., Maribor
4. (1164—1180)
5. (ok. l. 1175)
6. (ok. l. 1175)
7. /1177, Gradec/
8. (1180—1192), Wilhelmsburg
9. (1180—1192)
10. (1181)
11. 1182, Radgona
12. 1183, Sf. Martin pri Kapfenbergu
13. 1185, julij 24., Gradec
14. (ok. l. 1185)
15. (1185—1192)
16. 1186, december 27., Admont
17. 1188, avgust 2., Krungelsee
18. 1188, avgust 2., Krungelsee
19. 1189, maj 20., Gradec
20. 1189, julij 25., Breže
21. 1189, avgust 10., Gradec
22. 1189, Salzburg
23. 1190, Breže
24. 1190
25. (1190), Enns
26. (1190, Enns?)
27. (ok. l. 1190), Maribor
28. 1191, (po aprilu 15.), Enns
29. 1191, (po aprilu 15.), Enns
30. (1193—1220)
31. (1193—1220)
32. (1193—1220)
33. (1193—1220)
34. (1193—1220)
35. (1193—1220)
36. (ok. l. 1194)
37. 1195, Maribor
38. 1196, marec 8., Gradec
39. 1197
40. 1199, julij 5., Breže
41. 1202, december 13., Dunaj
42. /1202, december 13., Gradec/
43. (1202—1220)
44. 1203, marec 28., Heiligenkreuz
45. (1203, november 29., Breže)
46. 1207
47. 1209, september 9., Maribor
48. 1210, november 1., Dunaj
49. /1211, januar 2., Gradec/
50. 1212, december 3., Federaun
51. 1213, Maribor
52. (1214, pred oktobrom 24.)
53. 1215, junij 3., Lipnica
54. 1217, oktober
55. (1220—1224)
56. 1224, januar
57. 1224, februar
58. (ok. l. 1226)
59. 1227, (pred sept.)
Traismauer
60. (1212) /1227?, november 7., (Neuburg)
61. 1227, november 7., Maribor
62. 1227, november 10., Maribor
63. 1229, Maribor
64. 1234, september 28., (Dunajsko)
Novo mesto
65. 1236, december 6., Sv. Peter pri
Mariboru
66. 1236
67. 1240, avgust 9., Maribor
68. (1240, ok. avgusta 9.), Maribor
69. 1243, Maribor
70. 1244, september 25., Maribor
71. 1245, januar 12., Fala
72. 1246, oktober 5., Lipnica
73. 1247, januar 9., Maribor
74. (1247), marec 3., Breže
75. 1247
76. 1248, julij 27., Maribor
77. 1249, april 13., Ptuj
78. 1249, Maribor
79. (1250, sredina)
80. 1250, september 29., Zlumberk
81. 1252 (konec avgusta), Maribor
82. 1254, avgust 26., Lovrenc na Pohorju
83. 1254, september 10., Feldkirchen
84. 1254, september 10., Gradec
85. 1254, december 4., Maribor
86. 1254, december 6., Maribor
87. 1255, januar 12.
88. 1255, januar 13., Gradec
89. 1255, januar 13., Gradec
90. 1255, julij 11., Gradec
91. 1255, Zlumberk
92. 1256, marec 12., Pilštanj
93. 1256, oktober 14., Gradec
94. 1256 (ok. oktobra 14., Gradec)
95. 1256, Maribor
96. 1257, maj 24., Leoben
97. 1257, junij 21., Admont
98. 1257, Žiče
99. 1259, junij 23., Maribor
100. 1259, junij 23., Maribor
101. 1259, (sredina)
102. 1259, (pred novembrom 11.), Ptuj
103. (1259, konec leta), Ptuj